

Vieetien Belgische Mäarchen

von W. E. Griffis

Plautdietsche Äwasatunk von

D. E. Copre

Draft – August 8, 2020

William Elliot Griffis

1843-1928

Vieetieen Belgische Mäarchen von W. E. Griffis, D. E. Copre (Äwas.), 2020.

Fourteen Belgian Fairy Tales from W. E. Griffis, D. E. Copre (Trans.), 2020.

An electronic file will be available at www.plautdietsch-copre.ca

Based on: W. E. Griffis, *Belgian Fairy Tales*, Thomas Y. Crowell, New York, 1919.

Photo attribution:

Title page and illustrations on pages 3, 8, 21, and 54: George Carlson, 1919.

Page 42: By Clem Rutter, Rochester Kent - Own work, Public Domain.

Translation to Plautdietsch of 'Zacharias orthography without the n': D. E. Copre, 2020.

All rights reserved.
Ottawa, 2020

Enhault

Introduction - Vääuwat	4
1. De Mensche, Launtschoft, un Tiere en Belgien	5
2. De Schwon Junkfrues un de selwana Ritta	9
3. De Irische Prinsessin un äa Schepp ut Sood	14
4. Lyderic, daut Weis Kjint	18
5. De lange Wapasch un äare Hinjalest	21
6. De Pilja Duwe	24
7. De Fee Kjeenijin un de Breef Duwe	28
8. De wiet auf beriemda Ooste	32
9. Daut Kautje Jeiko un äare Reise	36
10. De vezaubade Wintmä	40
11. Turk, Turban, Tulpe un Droake	43
12. De Roode Metze un de Jääjasch	48
13. Rinaldo un sien Pieet Bayard	51
14. De Belgischa Hos	55

Introduction - Vääwuut

W. E. Griffis

William Elliot Griffis, born in Philadelphia Pennsylvania in 1843, was educated at Rutgers University. In 1870, he was invited to Japan to organize schools along Western lines. He subsequently published numerous books on Japan. In the remaining years of the 1800s, Griffis was an active minister in the United States. In 1903, he retired to write and lecture and soon became a prolific author. Griffis travelled to Europe many times and published many books on folklore including *Belgian Fairy Tales*, *Swiss Fairy Tales*, and *Dutch Fairy Tales for Young Folks*. The book of tales about Belgium, an ancient homeland for many Mennonites, appeared in 1919. It was illustrated by George Carlson. Although less well known than those of Hans Christian Anderson or the Grimm Brothers, the works of Griffis entertained thousands of readers and made an important, lasting contribution to the world of folklore. Griffis died in 1928.

Low German Translation – 2020

The group of stories collected by Griffis in *Belgian Fairy Tales* in 1919 was favourably received. The present volume contains 14 tales from that group, translated to Plautdietsch. The stories of Griffis are more informative and less violent than other European fairy tales are, making them more appropriate for young people. Several stories focus on mythical or religious themes, geographic or climatic characteristics, and personalities or pets. While all stories appear to be informative at some level, readers will likely appreciate them most for the entertainment and wonder that they provide.

Glossary of mythical beings

Dwarf – short, stocky humanoid creature.
Elves – female spirits with wings.
Fairy – mythical supernatural spirit.
Gnome – dwarf-like – teach kabouters.
Kabouter – short, strong, busy workers.

W. E. Griffis

William Elliot Griffis, wort 1843 en Philadelphia, Pennsylvania jebuare, un haft von de *Rutgers University* graduieet. 1870 wort hee no Jaupaun enjelode, om Schoole nom wastlichen Vääbilt to ordne. Lota worde eene Schoa von siene Bieekja von Jaupaun rutjeäft. En de äwaje Joare vom 19. Joahundat deend Griffis aus Prädja en de U. S. A. 1903 jinkj hee em Rustaunt, om Bieekja to dichte un Vääläsunge to hoole, un wort boolt een wichticha Dichta. Griffis reisd foaken no Europa un gauf väl Bieekja äwa Volkj Jeschichte rut, doarunja *Belgische Märchen*, *Schweize Märchen* un *Hollendsche Märchen fa junge Lied*. Daut Buak von Belgien, een oolet Heimatlaunt fa väl Mennonite, kaum 1919 rut, Daut wort von George Carlson bebilt. Obzwoa weinja bekaunt aus dee von Hans Christian Anderson ooda de Grimm Breeda, unjahilde Griffis siene Bieekja Dusende von Läsasch un muake eenen wichtichen Biedrach to de Welt von Volkj Jeschichte. Griffis storf 1928.

Plautdietsche Äwasatunk - 2020

De Märchen Grupp, von Griffis en daut Buak *Belgian Fairy Tales* en 1919 jesaumelt, wort positiew oppjenome. Daut ver ons ligjende Buak enhelt 14 Jeschichte von dise Grupp, no Plautdietsch äwasat. De Jeschichte von Griffis jäwe bätre Lia un sent nich soo turbaussich aus aundre Europäische Märchen sent. Eenje deele met de Fantasie ooda Fromme Teema, Geografische ooda Kjliematische Ieejenschofte, un Persoone ooda Hustiere. Wäärent aule Jeschichte woll opp eene bestemde Oat informatiew sent, woare de Läsasch see woarschienlich aum meisten räakjne, fa de Unjahoolunk un daut Wunda daut see leewre.

Kjreatuasch von de Fantasie Welt

Dwoaj – Zweig – Häselmenschkje - eene kjliene, studiche, mensch änliche Kjreatua.
Elfe – fruesoatich Jeista met Flieeje.
Fee - Märchenhaufte äwanatieedliche Jeista.
Gnom – Dwoaj oatich - wiese Kabouter aun.
Kabouter - korte, stoakje, flietich Oabeida.

De Mensche, Launtschoft, un Tiere en Belgien

Dän Nome, dän de Belgier äarem Launt jäwe, es Belgique. Daut Dietsche Form von Belgien staumt ut däm Latien vonne Vegoneheit.

Daut Launt woat von twee Gruppe bewont. Tieekjne see eene Lienje äwa de Koat von Belgien un deele see daut Kjeenichrikj en twee Jääjende auf, dee von Flame un Walone bewont woare.

Lote see de Lienje von Ooste un Waste derch Brussel verane. Nuadlich doavon befinje sikj dan en de Rääjel Foarmasch Wirtschofte, Goades un de Mää Kust. Hia råde de Lied oolt Hollendisch ooda Flämisch un de meiste von an sent Fescha, Foarmasch, See Howe Mana un Hendla. Siedlich von dise Lienje ligje Miene, Fabrikje, Owes ooda Flaus Felda, un see råde Fraunseesisch. See woare Walone jenant, waut bloos eene aundre Oat es, Gallier to saje. Aus Caesar äare Vääfoare troff, dee hee de Belgier nand, un met an kjamft, nand hee an aus 'de browste von aule.'

Wie Amerikauna sulle weete, wää de Walone sent. Eenje von dise Mensche, em Joa 1624, noch ver de hollendsche Muttasch un Vodasch un Junges un Määkjes kaume, leete sikj en New York un New Jersey dol. See wiere et, dee opp onsem Boddem de Margarita ooda daut witt-jäl Gaunsebloomkje enfiiede, un see wiere de ieeschte Foarmasch en de Meddel Städe. Aus Nie Hollaunt eene Zivil Rejierunk erhilt, heet see butadäm Nova Belgica.

Daut scheenste Poat vom Walonischet Belgien es daut Hempel Launt von de Ardennen. Hia wond, en 1912, een Jung Nomes Emile, säwentien Joare oolt. Sien Tus wia en eenem von dise Steen Hiesa, dee sikj em Huach Launt von Sied Belgien foaken finje lote. Aulawääjes om an erom wosse Kjiewe un Boakje Beem, waut dit Poat vom Launt soo aundasch utseene lat aus daut plaute Launt om Antwerp, wua de huage, stiewe Pape un de läaje Wiede

Beem Tus sent. De ieeschte Boom wiest met siene Asta toom Himmel un de tweeda toom Boddem.

Emile sien Voda wia een Foarma, oba de Launtschoft em Hempel Launt wia nich rikj, wiels et too voll met Steenagrunt un Steena wia. Daut Boddem doa wia gaunz aundasch aus opp de Flaus Wiese en Rechtunk Frankrikj un en de Bloome Goades un Trock Foarme en Flandern. Emile sien Voda kunn mea Jelt vedeene, endäm hee Pieed opptrock. Wiels de Weid rikj un prachtvoll wia, wiere dise groot un stoakj.

De Kjeepasch von de Pieed Moakjte en Dietschlaunt kaume jiedat Joa em Ardennen Woolt han, wiels nuscht jefoll an bätä, aus dise Pieed fa de Artillerie Rejimente vom Kjeisa to besorje. Oppwool de Tiere von dise Oat nich soo groot un schwoa wiere aus de Flämische Woage Pieed, wiere see nich soo langsam un onjeschekjt. Daut gauf en Europa bloos weiniche Uate, aun dee sikj de Pieed derch Galoppiere, un aun schwoare Lauste Aunschnale, uttieekjne kunne. See haude daut, waut Rittasch aus gooden 'Wint' un 'Boddem' betieekjne, daut heet, Uthool Fäichkjeit. Dit woat von Junges un Mana aus 'Pep' betieekjent. Emile lieed sikj von sienem Voda goot fa de Stute to kjemre un hilt an met Pieed Barscht en gooden Toostaunt, bat äa Pelz schiene deed. Een Dach, korz ver Wienachte 1909, wort een onjeweenlichet feinet Hinjstfalm jebuare.

"Woo saul wie et nane?" fruach de Voda siene Fru, wiels et wia äare Lieblinkj Stute. See fua et jiedat Sindach to de Kjoakj, un aus et jebuare wort, haud Emile siene Mutta et 'Jacqueline' jenant, no de beriemde Meddelella Prinsessin.

Nu wia et eent ooda twee Doag hää, nodäm Kjeenich Leopold jestorwe wia un eene lange Rejierungs Tiet von veaunvieetich Joare to Enj kaume. Kjeenich Albert wia don Harscha vom Belgischen Launt jeworde. Disa nand sikj

nich 'souverän' ooda 'autokrat' aus een Zaar, ooda een Kjeisa aus de dietscha Wilhelm, oba bloos 'Kjeenich vonne Belgier.' Daut heet, hee wull siene Launt Lied nich aus Unjadone, sonda bloos aus Har soo aus sikj selfst behandle. Aus hee aulsoo eene Bekautmoakunk erut gauf, spruak hee an nich aus Unjadone an, oba bloos aus "Messieurs", daut heet, Hare.

Emile siene Mutta, dee ver Joare eent von äare kjliene Junges veluare haud, auntwuad:

"Ons Dooda Harscha woat een grootet Denkmol habe, oba fa Baldwin, sienen Sän, dee aune Städ von Albert Kjeenich woare sull, oba tiedich storf, woat et bloos weiniche jäwe, daut sikj aun an erinre. Nan wie ons nieet Hinjstfalm 'Baldwin,' un lote et emma Emile sien Hustia senne."

"Goot," säd de Voda, un Baldwin wia et, ooda 'Baldy,' fa kort; un daut schmocket junget Pieet wort Emile fa sien ieejnet jejäft.

"Daut jehieet die, dien gaunzet Läwe lang met et to späle un fa die to oabeide," säd Papa Henri, "oba du motst die doamet kjemre, woo diene Mutta un ekj et jefläacht habe."

"Daut woa ekj, Voda. Du kaunst mie vettrue," auntwuad de Jung.

Sooboolt de nia lankbeenje Framda kjeene Noarunk mea von siene Mutta näme kunn, foodad Emile daut Hinjstfalm ut siene Haunt. No däm Owentkost aum Sindach jinkj hee en dän Goade, plekjt eenje Spetze ooda Bläda von fiene Plaunte aus Radieskje, Oafte ooda soowaut un vestuak eenen Klompe Beete Zocka unja daut Jreens. Dan jinkj hee däm Wajch toom Staul, om Mutta un Sän to vewane. Soo aus de oole Stute aus uk de junga Baldy schiende eenen meist menschlichen Utdruck von Dankboakjeit to habe, aus see äare Uage opp äaren Wieet un gooden Frint kjeede. Trotdäm haft noch kjeen Pieed jeliheet, met sienem Zoagel to räde un sikj to bedanke aus een Hunt.

Aus et aune Tiet wia, Baldy fa de Oabeit aum Jescherr un opp däm Buahoff

to brääkje, wees sikj daut goot ernoade un frintlichet Tia aus eent von de stoakjste un baste. Daut schiend aus de meiste Pieed em Ella von weinichstens sas Joare fuaz to senne.

Oba daut wiere nich emma Zocka un junge Jalmäare, fa Baldy! Emile gauf et jeeenlich Solt, von siene ieejne Haunt ut. Maunchmol gauf et am Freid, eenen Spos to späle un soogoa sien Hustia to vewane, auladinjs bloos fa eena ooda twee Minnute. Wan Baldy opp de Weid wia un sien Har daut Haulta äwa dän Hauls schmiete wull, gauf hee Emile dit fa daut un haud siene Pieed vejnieeje, endäm hee doavon galoppieed. Dan wudd Emile de Kjaap von Wittklee opphawe un see deep en siene Bennahaunt hoole, om Baldy dichtbie to locke, aus wia et Solt. Dan wudd hee dän Haulta äwa sien Hauls schmiete, un Baldy wia een Jefangna. Emile acht doaropp, disen Strich nich to foaken to späle, un gauf sienem Hustia maunchmol ajchtet Solt, selfst wan et Bute oppem Felt wia. Wan Pieed schmustre kunne, haud Baldy lud jelacht.

Biesied däm Hinjstfalm befunge sikj noch andre Hus Tiere en Emile sien Hus, un toieescht sien Hunt Goltspua. Dee wia benant no de Siejes Kuffel, dee opp däm Felt von Courtrai jefunge wort, aus de Flämische Wäwa 1302 met äare Hakje de Fraunseesische Ritta schluage. Oppwool hee dän Somma schwoa schauft, un sikj om de Kjeej un Pieed em Winta kjemmad, haud hee väl Tiet, om siene Hose, dee soo groot un fat wiere, dän Pries opp däm hiesjen Moakjt to kjree. Opp sienem Bän enne Schien haud hee eene ooda twee Breef Duwe. Eenje doavon wiere opp de Foarm von sien Voda utjebroort worde, dee meiste wiere oba von Gent, eene Staut opp de plaute Stap, wua sikj de Flissa Lys un Schelde veende. Hia, wua et väle Kanols gauf, haud hee eenen Fada Rogier, een Jung en sienem Ella. De twee Junges schekjte sikj foaken Botschofte met äare jeflichte Breef Droogasch.

Daut Walonische Volkj spruak dän

Nome von dise Staut Gent opp de Fraunseesische Wies ut, waut zimlich no "Gong" kjlinjt, wäarent de Flame, dee Hollendisch räde, et met eenem 'g' saje, un aus opp 'Har.' Wie Amerikauna habe een 'h' en dän Nome jesat; ut Angst, näm ekj aun, doamet wie et nich aus 'Gent,' een Har utsprääkje sulle.

Wan jie no Belgien kome, woa jie fauststale, daut selfst de Jesaze un eenje von de Zeitunge soowie de Uatsnomes twee Forme habe: Fraunseesisch ooda Walonisch un Hollendisch ooda Flämisch. De Britische Soldote jäwe sikj jeweentlich kjeene Mieej mea, een utlendscha Nome uttosprääkje, wan et nich es, woo see et Tus opp äare Insel jeschräwe seene. Daut es de Grunt, wuorum Maun fa dän Nome Ypern, om dän de Kjrigh vea Joare lang toobd, de Teene Fraunseesisch, Eepe ooda Epray hiere kaun; Flämisch, I-per; un, waut de enjlischen Soldote saje, 'Wipers' (Schiew Wescha).

Kort no sienem näajentieenden Jeburtsdach schekjt Emile eene Norecht aun sienen Fada Rogier en Gent. Daut wia opp een Notiz Blaut jeschräwe, soo leicht aus Seide Papia. En een Stekj Blajch jerolt, wan et rääjne sull, un met schwoaate Neieseid ut däm Oabeits Korf von siene Mutta. Daut wort aum rajchten Been von de Duw tweschen de roos foawje Teee un däm ieeschten Kjneee Jelenkj Faustjebunge. Opp de sechre Reis flautad daut Voagel opp Rogier sien Duw Kauste, dee opp eenem Poste en sienem Goade stunt. Rogier leesd daut Schriewe sea saunft un leet daut Voagel enem Kauste rue.

Hee läsd: Leewa Fada: De Arnt wia en disem Joa schljacht, un Voda must mien Hustia Baldwin, vekjeepe. Daut wia schwoa fa mie un ekj hab meist jehielt, aus ekj sach, daut een dietscha Pieed Hendla daut Jelt aufdold un et wajch fieed. Wan hee bute opp de Gauss wia, dan dreid Baldy sikj ieejentlich om to mie un kjikjt no mie trigj. Fuaz aum näakjsten Dach kaum de Norecht vom Haupt Kwatia

vonne Armee, daut ekj mie em Loaga en Ypern malde must. Von näakjste Wääkj, Dinjsdach, woa ekj een Soldot unja de schwoaate, jäle un roode Flag senne. Hurra! Sesta Yvette haft de "Brabanonne" jesunge, wan see nich hielt. Ekj hab bloos eene Sesta, weets je du. Ekj hop, see brinje mie en de Kavallerie, ooda wan nich, wiese see mie de Maschien Jewää Bataillon opptoo. Opp Wadaseene! Wie seene ons, wan ekj no Flandern kom.

Väl to tiedich vekjarte sikj de dreiwende Schautes, dee ut däm Ooste jeschmäte worde, un de Kjrigh bruak ut. Aum Sindach Owent, däm 2. August 1914, schekjt Dietschlaunt Fodrunk no Belgien, äare Armee derch Belgien no Frankrijk gone to lote. Fa dän Kjeisa wia Belgien nich mea aus eene korte Gaus no Paris. De Held, Kjeenich Albert, wist, daut hee sien Volkj hinja sikj haud un wäad sikj. De Nazional Flag wia schwoaat, jäl un root, de oole Foawe von Brabant, de Zentraule Prowins em Kjeenichrikj von de Näajen em Launt, dee Belgien to eene Nazion muak. Dise Flag wort von 'Mana, dee entschlote wiere, Frie to senne,' äwa aul utjebreet. Dit selwje haft ons Anthony Wayne 1779 en Stony Point jesajcht.

To disem Tietpunkt, em Joa 1914, wia Emile een erfoarna Soldot, nich em Sodel, wua hee to näakjst jehopt haud, oba bloos met däm Maschien Jewää Bataillon Numma 40. Een jlekjlucha Soldot, dee reed wia 'Fa Kjeenich, fa Rajcht, fa Frieheit' to kjamfe, aus de Kua en de Brabanonne, daut Nazional Jesank, erkjlät. Noch jlekjlucha wia et, daut dee dreiende, schwind scheetende Kanoon, von dee hee Offizia wia, von sien Hustia Hunt Goltspua jetrocke wort. Soo aus de Mensch, soo de Hunt, worde von daut Belgische Kjrighs Ministerium aunjenome aus "en de ieeschte Klaus von Beschekjte.'

Dit wia Belgien en Fräd, unja äarem jeleefften Kjeenich Albert un Kjeenijn Margarethe. Dee wia rikj aun Wunda von de Kunst un Architektur, en Mäarchen, Volkjs Wunda un Helde Jeschichte en

Traditionen von Browheit un de Industrie.
Emma wada aus de Jeschicht Schriewa
daut Launt besocht, brocht hee jiedat Mol,

daut Saut, de Bloom, en dän Schlope-
gone-Jeschicht Goade.

De Schwon Junkfrues un de selwana Ritta

De Schwon Junkfrues un de selwana Ritta

De twee Prowinse Jelterlaunt un Brabant jrense aun enaunda, oba äare Flissa rane wiet ut enaunda.

Doa wia eenmol eene Borg, dee aum Eewa von dän Schelde Fluss stunt, opp dee de Staut Brabo, met däm Nome Antwerp, steit. Enne Städ volla Licht un Freid fa aule en siene Wenj to senne, gauf et eene Prinsessin Nomes Elsje, dee doa aus Jefagne jehoole wort.

Äa Voda un äare Mutta scheede sikj, aus see een kjlienet Kjint wia, un leete äa en de Sorj von eenen Graaf, dee äa Väaminda senne sull. Dis Odelmaun wia een äakjlicha Beesewicht un hopt, äa Launt un äa Vermieeje to kjriee. Aulsoo schloot hee äa aus Jefangne em Schlott en. Wan een Ritta am kjamfe un besieje sull, wudd de Prinsessin frie woare. Oba de beesa Graaf wia een Maun von jewaultiche Stoakj un Kjricks Erfoarunk, un noch haud nie Jeemaunt vesocht, am em Kauf to trafe.

De Prinsessin Elsje haud eenen sea scheenen Wäsen. En äare Jefangenschoft wia see nat to de Väajel un aul de jeflichte Kjreatuasch, un see jleicht besondasch säwen Schwons, dee see jieden Dach foodad. Jieda wia sea tom un naum äa daut Äte ut de Haunt. See kjand an aule unja dän Nome, dän see an jejäft haud: Fuzzy, Buzzy, Trompeeta, Jet, Diamond, Whitey un Black Eye. See wiere äare baste Frind, wiels see sea eensom wia un kjeene menschliche Kommarode haud. See haud uk kjeene Onunk, daut dee aules aundret aus domme Wäsent wiere, dee äare Frintlichkeit niemols trigj tole kunne. Oba, opp seltsome Wies, wiere dise säwen Schwons bloos Väajel en Form. See wiere von eene beese Fee von schmocke Määkjes en Schwons vewaundelt worde.

Eenmol wia de gooda Kjeenich von Jelterlaunt met siene Hare un Deenasch em Woolt opp de Jacht jegone. Hee ritt em verut, wiels hee een Ree vefoljd. Hee

kaum soo wiet ver siene Deenasch, daut hee sikj vebiestad. Hee kaum oppeent opp eene Kot em Woolt. Hia wull hee nofroage, woo hee trigj no sienem Paulaut kome kunn. Hee troff eene oole Fru, un see vespruak, am dän Wajch no Hus to wiese. Fuaz trock de Kjeenich siene Haunttausch rut, om äa een Jeltstekj to jäwe. Oba de oole Fru weifeld stolt met de Haunt, om daut Jelt to veachte un säd am hee sull äare Dochta siene Kjeenijn moake. Wan hee daut nich deed, wudd hee nie wada no Hus kome.

De Kjeenich schluad sien Vesprääkje fuaz to jäwe, ea hee de Fru jeseene haud. Hee haud säwen Mutta loose Kjinja, aule Dajchta, to Hus. Äare Mutta opp äarem stoawe Bad haud äaren Maun doatoo jebrocht, äa to vesprääkje, daut de Kjinja emma aun ieeschte Städ en siene Jedanke senne sulle.

Wan hee nu wada Kjaste sull, wudd siene niee Fru goot to an senne? Hee wudd et väl leewa habe, daut siene Dajchta ieescht äare tookjinfte Mutta seene wudde, ea hee sikj eene tweede Fru naum.

Oba nu, doa hee sea meed un meist reed wia, ver Hunga to stoawe, kunn hee nich mea schluare. Wan hee nich dit deed kunn hee aun Schwakheit stoawe, wäärent hee vejäfs em Woolt erom waundad. Butadäm säd de oole Fru to am zimlich schoap, "Wan du die stiepascht, woascht du niemols ut disen Woolt rut kome, un vehungre. Kom bloos en miene Hus, un ekj woa die goot foodre."

De Kjeenich jinkj enenn un funk eene wundascheene Junkfru, dee biesied daut Fia saut. Hee jleewd daut hee noch nie eene soone scheene Fru jeseene haud, oba see jefoll am nich.

See stunt opp von äarem Plauz un kaum un bejreest am, aus haud see opp am jewacht. Daut gauf eenen Desch met väl goode Sache toom Äte. De Kjeenich sad sikj dol un daut Määkje selfst wacht

opp am, wäarent hee sikj saut aut.

Oba de gaunze Tiet mucht de Kjeenich äare Jedonte nich. Maunchmol tekjad hee ut Angst; see kunn een beesa Wäsent en leewvolle menschliche Form senne. Hee haud de oole Fru oba vesproake, äare Dochta to befriee, un nu wia et de Doot, sikj to stiepre. Aulsoo naum hee daut scheene Mäakje opp sien Pieet un ritt direkjt to siene Borg, wiels daut Pieet dän rajchten Wajch to kjane schiend.

Noch aum selwjen Owent naum de Kjast met grootem Pomp staut. Daut wundaboare wia, daut aule Hare un Frues un Deenasch aunjenome haude, daut äa Har, de Kjeenich, an aum Dach verhää aufsechtlich velote haud, om eene Fru to finje. Soo wiere see nu aule reed fa am en äare baste Kjeleeda un Schmuck un freide sikj, siene Brut Welkom to heete. Aule bemoakjte äare Scheenheit, oba de Kjeenich fercht noch emma, daut siene niee Fru beese un grausom wia, un daut Hoat en am vesunk.

Om secha to senne, naum hee siene säwen Kjinja met en een Schlott, daut deep em Woolt lach un nich leicht to finje wia. Soogoa gauf et am Mieej, doahan to finje, bat eene kluake oole Fru am eenen Woll Baul gauf. Dis Baul haud de wundaboare leejenschoft, dän Wajch em Woolt to finje. Wan Maun et opp dän Boddem schmeet, wudd et sikj von selfst aufrolle. De Kjeenich kunn aulsoo toom Woolt Paulauust kome, un jinkj jieden Dach to siene kjliene Dajchta, om met an to späle.

De niee Fru bemoakjt, daut de Kjeenich foaken wajch jinkj un wort boolt aufjenstich opp daut Utbliewe von äaren Harn. See scheld un säd am, daut hee äa nich goot wia, om soo foaken wajch to gone. Entlich erfua see von de Paulauust Deenasch, wua hee dän Baul oppbewoad.

Dan, en Aufgonst, muak see säwen kjliene Äwarakj. En jiedem läd see eene beese Zaubarie, dee äare beese oole Mutta äa jeliheet haud. See jinkj em Woolt spaziere - bat see toom Schlott kaum. See

deed soo, aus see froo wia, de Kjinja to seene, un vetald an, daut see an aule een Jeschenkj jebrocht haud. De kjliene Mäakjes wiere bezeibat un hilde äare Steef Mutta fa schmock un leewenswirdich. See trocke äare niee Äwarakj aun un daunzte dan freelich aus en eenem Kua. Oba en weiniche Minnute äwakaum an een schnorrichet Jefeel. Flichte wosse doa, wua sikj äare Oarme befunge haude, äare Halsa worde lenja, un äare Been worde kjarta un Nat oatich. See worde aule en Schwons vewaundelt un fluage utem Fensta. Soo sach de Kjeenich siene Kjinja nie wada.

De säwen Schwons freide sikj äwa äaren Läwe en de Loft un schloote sikj boolt to daut groote Schwoarm aun, dee toom Kjeenich vom Launt Brabant jehieed, en däm de Prinsessin Elsje en de Borj oppbewoat wort, aum Schelde Fluss. Oppwool de Schwon Hoad Dusent ooda mea Väajel unja siene Obhut haud, bemoakjt hee biem Tale von de Cygnets ooda Schwon Bäbes dän Toosauz von de säwen schmocke Väajels un fruach sikj, von wua see jekome wiere.

De säwen Schwon Mäakjes lieede boolt aule aundre Schwons kjane, wiels dise Väajel sent sea schaftich un unjahoole sikj en äare ieejne Sproak. Opp dise Wies erfuare see de Jeschicht von de Jefangne Prinsessin. Aus see faust stalde, daut see äare Lieblinje wiere un see jiedem von an eenen Nome jejäft haud un daut see jieden Dach an to de Foodrunk opproopt, worde äare Hoate fa de schmocke Prinsessin toom schmelte jebrocht. Maunchmol funge see äa en Trone un hieede äa bäde, daut see Flichte haud om wajch to flieeje. Dit leet an wensche, daut see äare Schwonforme velote kunne un wada senne wudde, aus see eenst wiere. Ooda, wan see et nich kunne, wulle see äa irjent woo halpe.

See wiere sikj aule eenich, daut see leewa Schwon Mäakjes bliewe wulle un frie flieeje un doone waut an jefoll, sikj en de Loft to häwe ooda opp däm Wota to

schwame, aus en eenem Jefenkjnīs enjestopt senne. Oppwool et sikj om een Schlott met Goades un eenem Schwon See haundelt, wiere see ea Vääjel aus Jefangne. See wiere voll Metleet met de eensome Prinsessin, dee opp dise Wies liede must.

De elsta un jinjsta von de säwen Schwons, Fuzzy un Black Eye, dee beid sea Schnee witte Fadre haude, wiere besondasch bemieecht, de Junkfru to halpe. Von aule säwen wiere see twee de stoakjste. Jieden Dach erklääde see äare Sestre un de ajchte Schwons, daut see irjent eenen Wajch finje wudde, de Prinsessin to frie moake. De elste von de aundre Schwons vespott dän Jedanke bloos ooda zischd jniesrich.

"Woo kjenne Mensche flieeje? See habe kjeene Flichte aus wie un jie Puchhuls kjenne äa nich june jäwe." Un see lacht een Schwon Lache.

Opp weinichste, en eene Hansecht unjascheede sikj dise säwen Schwon Sestre von de aundre Vääjel. See wiere et jewant, jiede Wääkj ooda soo eene lange Flucht trigj no Jelterlaunt to moake, to äarem oolen Woolt Heim un Spälplauz, om eenen Blekj opp äaren leewen Voda to schmiete, dee oba nie doavon jedreemt haud, daut dise Wäsent met Flichte siene Kjinja wiere.

En de Tiede von disen Besuach em Woolt Paulauſt, oba bloos wäärent see doa wiere, schluach de Zeaubrunk faulſch; doch bloos fa eene Vieedel Stund. Wäärent dise weiniche Minnute, wäärent see em Woolt wiere, spälde see toop aus Määkjes, aus en de jlekjliche Doag von verhää, aus äa Voda an besocht. Oba dit kunne see nu nich en dän kjeenichen Paulauſt Goade doone, en dän äa Voda jinkj, un aus see sikj em dichten Woolt befunge, kunne see dän Wajch aus Määkjes nich finje, wiels see wiere wada Schwons, meist sooboolt see dän Wajch aunftunge to sieekje.

Aulſoo deede see daut näakjst Baste. See fluage to dän Goade vom Kjeenichen

Paulauſt un fluage erom sien Kopp un daut Faule von äare Fadre wees äare Jefeelē. De Kjeenich bemoakjt dit un gauf dän strenjen Befäl, daut kjeena eenen Feil opp an aufscheete, een Nat schmiete, ooda eene Faul fa dise Vääjel laje sull, dee hee jieren aus Jast haud. De beese Kjeenijin wist je aules äwa dise Schwons, oba see vetald äarem Ehemaun daut nich. See leet am Moonat fa Moonat un Joa fa Joa om siene Kjinja truare.

Wäärent de Schwon Sestre doaraun dochte, Prinsessin Elsje to rade, plond see uk an to rade, om see wada en de menschliche Form to brinje. Daut gauf eene groote Fee, dee aum Lek Fluss wond, dee de beese Steef Mutta von de Schwon Määkjes haust un wist, woo Maun äare Zeaubrunk vestiēre kunn. Oba dise goode Fee besaut äare Macht bloos oppem Wota. Doawääjen hilt see sikj aun dän Huls von Fuzzy, de elste von de Schwons, un säd de Prinsessin, woo see de Zaubarie brääkje kunn.

De Wajch, daut to doone, wia soo: De Prinsessin sull säwen kjliene Äwarakj ut Schwon Fadre moake, un dan sull see säwen Moonate lank met kjeene Seel een Wuat räde. Aum Enj von dise Tiet sull see dan jieda von de Schwon Sestre eenen Äwarock moake. Dan wudde see fuaz wada Junkfrues woare.

Nu läwd en Jelterlaunt een ſtrauma junga Ritta, dee een Schilt Kjeleet ut selwanen Stol druach un eene Fada ut ſchneewitte Jefeeda em Helm haud. Hee wia brow aus een Leiw un jleicht et, oame Mensche von Reibasch to rade un aule to halpe, dee en Schwierichkjeite wiere.

Een Dach, aus hee opp de Jacht wia, kaum hee tofalich aun de Borj em Woolt, wua de Kjeenich siene Kjinja behoole haud un to dän de säwen Schwons jiede Wääkj fluage. Hee trock sienen Boage un wull jrod scheete, aus de Vääjel äare Fada Aunziej faule leete un säwen ſchmoeke Määkjes ver am stunde.

"O, mien Har, brinj ons kjeenen Schode," roopte see, "wie ſent Mensche,

bloos fa eene Vieedel Stund. Oba, komm un folj ons un wie woare die to eene Prinsessin en Noot leide, un du kaunst äa rade."

De Ritta wia froo, dise Wieed to hiere, wiels de Oppgow, dee de Schwon Määkjes väaschluage, wia genau daut, wuano hee sikj sänd. See haude äare Jeschicht jrod vetalt, ver see äare Schwon Forme wada oppnäme muste. Daut wort berät, daut Fuzzy un Black Eye, dän Ritta toom goot bewachten Schlott fiere wudde, wua de Prinsessin jefange wia. De fief Schwons fluage to daut Schwoarm trigj, oba daut Fäle von de aundre twee wort von däm Schwon Hoad nich bemoakjt.

Met de Fierunk von siene Fierasch met sea schneewitte Fadre, dee sikj äwa am en de Loft befunge, jinkj de Ritta derch de Welda un äwa daut Launt, bat hee aun dän Fluss Schelde kaum. Daut gauf kjeen Boot, dee Streemunk wia schwind, un de Fluss breet. Woo sull hee äwakome?

"O, woo sell wie onsem Ritta met soone Streemunk halpe?" säd Fuzzy to Black Eye.

Wäarent sikj de selwana Ritta wundat, träd de goode Fee, dee de Norecht to de Prinsessin jeschekjt haud, ut daut Onkrut vom Fluss. See haud eene Stiern Kroon opp däm Kopp un een Zaubarie Stock ut Golt en äare Haunt. See spruak soo toom Ritta:

"Nemm disen Dooden Boomstaum, dee oppem Boddem licht un met Ranke bedakjt es, un lot am em Fluss loos, wiels miene Macht bloos äwa daut Wota strakjt. Opp Grunt von diene Rittaliche Opptieekjnunk aus browa Helt woa ekj dise Schwons die no de Borj fiere lote. Sooboolt du aun Launt kjemst, motst du dien ieejnen Kaumf fiere. Vespräakj mie, de Prinsessin to rade."

De Ritta schwua opp de Jräp von sien Schwieet, daut hee wudd. Dan berieed de Fee dän Dooden Boom un et wort een schmocket Boot, jeformt aus eene Muschel. See bedd de Schwons, äaren Plauz to näme. Dan berieed see de wille

Ranke, dee opp däm Boomstaum wosse, un schmeet an äwa äare lange, schneewitte Hals! See worde toom selwanet Jescherr, daut de Ritta em Boot hilt, om daut Boot to trakje, aus de Väajel schwind verwoaz fuare.

Hee weifeld to de Fee toom Dank un toom Aufscheet.

"Goode Jeschwindichkkeit un sechra Erfolg fa die," roopt de Fee. "Du woascht de Prinsessin bie äare Oabeit finje."

Daut sull een Kaumf von Zezaubrunk woare, wiels de goode Fee vesocht, de Zaubarie, von de beesa Steef Mutta, dee de Fru vom Kjeenich äwa de Schwon Määkjes jeschmäte haud, trigj to driewe. Doch one de Halp von een browen Ritta kunn see aun Launt nuscht unjanäme. See haud lang opp eenen soonen Helt jewacht. Nu wia hee jekome.

Om de Zaubarie von de Wada Häastalunk von de menschliche Jestaulte von de Schwon Määkje wäarent de Häastalunk von de Fada Äwarakj wirksom to moake, wia et fa de Prinsessin Elsje onbedinjt needich, twee schwoare Dinja to doone. Daut ieeschte wia, kjeen Wuat to råde, bat de Äwarakj beendet wiere un de Schwons om jewaundelt worde. Daut tweede wia, dän Ritta nich to froage, wäa hee wia ooda von wua hee kaum. Uk wan hee äa Ehemaun wia, must see en dise Aunjeläajenheit stell bliewe. See must et vespräakje, sonst kunn de goode Fee nuscht doone.

De junga Ritta en sienem jlensendet selwane Schilt Kjeet saut brow en daut Schwon Boot. Met äare vea Nat Schoo unja de Wale vom Fluss trocke de stoakje Väajel daut Muschelboot wieda, bat see sikj dichtbie de Borj en Brabant befunge.

Daut wia krakjt een Dach von Ritta Spels, aun däm hundade von Hare un Frues vesaumelt wiere, om to seene, woo de Ritta to Pieed jäajen enaunda reede, en eenem frintlichen Konkurrenz, soo groff aus Kjrigh. Maunchmol wiere bie däm Mana omjebrocht worde. De Deena blösd de Posaun, om eenen Meista fa de

enjestopte Junkfru to roope. Wää dän grausome Graaf besieje kunn, sull daut stoakje Schlott von de Junkfru un äaren rikjen Vemieje habe. De Prinsessin Elsj saut prachtvoll en äare Scheenheit aun de lea Städ, jekroont met Bloome, woo see et emma wada jedone haud, oba see haud noch nie een Wuat met eene Seel jesproake.

Daut Echo vom ieeschten Trompeete Schaul vestomd. Kjeena kaum. De tweede Oppfodrunk schauld. Kjeena auntwuad.

Daut dredde Roop haud nich oppjehieet, ea de Ritta en daut selwane Schilt Kjelet no väare träd. Hee fruach daut Mäakje, auf see am aus äa Ehemau annäme wudd, wan hee daut Spell jewonn. See spruak kjeen Wuat, oba bloos nekjt met däm Kopp un strold ver Freid, dee am to de Browheit oppräajd.

De selwana Ritta schmeet siene Haunt Schoo aus erut Fodrunk han. Wada schauld de Posaun un dee twee Jäajnasch reede oppenaunda to. Aule dochte daut de Graaf, dee soo schwoa un stoakj wia, jewenne wudd, oba de Schlacht wia boolt äwa, un de Selwana Ritta haud jewonne. De Graaf, sennloos un met jebroaknen Kopp, wort vom Felt jedroacht.

Däm Ritta wia jesajcht worde, daut hee nich erwachte sull, daut siene Brut met am råde wudd, bat no de Kjast. See wudd bloos metem Kopp nekje un hee must met de Sproak von äare Uage tofräd senne. Doch dise Uage spruake äare Botschoft to am, un hee wia volla Freid.

Selfst wan hee äa fruach, opp see am Kjaste wudd, one jeemols nu ooda lota, see am fruach, wää hee wia ooda von wua hee kaum, wia äare Auntwuat met eenem Kopp Nekje un eene deepe Vebiejunk met eene von äare Henj opp äaren Hoat un de aundra toom Himmel oppjehäft. Daut wia jenuach. Hee wia tofräd.

De Kjast wort met väl Pracht un Freid jefieet. Väl Wäakje lota beschaffticht sikj

de stelle Prinsessin met äare Notel un muak kjliene Äwarakj ut Schwon Fadre, oba äa Ehemau schiend met dit too to stemme un hee lowd de Industrie von siene Fru.

Nu, aun däm Dach, aus de säwen Schwons von Jelterlaunt doaraun jewant wiere, to äare oole Heimat, de Wooltborg, trigj to kjiere, un ver see ut däm Wota opp jestieeje wiere, om äare Flichte to strakje, roopt de Prinsessin an, un jiede bie Nome ver sikj. Dan schmeet see, en de Jäajenwuat vom Ritta, de Äwarakj äwa an. Uagenbleklich veschwunge de Fadre, Flichte, jeboagne Halsa un Schwam Nate, un säwen reizende Mäakjes stunde ver an. Nu, doa äa Voda jestorwe wia, bedde see aule, en Brabant to bliewe un de Prinsessin aun äarem Hoff to deene. Disen Aunjebott naum see jieren aun.

Oba de Prinsessin haud kaum wada dän Jebruck von äare Stemm jekjräaje, aus see meist von eene Nieschia oppjefräte wort, dee see verhää nich jefeelt haud. En de niee Freid, een Vespräakje erfelt to habe, daut see em Nome von de Schwon Sestre aun de Fluss Fee jejäft haud, vegaut see dän, daut see toom Ritta, äa Ehemau, jejäft haud. Äa lewa to weete, wää un von wua hee kaum vestoakjt sikj, bat see een Dach met Froage opp plauzt. De Ritta erinnad äa aun äa Vespräakje, daut see am met fastliche Tieekjens oppjelajcht haud, ea hee sien Läwe fa äa woagd. Aus see doaropp auntwuad, daut siene Leewe fa äa nich deep un werkjlich senne kunn, wan hee von äa een Jeheemnis veborjd, auntwuad hee, "Daut sie nich ekj dee weinja leeft, ooda dän Gloowe jebroake hab. Daut best du."

Dan ield hee ut däm Paulaut, sprunk opp sien Pieet un veschwunk em Woolt. Hee reed trigj no Jelterlaunt, un de Prinsessin, oppwool nich mea eene Jefangne, sonda frie un rikj, wia truarich un eensom.

De Irische Prinsessin un äa Schepp ut Sood

De Jeschicht Schriewa es foaken em Launt von de Belgier unjawääjes jewast. Doa sach hee Hotels met däm Nome "De säwen Kjoakje," en dee hee schleep. Hee fruach, woo et wia, daut een Hotel no Kjoakje benant wia, un dan wuarom et säwen von an jäwe sull.

Dit wia de Auntwuat un hia es de Jeschicht.

Nodäm de Heilja Patrick Irlaunt von Schlange frie jemoakt haud, wia et een aunjenämet Launt wua to wone, un de Lied wiere frintlicha aus je verhää. Daut gauf oba emma noch väle reiwe Kjieedels opp de Insel, un et kaum ieremol to Kjamfe tweschen de Stam.

Soo groot wia de Scheenheit von de Colleens ooda junge Mejales, daut foaken de Heiptlinj von dise kjriejasche Mensche sikj veleewde en de Dajchta von de Mana, dee äare Fiend wiere. Dan gauf et Oaja en de Famieljes, wiels de Irische sea stolt opp äaren Bloot un äare Väafoare sent. En jane Doag wia jieda Staum opp dän aundren aufjenstich. Daut wia de Räajel, daut aule Mejales bloos de Mana kjaste durwe, aun dän äare Vodasch toojestemt haude. Daut wia ut Angst, daut see kunne een Daugeniks en de Famielje kjree.

Nu gauf et eene scheene Dochta von eenen beriemden Heiptlinj, dee en eenem Schlott wond wua aun de Wenj väle jreene Ranke wosse. See heet Eileen un äare Lieblinkj Plaunt wia dautKjleeblaut. Wiels de Heilja Patrick jeliheet haud, daut siene dree Deels, dee opp eenem Staum wosse, een woaret Simbool von de dree-eeenje Gottheit sent, dee aule goode Mensche veiere sulle. Daut Läwe wia eent, de Bläda wiere dree. Eileen wia eene Kjristliche Mejal, un daut Kjleeblaut wia woo de Stemm von eene Frindin, de jieden Dach to äa spruak un säd: "Sie tru un rein."

Wan hee von de Harlichkheit un de Scheenheit von dise scheenste Mejal en Erin hieed, dan socht een straua un ädla

Heiptlinj, en eene aunjrensende Prowins, äare Haunt en de Ehe. Woo stolt un jlekjlich wudd hee sikj feele, wan see aus siene Fru en sien Schlott läwe wudd! Butadäm wudd een Vetrach met äarem majchtichen Voda de lea von sien ieejnen Nome un sien Kjenne väl vejratre.

Aulsoo, no de oole Sitte vom Launt, vetald hee sien Hoates Wensch to äaren Voda, ea aus hee de Mejal selfst fruach.

Äare Elre freide sikj, daut de Heiptlinj de Kjast väaschluach, wiels daut haude see aul jedocht, äare Dochta met am to Kjaste, wiels hee soo een browa Kjrieja wia.

Oba et gauf eenen Nodeel. De liedenschoftlicha Leewhaba un aungonenda Ehemauun wia emma noch een Heide, em Baun von eene schljachte Fee un de faulsche Oat von Lied, dee am säde, hee sull nich aum woaren Gott jleewe. De Mana, dee aun hee vetrud un dee hee foljd, jinje nich no de Kjoakj un hilde dän Sabbat nich en. De gooda Harscha von de Kjoakj haud eenen Jesaz jejäft, daut see 'daut Jewää Stellstaunt von Gott' nande; daut to bestemde Joares fa dree Doag kjeene Kjamfe staut näme sulle. Oba dis heidnische Heiptlinj kjemmad sikj nich om dit Jesaz un wia en väle Hansecht sea grausom. Meist aule goode Lied en Irlaunt nande am een Daugeniks.

Trotzdäm wia dis Heiptlinj soo rikj un majchtich, daut Eileen äare Elre opp äare Kjast to am bestunde. See hopte uk, daut see met äare saunfte Wääj de Jesennunk vom jefädlichen Kjieedel endre wudd.

Oba Eileen docht, daut wia aus de Proow, eenen Tiejä ooda eenen Leiw to tome. Schljachte Liedenschofte toobde en am aus en de wille Tiere. Tiejä un Leiw seene sea groosoatich ut; met an es et oba nich aunjenäm to läwe.

Aus see sach, daut äa Voda entschlote wia, äa met disem grausomen Mauun to kjaste, un soogo aul dän Dach von de

Ehe jenant haud, un daut äare Mutta aul äa Kjast Kjleet neid, entschloot Eileen sikj, daut Hus to velote un äwrem Mäa toom Belgischen Launt to fliee.

Oba woo kunn see entkome, un buta daut Launt reise? See kjand kjeenen Schepp Kapitän ooda Seelied. Donmols wia de irische Kust bekauntlich met huage, runde Torms äwasat, von dän de Wachposte aule seene kunne, dee kaume un jinje.

Eene Nacht schleep see meed en, un dreemd, un dit wia äa Droom.

Een groota Schwoarm von Fee fluach ut däm Belgischen Launt äwa daut Mäa un bejreest äa met welkomende Henj, Schmustre un Kjnekjs. See schiende aule opp eenem Sood to stone, dee vom Boddem aufjeschnäde wia, aus een groota Goade. See erkjand eenje von de Bloome: daut Margarita Gaunsebloomkje, met siene runde goldne hoade un witte Bläda, aus Strole ooda Striepe, om de Medd; de Lilie, dee entlang däm Lys Fluss woss, nand de Lilie; de bleiwe Flaus Bloom un eenje Plaunte vom Ooste aus de Tulpe un de Orange Blieechsels. Doa biesied gauf et de Hassel Knoppes, de Blieechsels vom Apelbeem un eenje aundre schmocke Dinja, dee em deep Launt von Flandern ooda bowe em Huachlaunt von de Ardennen wosse. Eenje wiere ut däm Ooste un eenje ut däm Siede jekome, oba jemeensom brochte see Eileen opp de Idee daut dit Belgische Launt fa äa een schmocket Tus senne wudd, wiels see Bloome soo sea jleicht. See wiere fa äa aus Gott siene Jedanke.

Uk en äarem Droom schiend see Bute opp eenem huagen Hempel met Blekj opp dän wundascheenen See von Killarney to senne, aus sikj daut Fee Schwoarm em Wolkje-oatichen Goade opp däm Boddem dichtbie dol leet. De Kjeenijin ooda de Fiera von de Fee, met eenem strolenden Stiern oppem Jesecht un een selwana Zaubarie Stock en de rajchte Haunt, träd von de jreene Wies erauf. See säd, "Wie sent jekome, om die no ons Launt

entolode. Du kaust met disem zaubahaftichen Sood reise, daut opp däm Wota schwamt, un bie scheenet Wada vom komenden Dach kaust du onsen Boddem errieekje. Nu motst du met ons kome."

"O, välen Dank," säd Eileen, "oba ekj kaun miene Klee Bläda un miene Heena nich trigjlote."

"Nä, un brukst uk nich. Brinj see met. Wie vesprääkje die, daut du see behoole kaust; ooda wie woare see en jiede Form vom Läwe vewaundle, dee du wenscht."

Eileen rand schwind toom Heenastaul en de Schwoarm von äaren Voda un saumeld äare säwen Kjlienakjes en äa Schalduak. Dit hilt see met eene Haunt, wäarent see met de aundre twee Kjleeb laut Plaunte naum, wiels see kunn kjeenen von äare Leewe trigjlote. See must sikj reffle, wiels de Fee kjenne bloos Nachts Oabeide un see veschwinge dan aule bie Sonn Oppgone.

Aus see von de Schien von äaren Voda trigj kaum, träd see opp dän zaubahaftichen Sood un schwäwd eenen Moment lang opp en Rechtunk Mäa. Aus see daut Solt Wota errieekjt haude, funk de oostliche Himmel aun greiw un dan schwak root to woare. Doaropphan spruak de hechste Fee to äa un säd: "Wie motte nu veschwinge, oba wie woare die en onsem Belgischen Launt trafe un die emma halpe. Fercht die kjeenen Moment. De Sood woat die driewe un Morje Owent woa wie doa aum Eewa senne, om die to bejreese. Befäl ons, wiels wie leewe die, un woare dan dien Welle doone. Wie sent secha, daut du en onsem Launt, wua see die brucke, jlekjlich senne woascht. Opp Wadaseene." De hechste Fee weifeld met äarem Zaubar Stock un fuaz veschwunk de gaunze Jesalschoft.

Eileen sach sikj em schwamenden Goade erom, oba aule Fee wiere wajch. Doa wia nuscht to seene, buta de Bloome, daut Graus un de kjliene Kjijkjels, dee erom rande, aus auf see et fa sea lostich hilde. En Werkjlichkjeit, freide see sikj aus

nie verhää. Wiels see soo kjlien wiere, dochte see, de gaunze Welt wia von disem Sood omjäft.

En de Tweschentiet blösd een leichte Wint, un de Sonn schiend un hilt äa woam. See brukt daut, wiels see wia bloos met denne Kjeleeda doavon jekome, dee see em Hus druach.

Jäajen Owent funk see sikj aun eensom to feele un hield fa äare Mutta. Toom ieeschten Mol en äarem Läwe haud see Angst. De kjliene Kjikjels haude een Poa läaje Asta von eenje Bescha jefunge; un, doa stekjte see äare kjliene Kjap unja äare kjliene Flichte un schleepe boolt en. Eileen beneid an, wiels see vegrult wia, wiels daut schrakjliche Jefeel von Eensomkjeit, un wiet auf von Voda un Mutta senne, äwa äa enbruak. See fruach sikj emma wada, waut see äwa an denkje wull. Wudd de Fee äa Vespräakje hoole? Ooda wudd see et vejäte? Kunn de Wint nich oppkome un wudd see dan em Storm nich vedrinkje?

Eene nom aundren dukte de hale Planeete opp un de Stierns foljde. Doch de jratre Lichta schiende bloos to blinkje un to saje: "Waut fa een dommet Mäakje, äa Tus to velote un en de Wille Hundat gone!"

Dan sach Eileen opp äaren Kjeleblaut un docht aun daut, waut de gooda Heilja Patrick äare Väafoare jeliheet haud. Doano foll een Jefeel von Fräd äwa äa aus een Kjeledunks Stekj. Gott wia doch hia dichtbie.

En de dunkle Nacht, aus see nom Siede un Waste opp blekjt, sach see daut et latste schwake Licht to schluare schiend, un see feeld sikj jlekjljicha. Aus näakjstet sach see Lichta aum framden Eewa. See reef sikj de Uage. Daut Finkle un Schemre schiend aun Glaunz to jewenne. Jo, daut wia werkjlich soo. De Fee wiere aule doa un daunzte erom, bat see, aus see noda kaum, ut sage aus een Plauzräajen von winziche Stierns ooda een Schwoarm Fia Kjniepasch.

Zimlich boolt rutscht daut groote Sood

met eene kjlienen Steet jäajen daut Eewa. Eenen Moment Iota, schiend et een Poat vom Launt to senne, un de kjliene Kjikjels hupste aun Launt. Dan fieed de Fee Eileen en een sea schmocket Jebied, daut aus een Paulaut utsach, oba mea aus eene Kjoakj. Doa wort een Fastmol utjebreet, un see sade sikj dol, om hoatlich to Äte un rikjlich to drinkje, wäarent de Fee opp an wachte.

Dan fieede see an en eene scheene Schlopcoma. Opp eene siedne Rubenkj met schmocke Kjeleeda dichtbie, wia see boolt faust enjeschlope. De Fee trocke de Kjeleblaut Plaunte opp un stald see opp eenen Desch aus Flämische Iekje, sea dunkel un fein. De kjliene Kjikjels worde en eenem Staul jebrocht, met väl Fooda un Wota un Stakja, opp dee see sikj dol lote kunne.

Aum Morje kjikjt see nochmol opp de heim Plaunt, dee äa von de Leew von äarem himlischen Voda vetald. Dan, nodäm see fa äaren Voda un äare Mutta Jebät haud, kjikjt see opp eene scheene Launtschoft, rikj en Bloome; see wia nu en Flandern, wua Mone un Gaunse Bloomkjes wosse.

Doch aus see no Kjoakje Torms, ooda runde Torms ooda groote Borje socht, wiere doa kjeene. De Lied, dee to de Oabeit jinje ooda opp de wieekje Felda plieejde, schiende oame Lied to senne. Werkjlich haud kjeen Maun ooda Fru, dee see sach, Golt aun äare Persoon. Dit wia werkjlich daut Belgische Launt von ver lange, lange Tiet.

Eileen stald boolt faust, daut see wudd de Enwonasch von Gott siene goode Norecht vetale motte, dee de seelicha Patrick von Irlaunt unjarecht haud. Wäarent see jenuach to äte un drinkje, un väl schmocke Kjeleeda to droage haud, docht see aun de väle Mensche, dee nich bloos oam wiere, oba bloos nuscht von däm Voda em Himmel wiste. Wuarom sull see en eenem rikjen Schlott wone un sikj dieere Kjeleeda auntrakje, wan aundre nich bloos one dise wiere, sonda uk sea

onweetent wiere.

Aulsoo, reisd Eileen derch daut Launt un vetald däm Belgischen Volkj de selwje goode Norecht ut däm Himmel, dee St. Patrick äare Irische Vääfoare jebrocht haud. Wua uk emma see hankaum, naum see eent von äare Kjee Bläda met un lieed de ieeschte Lekzion.

Eene von äare Plaunte, dee see en dän Boddem stuak, wort en väle Faule de Mutta von aundre Sorte, soo daut de Felda von Flandern jreen worde, wua eenst bloos onfruchtboara Saunt wia. Kjeej un Schop funge dan Noarunk, wua verhää nuscht aus Broak Launt wia. Met de Tiet wort Gent to eene Bloome Haupt Staut met eenem krakjt soo wundaboaren Moakjt fa Zippelwarte un Bleechsels aus Haarlem fa Tulpe un Hiazinte en Hollaunt. Dise wiere rikj aun aule Foawe, met dee de Voda em Himmel de Bleechsels vonne

Felda un de Frucht Beem jeteent haud.

De erstaunlichste Veendrunk erieejend sikj, wua emma Eileen lang jenuach bleef, om sikj met eene Schoa Mensche to vesaumle. See brocht an jeduldich de Lekzion bie, von dee daut Kjeeblaut daut Simbool wia; un aun jiedem von säwen Plauze leet see eent von äare Heena trigj. Opp jiedem Plauz wort eene Kjoakj enjeweit. Jiede von dise Kjoakje erhilt eenen Nome no de irische Prinsessin Saint Eileen, oppwool dit foaken aundasch utjesproake wort en Flämisch.

Bat vondoag räakjne de Mensche en säwen Belgische Städe de Erinnerung von de seete Fru, dee äaren Läwe vebrocht em Säajen von äare Vodasch. Doch de Droom Jeschichte un daut Mäarchen sent meist nich scheena aus de Jeschichtliche Werkjlichkheit von daut oole christliche Jeschenkj von Irlaunt aun Belgien.

Lyderic, daut Weis Kjint

Em Meddelella vebrocht de Heilja Willebrod sien Läwe doamet, unja de Hollendische un Belgische Stam Goodet to doone. Hee es en de Kjoakj von Ajchternach, en Luxemburg begroft.

Aus Schwierichkeite en de Launt Bevelkjarunk jerod, sochte see bie am Unjastettunk un Rot. En eenem bestemden Joa kaum eene Past opp äa Vee. De oame domme Wäsent deede soo, aus haude see Jehirn Feeba. See wiere dieslich un tommelde erom, schiende oba nich en de Loag to senne, verwoaz to kome. De Felda kunne aulsoo nich jeplieecht woare un de Kjieej gauwe kjeene Malkj. De Bäbes hielde, daut Launt wia von Onfruchtboakjeit bedroot un de Mensche ferchte Hunga.

En äare Noot, kaume see ver daut Grauf vom gooden Bischof un schwuare, daut wan de Past opphieed, wudde see jiedat Joa to de Kjoakj piljre, en dee hee begroft wia.

Nu daut schnorriche aun dise Piljareis es de Oat un Wies, woo see derchjefieet woat. Bat to eenem jewessen Jrod opte de Mensche en äare Daunze un Tieekjens daut schnorriche Benäme von de Rinda wäarent äare Jehirn Stierunk no. Daut wort to de Mood, to sprinje un to stolpre, woo et de kranke Tiere jedone haude. En lotre Joare oba naum de Fast de Form von eene Prozession met Musikj Baund aun.

Soo funk jiedat Joa de langa Marsch von Dusende von Mensche aun, oolt un junk, rikj un oam, stoakj un schwak, krank un jesunt. See worde von de Fluss Brigj aun von Musikaunte jefieet, un aule sunge, wäarent see jinje. See jinje Haunt en Haunt, vea biesied enaunda, un dit wia de Metood von äaren Marsch. See wudde dree Schräd verwoaz un twee Schräd äwaroasch gone. Opp dise Wies wudde see mea un mea to däm Hempel väadrinje, opp däm de Kjoakj steit. Doa aunjekome, läde see äare Jeschenkje opp dän Aultoa un daunzte dan dän Kjoakje

Gank erauf, to de Veraunda, to de Däa, un no Bute.

Man kaun seene, daut de Daunzasch un Senja fief veschiedne Schräd moake muste, om eenen Schräd veropp to kome. Opp dise Wies wiere, oppwool de Wajch vom Fluss to de Kjoakj bloos eene Miel lank wia, fief Stunde needich, om dän gaunzen Wajch trigj to laje. Väle schloote sikj de Prozession aun, dee soo oolt un schwak wiere, daut see entlich han folle. Trotdäm vesochte et väle schwake Lied, wiels see hopte, äare Weedoag un Sorje loos to woare.

Besondasch hoat wia daut oppstiee von de zastich Steen Stoope aum Hempel. Om no bowe to jelinje, wiere fiefhundat menschliche Schräd needich.

Soo kaum et, daut nich weiniche opp däm Marsch han folle. Bedieselt un meed, worde see opp de Strakj jelote. Opp de Kjoakje Trape stunde to de Sied stoakje Mana reed, om opp deejansje to achte, dee ut Schwakheit daut Jlikj Jewicht veluare un hanfolle. Deejansje, dee dit woarschienlich deede ooda nich met hoole kunne, muste schwind wajchjenome woare, doamet see nich von de Wale von de entjäajen komende Daunzasch jetraumpelt worde. En daut Wonsenn vom lewa un de Oppräajunk kunne deejansje, dee waulzte, met meeden Bräajen, soo en sikj vesunke en äare ieejne Bewäajunge, om nich to bemoakje, waut see deede.

Nu gauf et eene junge Wätfru, dee ut Trua un en de Hopninj opp Troost, jekome wia om sikj en de Prozession auntoschlute. Aus Brut von een poa Moonate hopt see opp eenen Sän. See haud St. Willebrod jeschwuare, daut wan see Mutta von een Jung senne wudd, wudd see no de Mood vom Fluss Eewa bat toom Heiljen Grauf daunze. See bäd iernsthauf, daut sikj äare Hopninj erfelle wudd.

Sie schloot sikj aun de Prozession aun un foljd tru de faust jelajchte Rääjle, oba

aus see opp haulwen Wajch to de Kjoakj wia, späad see, daut äare Krauft noleet. Ut Angst daut see to Doot jetraumpelt woare kunn, veleet see de Prozession. Dan, no eene korte Pause, jinkj see von de Gaus en een Woolt dichtbie enenn.

Doa, en äare Eensomkjeit wort äa Kjint jebuare, un et wia een Jung. Oppwool see sikj freid äa ieejnet Kjint to habe, un de Hopninj von dän Voda erfelt wia, doch haud see daut Jefeel, daut see äare Krauft en daut Daunze von de Prozession soo äwafoddat haud, daut see woarschienlich stoawe wudd.

Aulsoo, wekjeld see äaren Bäbe en eent von äare ieejne Kjeledunk Stekja un läd et opp een kjlienet Bad von dol jefolne Bläda. Dan krauzt see eenen Poat vom Boddem rein un schreef met eenem Stock opp dän Drakj dän Nome 'Lyderic.' Dan, aus äare latste Krauft noleet, storf see.

Een fromma Eensiedla, wäm siene Wonunk eene Kot em Woolt wia, aus hee doa vebiejinkj, hieed daut Hiele von een Kjint. Hee funk doa de Doode Mutta un daut läwende Kjint. Waut hee noch sach wia een sea wundaboaret Bilt. Doa opp däm Blädabad, daut de Mutta auf jekrauzt haud, lach daut Bäbe Jung. Biesied am lach een Ree opp däm Boddem, un dit frulichet Ree sued daut Kjint. Dise onschuldiche Mutta von Reekjalwa wirkjt krakjt soo väasechtich un enjstlich, aus auf daut Bäbe äa ieejnet jewast wia. Un werkjlich wia et nich wiet wajch en dän deepen Woolt, daut de Reekoo äare kjliene Famielje behilt.

De kjliena Jung, dee nuscht äwa veschiedne Oate von Muttasch ooda Wieete von Lāwes Meddels wist, wia soo aktiew, aus läwd hee enne Kjinja Stow von een Hus un wort jestreicheld opp de Schoot von eene menschliche Mutta.

De groote, deepe, jlensende Uage vom Ree reizte daut Hoat vom oolen Eensiedla. De wilde Kjreatua zettad nich ooda wees kjeene Angst, wiels jiedat Tia vom Woolt schiend dän oolen Maun to kjane un to leewe. See wiste daut hee an erkjane

wudd, aus äa Frint un nich aus een Jäaja dee een Fient wia. See kunne seene, daut hee kjeen Jewää haud, un selfst een Voagel kunn daut vestone.

Daut Kjarpa von de menschliche Mutta wort kjristlich begroft, oppwool de eensje Truenda biem Bejrafnis de oola Maun wia, dee schwind een Launt Kjriez muak un et äwa daut Grauf stald. Doaropp plaunt hee uk wilde Bloome.

Nu wia de Eensiedla nich doaraun jewont, opp Bäbes opptopausse, oba hee muak eene groffe Wieej. Jieda Dach kaum de Mutta Ree soo räajelmässich aus fa äare ieejne kjliene Ree, om daut Kjint met Noarunk to besorje. Soo vedobbelt daut Brostkjint sien ieeschtet Jewicht un gauf jiedat Vespräakje von Jesuntheit un Krauft. En een poa Moonate kroop hee opp däm Boddem en de Kot vom Eensiedla; un lut daut Schriewe von siene Mutta opp däm Boddem wia Lyderic sien Nome.

Fa dän oolen Maun schiende de Doag un Moonate sea schwind to vegone, doa de Kjintheit schwind hinja sikj jelote wort, un een stoakja Jung oppwoss.

De oola Eensiedla erinnad sikj aun de Fäichkjeite von siene ieejne Kjinja Spells en soone Dinja, un stald Spältich fa dän kjlienen Jung hää, dee jlekjlich doamet späld. Aules, waut hal ooda dach wia, wia fa daut Kjint besondasch velockent.

Een Dach, aus de Eensiedla unja de Wiede Beem wia, dee biem Bach wosse, om fa dän Jung eene Piep to moake, kaume de Fee en de Kot un besocht am aun siene Wieej. See wiere reisende Fee, wiels see wiere dän gaunzen Wajch von de Britische Insel jekome. Eena von an heet Morgana, ooda, woo see wool bekaunt wia, Morgana la Fay. See veleewd sikj en dän kjlienen Kjeedel un vespruak, daut hee, aus hee oppwoss, siene Leew yo senne. De aundre Fee wiere aula reed, am de Gow vom Jeist un vom Kjarpa to schenkje, derch dee hee een groota Maun wort, wäa aul siene Fiend sieje kunn.

Daut wudd onse Jeschicht too lank

moake, om to vetale, woo Lyderic, aus Fiera von Mana wort. Aul von siene Jeburt aun, wia daut Belgische Launt von een Birja Kjrlich beonruicht. Eenmol wort siene Wieej, wäarent de Schlacht, aun eenen Aust jehonge, un hee de Bäbe Fiera jenant. Joahundate lota wort en Brussel to siene lea eene Statu bie een Borm opp jestalt.

Lyderic, aus hee oppjewosse wia, golt aus een Maun met feinet Wäsen dee jewaultich stoakj wia. Hee wia selfstloos un emma reed, de Schwake to halpe. Met de Tiet wort hee een Kjriez Ritta, un aus hee jääjen de Sarazene en Syrien kaumft, wort hee fa siene Browheit bekaunt. Daut gauf kjeen Turk, dee sikj jääjen sien Spies, sien Schwieet ooda siene Striet Akjs stale kunn. Un äare Jewääre haude kjeene Macht äwa am. Aulsoo kaum hee onvelatst no Belgien trigj.

No siene Trigjreis no Hus bud hee een Schlott, oba boolt meed von daut ruiche Läwe, äwakjriezt hee daut Mäa un reisd no de Britische Insle. Doa lieed hee Gratina, de schmocke Dochta von Edgar, dän Kjeenich von Enjlaunt, kjane. Derch dise Allianz wort hee sea majchtich. Dan erkjand de groota Monarch Karl de Groota am aus Metstrieda un Deenstmaun un gauf am en Tru de Beljische Prowinse Hennegau un Brabant.

De Flag von Lyderic aus First von Brabant wia eene Dree Kalia ut schwoat, jäl un root, en senkjrajchte Baund. En siene Uage stunt schwoat fa däm dunklen Woolt un de Schwierichkjeite, dee emma wada von de Mootiche äwawunde woare. Jäl stald leejendoom un Golt vää, daut Ädelmetol, daut toom menschlichen Woolstaunt biedrajcht un bewoat woare mott. Root wia fa Bloot un Läwe, daut aule browe Mana reedwellich fa äaren Launt gauwe, wan see en dän Kjrlich jeroopt worde. Joahundade lota, aus aule Prowinse vom Belgischen Launt en eenem

Kjeenichrikj, un daut Volkj en eene Nazion veeenicht wiere, un daut Launt (en de Enjlische Form vom Nome) aus Belgien bekaunt wort, worde dise dree Kaliere to de Flag vonne Nazion.

Lyderic vebrocht de meiste Tiet en de Britische Insle aum scheenen Gank von Avalon. Hia wia hee en daut Fee Launt, wiels Morgana, aufjenstich opp siene Ehe met Gratina, haud aun am eene Zaubarie jetrocke. Aulsoo, wäarent aundre storwe un begroft worde, läwd hee wieda. De Tiet vejinkj, one daut hee et bemoakjt ooda hee om sien Ella fruach, bat tweehundat Joare vegone wiere.

Morgana, de Fee, haud Lyderic een Fia Moakj jejäft, daut, soolang aus et brend, sien Läwe velenjad. Wan et utjinkj, wudd hee stoawe. Lyderic läwd met de Ritta von Kjeenich Arthur toop un vejnieejd sikj met an aum Kjrlichspell un väle wundaboare Sport Oate. Doch entlich haud hee de Jesalschoft von de Ritta vom Runden Desch saut un sänd sikj doano, daut Mäa to kjrieze un wada em Belgischen Launt to läwe.

Een Dach, aus dis Wunsch too stoakj wort, leet hee eene lesane Kjist häastale. En dise flääjd hee väasechtich daut Fia aun brenne to hoole. Hee veleet Avalon un äwakjriezt daut Mäa to siene oole Heimat. Hee troff de Kjeeniche Fru, de schmocke Wätfru von Kjeenich Philipp, un dee wull sikj met am Befriee. Aus Lyderic äare Wensch nogauf un sikj met siene Leew Kontakte beschaffticht, vegaut hee, sikj om daut Fia to kjemre, et auntostekje, un leet soo de Moakj erlasche.

Dan druach am Morgana, de Fee, dee opp Prinsessin Gratina aufjenstich un nu noch aufjensticha opp Lyderic siene niee Fru wia, no Avalon un schloot am en eene Heel en. Doa sette Kjeenich Arthur un siene Ritta un wachte opp dän Dach, aun däm see en de Tiet von jratste Noot erut kome woare. Doa schlapt uk Lyderic noch.

De lange Wapasch un äare Hinjalest

Bie siene Reise en Belgien funk de Jeschichte Schriewa kjeene Staut em Launt soo intressant aus daut oole Antwerp. Wan hee jaaen Owent derch de enje Gause schlenkjad un derch et steenane Puat, schwuat von Ella, unja däm de Groota Karl V. ritt, schiende am de Fee un lostiche Mensche meist soo dichtbie to senne aus de Figure ut de werkjliche Jeschicht. Hia muake väle Prinsesse un Prinse äaren 'frooen Engank' en de wundavolle Staut von Brabo, de junga Helt, dee dän grausomen Ries Antigonus dootschluach un siene grausome Henj aufschnitt.

Hia bemoakjt de Jeschichte Schriewa sea väle Bilda von de Junkfru Maria. En de niee Staut Deelee, jeft et bloos weinje ooda goa kjeene. See befunge sikj jeweentlich en de Hus Akje, en dee twee Gause toop kaume. Aus hee sikj no däm Grunt fruach, entdakjt hee eene niee Oat Belgische Fee, de Wapa, dee fa siene lange Been un lostiche Hinjalest beriemt wia. Hia gauf et een Fee opp Stelze.

Dis schlemischa Kjieedel wia en oole Tiede sea aktiew. Hee kunn soo lang ooda soo kort senne aus et am jefoll. Hee kunn sienen Kjarpa utstrakje un bat to de Husdäakja oppstiee ooda an ensprinje lote, aus wia et aus Indischen Gummi. Toom Biespel hee wudd opp eene Brigj sette, un siene Been velenjre, bat see am

dan soo denn worde aus dee von eene Migj. Wada kunn hee drinkje, bat sikj sien Kjarpa aus een Plume Pudding ooda eene Tut Howa ut buach. Hee mucht Malkj sea un sued ooda schlukt see, bat hee soo utsach aus eene Migj, dee een Loch en de Hut von eenen dikjen Jung jeboat un sikj soo root un runt jefelt haft, daut Maun denkje wudd, hee kunn plauze.

Verhää, ver Joahundade, jinje de Lange Wapasch, aus see maunchmol jenant worde, en daut tweediesta von Owent derch de Gause von et oolet Antwerp. Ooda see wudde en de dunkle Nacht aun eensome Uate wachte un de Mensche doavon metnäme.

Kjeena haft jeemols doavon jehieet, daut goode Junges ooda Määkjes wajch jenome worde, oba bedrunkne Schlinjels, dee sea lot, daut heet jaaen Meddanacht, ut daut Bea Stua dan no Hus kaume, worde foaken jejräpe. De Wapasch pakte see aun de Hoare, schwunge see erom un schmeete see dan en de Rane, bat see schwuat vom Schlaum wiere. Ooda see wudde an em Schelde Riefa schmiete. Jelääjentlich funk Maun en eenem Schwien Staul eenen Kjieedel, dee met eene Sau un äare Schwien schleep. Aus de Maun jaaen Meddach oppwacht, kunn hee nich saje, woo hee jeemols doa aunjekome wia; oba de Wapasch wiste, un see hilde äaren Jeheemnis.

Woo väl Wapasch doa wiere, kunn de Jeschichte Schriewa nie utfinje. Daut wia en äare Macht, soo kjlien aus een Bäbe ooda soo groot aus een Ries to senne. Daut wia daut Besondre aun an. Daut wia sea lostich, daut dise Oat von Fee nie mea ooda weinja wääjde. Endoont woo väl Malkj see drunke, wiere see nie schwoara ooda leichta doafää. Un to äare Lenj ooda Kort wiere see ea aus Rääjenwarm, dee biem krupe lang ooda kort senne kunne, woo et an jefoll.

Maunchmol stieeje de Wapasch utem Wota ooda saute oppe Brigje met de Feet

kjeel em Wota. En dise Stalunk sage äare Been von de Teee bat to däm Kjarpa ea aus schwoaate Twierems ooda Dräd ut. Ooda, sage see aus een Twierem ut eenem Spande Nat loos jebroake. Wan daut Wota nich sea deep wia, schiende see opp Stelze to stone.

Een bestemda Wotastroom wort de Wapasch Rie jenant, un de Brigj, dee äa äwa kjriez, heet Wapasch Brigj. Wäarent de Wapa derchem Wota mulwad, schiend hee soo lank aus een Blitz Aufleida to senne, oba sooboolt de Kjreatua daut Eewa errieekjt, om aun Launt enopp to träde, worde siene Been soo aus von een Jung jekjart.

Opp de Brigj trock hee siene schwiansche KJleeda huach un sach ut aus een jweenlicha junga Mensch. Wan hee dise elastische Krauft, sikj to velenjre ooda to vekjartre, voll utnuzt, strakjt sikj de schlemischa Schlinjel, bat siene Been aus Stelze wirkjte, soo daut hee en de Kjoakje Fenstre enenn kjikje kunn. Dan juld hee de Priesta un daut Volkj aun ooda muak an Jesechta.

Met siene Twierem-denne Spande Been strakjt hee sikj no bowe to de Hus Däakja. Dan strakjt hee siene lange, lostiche Näs soogoa en de hechre Fenstre, jweenlich jrod aus de Kjääkjsches schlope jinje, un veenjst see meist ut äarem Vestaunt. See roopte 'Heilje Mutta' un bekjriezte sikj, wuabie hee sikj dol leet un wajch rand.

Sien Lieblinkjs Spos bestunt oba doarenn, sikj aus een Finja Kjint ooda aus een gaunz kjlienet Bäbe uttoseene lote, hielent un soo to doone, aus opp hee hungrich wia. Hee wia emma goot enjepakt un räajd Oppmoakjsomkjeit opp. Een Dach sach eene junge Mutta, dee äaren Bäbe eenje Minnute to Hus jelote haud, om waut to kjeepe, de oame Kjliene, aus see docht.

En de Leew von äa muttalichet Hoat naum de Fru un foodad am, wäarent see äa Leewste opp dän Rigje klopt. See sunk ver sikj han, 'oame Popp,' 'Kjintje,' 'Lieblinkj,' un aundre leewvolle Wied,

woone de Flämische Muttasch enne Kjinjastow brucke. Entweschen muak daut Bäbe soo wieda.

Oba no tieen Minnute, aus daut aunjeseene Brostkjint beid Broste oppjedrieecht haud, docht de Fru aun äare Kjliene en de Wieej Tus un fruach sikj, opp äa Schauz hungrich senne must.

Dan bemoakjt see, daut de Moage vom seltsome Bäbe jeschwolle wia, meist soo runt aus een groota Baul, wiels et haud vom ieeschten Moment aun Tieekjen von grooten hunga jewäse, un sien Kjarpa wia jrata un jrata jeworde.

Entsat doaräwa, wekjeld see dän Finjlinkj en un wull am doa han laje, wua see et jefunge haud. Oppeenst sprunk een Wapa ut däm Bonsel. Hee scheddad de Bäbe KJleeda auf, leet see opp de Gaus ligje un rand hielent, lachent un schnautrent doavon.

Wan Junges von de School no Hus kaume, hilde see foaken opp un spälde daut Spell 'schuw dän Hoot.' Jieda Jung schmeet aufwakjslent sienen Hoot en dän Rinkj; ooda een aundre jreep et von sienem Kopp un schoof et met siene Holtschoo erom ooda träd et erom, bat de Wieet et wada to hoole kjrieach. Eenje Junges wiere sea erfoare en disem Spell un aule wulle onbedinjt dän ieeschten Tuks met äare Schoo moake.

De Wapa funk jweenlich em verut ut, woona von de Benjels aun disem Dach nich en de School jewast wia, un vewaundelt sikj dan en eenen Jung, dee utsach woo deejanja, dee nich doa wia. Em rajchten Moment schmeet hee sienen Hoot erauf. Aus eena von de Junges oppdukt un dan Hoot eenen jewaultichen Trett gauf, fluach siene Klomp ooda Holtschlorr en Stekja un hee juld ver Weedoag, wiels siene Teee meist jebroake wiere. De Wapa haude aus Spos eenen iesanen Topp unja dän Hoot jestalt. Aus aule äwa dän oamen Jung lachte, dee no Hus hinkjt, wia de Wapa aul verschwunge.

Dise diewlische Fee späld emma em Aprell Schowanake äwa Mensche. Hee

wudd eenen ladjen Hoot opp däm Stich laje, oba unja am veboajcht wia een Tieejel Steen ooda Steen, opp dän een Kjieedel sienen Tee steete kunn.

De Wapa jinkj foaken en eene Schenkj un leet sikj jääjensiedich bedroate, wan hee aun eenem Koate Späl Poat naum. Dan foljd een Kaumf un eena kunn velatst woare. Wan see stoakj jedrunke haude, kunn Maun omjebrocht woare.

Ooda de Wapa jinkj derch de Staut un vekoft Muschle aun de Husfrues. Dise Schal Tiere woare Muschle jenant, wiels jiede aus eene kjiene Mus utsitt. Oba wan eene Fru eene äwa äare Leppe passiere leet, kroop nich eene Mus, sonda bloos eene Spand rut. Ooda see wudde äaren Mul voll Saunt finje. Aus de Hus Fru utfunk, wää un waut dis Hendla wia, jinkj see am met Tange ooda Nodelhelta ooda soogoa Steela un Hocka no. Oba bie däm ieeschten Alarm strakjt hee siene Been ut un ield soo schwind doavon, daut kjeena am jeemols fange kunn. Soona wort uk Langa Wapa jenant.

Oba no un no wort bemoakjt, daut de Wapa, wan hee to eenem Bilt von de Junkfru Maria kaum, Angst haud, doaraun vebie to gone, un sikj omdreid. Daut wia eene Fru met schoape Uage, dee dise Entdakjunk muak, un aule äare Nobasch ieede sea huach äare Kluakheit. Eenje dochte, see sull eene Heilje senne.

Soo wort et fuaz to de Mood, Bilda von de Heilje Mutta to moake ooda to kjeepe un see Bute ver de Hiesa to stale, äwa de Dääre ooda Fenstre. Daut stald sikj erut, daut de Stuaere, en dee relijeese Woare vekoft worde, boolt een drocket Jeschaft muake.

Nich bloos daut, oba bloos emma wan een nieet Hus jebut wort, sad de Architekt eene Nische en dän Winkjel, un doa bud hee eenen Aultoa. Opp dise Wies worde Akj Hiesa besondasch goot utjeretst, wiels daut Bewache von twee Gausse wia, un de Lange Wapasch dobbelt jeteischt worde,

un soo doaraun jehindat, äare Striche to späle, endoont opp huach ooda läach. Opp dise Wies worde see en Antwerp de Wapasch loos.

Vondoag sitt kjeena mea dise Belgische Oat von Papa Lank Been, un et woat jedocht, daut Utgowe bloos noch en de St. Hempel von Campine to seene sent. Daut woat jesajcht, daut de Wapasch doaräwa sea doll sent, wiels see em vejlikj to de goode oole Tiede soo weinich Onheil aunrechte kjenne, wan see Junges de Teee bruake, Hus Määkjes enjste, goode Muttasch bedruage, un sikj selfst toom Oajanis muake. Kjeena hieet vondoag jeemols daut Wuat 'Wapa,' oba et woat opp eene Drei Brigj ooda eenen Säajel Schlach ooda opp eene domme Persoon aunjewant, dee mea ooda weinja kjindisch es. Wie kjenne daut Bilt vom Wapa aus koomisha Valentinsdach vewende.

Werkjlich es de Roop von Wapa soo läach, daut väle Flame jleewe daut äa Staum vondoag von de Kludde verträde woat.

De Kludde habe kjeene Tunge un vewaundle sikj en de Rääjel en oole, aufjenutste Pieed, dee opp de saundiche Felda entlang de Kanols, em Heide Launt ooda em Campine erom grose. Een butadarps Kjieedel, dee no eenem Utwajch sieekjt, kript opp daut aunjeseene Pieed opp. Em Galopp ielt daut Beest verwoaz un schmitt dän Maun em Growe, wäärent de Schrugg doavon sprinkjt un "Kludde, Kludde" grunzt. Oba eenje Lied saje, daut de Kludde väl mea sent, wua Bea Stuaere stone.

Wan de Drei Brigj äwa de Wotagaus, en de Städe en de Loft jehowe woat, om een Boot met Maste derch dän Kanol to lote, drenje sikj Schooljunges verwoaz, om de Sprinkkrauft to kjree, wan et opp jlikje Hecht dolpralt, un see kjenne daut Steete eenen 'Wapa' nane. Oba wää mucht een Wapa senne?

De Pilja Duwe

Jiedat Kjint, daut oolt jenuach es, om met eenem Läpel to äte, weet daut Ope un Duwe kjenne nich metenaunda utkome. De Väajel sent saunft un leewen wirdich, oba de Tiere benäme sikj aus Gause Schlinjels. Aule Duwe von eene Famielje, dee eene ruje Tiet habe welle, trakje no aundre Lenda han. Aundasch wudd et soo senne aus wan Dwoaj un Enjels toop läwde.

De goastriche Ope mäaje jieren fresche Eia, un jäwe Nuscht drom, wua see dee kjriee. See habe kjeene Achtunk opp de Jefeele von aundre Wäsent. See klautre en de Beem, trakje de Duwe Asta erauf un fräte soogo de junge Tiere opp.

Soo passieed et, daut de Duwe Vodasch un Muttasch ver lange, lange Tiet wiet wajch vom Ope Launt flichte. Dan muste de junge, kruse Kjieedels met de lange Finjasch un Teee opp de kjliene bleiwe Eia fa äaren Freestikj opp vejäfs wachte, dee see soo jieren jehaut haude.

Daut ieeschte Launt, wua daut Schwoarm von utwaundrende Duwe sikj rue leet, wia wua de Sarazene läwde. Hia stunde Orange un Zitroone Beem un uk Fieeje un Nät Beem, biesied väl Joascht un uk aundret Jeträajd. Doamet kunne de kjliene Väajel, dee derch daut Flieeje soo denn un sea meed jeworde wiere, boolt wada fat woare. De junge Duwe Frues putzte äare Fadre un muake sikj sea scheen autoseene. Dit jefoll de junge maunsoatice Väajel sea. Wiels de Väajel biem Fräta sikj soo groff dän Kopp senkje, worde see Duwe jenant, see dukte sikj.

Nu, daut et Reise vebie wia, funk de Joarestiet vom Leewe aun. Boolt wort et unja de Duwe Mutta jefuschelt, daut disa ooda jana Sän un dise Dochta jepoat haude, un beid biem Nast Bu beschaffticht wiere.

De sarazenische Junges un Mäakjes wiere sea nat to dise niee Aunkomlinje. See muake Späl Kommarode von an, un lieede de Voagel Muttasch, Botschofte von

eene Staut to de aundre droage. Eenmol Wajch von äarem Nast un de Junge wull see schwind trigj. No un no, wan see goot utjebilt wia, fluach eene Breef Duw, wiede Strakje, one Achtunk opp de Famielje ooda de Kjliene em Nast to jäwe. Soo wiere de Duwe en de sarazenische Welt sea jlekjlich.

En dise woame Jäajent vemieede see sikj nich bloos, oba funge niee un seltsome Uate to läwe, eenje en Minaret eenje en de Boaj, aundra em Woolt, eenje en de äwafelde Städa, un eenje aum Mäa. Daut wia wundaboa to vetale, daut see sikj en Mot un Foaw nich endade, oba bloos sikj en Form, Jewicht un Jewanheite änelde. De Breef Väajel wiere besondasch Flichtestoakj. Oba doch worde see aule Duwe jenant, oppwool äa Utseene soo unjascheetlich wia.

Oba no eene lange Tiet, en dee aules en de Voagel Welt goot rand, wia aules nich en Ordnunk. Duwe worde derch sea truariche Norecht ferchtalich onjlekjlich jemoakt. Eenje von de oole jefadade Vodasch erkjläade fuaz, daut de gaunza Schwoarm wada utwaundre must un Pilja woare un een aundret Launt sieekje.

Waut wia loos? Aule junge Vodasch un Muttasch met äare kjliene Famieljes kunne to näakjst dän Grunt doafäa nich erkjane. See haude Nasta jebut, un äare Väajel trocke jrod äare ieeschte Fada Mauntel aun, un äare stolte Elre wulle see en äare veschiedne Foawe un dache Hauls Glaunz to de Welt wiese. Werkjlich wia sikj jieda Voagel Mutta secha, daut äare junge Tiere sea fäiche junge Tiere wiere un de Welt sechalich äwarausche wudde, wan see äaren Aunfank muake. Daut wia schod, daut see, aus äare Bäbes to groote Väajel aun wosse un en de Duwe Jesalschoft kaume, de Olive Goades un de aunjenäme Wien Boajes velote muste, om en een framdet Launt to Reise, en däm see kjeenen kjande. See haude aul jeliheet, een Leet to gurte, daut sikj sea no 'Tus, seetet

Tus' aunhieed.

Nu, dit wia daut Problem. En de Welt von de Mensche harscht de Kjrlich un de Mensche brochte sikj jääjensiedich om, wiels eene Grupp de Jeschichte, dee de aundra Grupp vetald, nich jleewde. De Kjriez Rittasch kaumfte met eenem rooden Kjriez opp äaren Äwarock, oba de Sarazene haude eenen selwanen Haulfmon opp äare Flag. Eene von de beriemte von de Sarazene wia Saladin. De Sieja un Kjeenich von Jerusalem oba wia de Belgier, Godfrey de Bouillon. De Kjriez Ritta un de Sarazene haude sikj en iesane Kjeeda jekjeet, un äare Armee wiere en de Schlacht jetrocke. See gauwe sikj nich doamet tofräd, sikj jääjensiedich en Stekja to hake, oba dise wille Kjamfa muste äare Striedariee soogoa en de Loft droage un doa muake see de Väajel kjamfe un sikj jääjensiedich ombrinje.

De Kjriez Ritta brochte hundade von Faulkje en daut sarazenische Launt. Dise schrakjliche Raupväajel haude Schnowels schoap aus Massasch un Kleiwe aus schrakjliche Stalhake, dee vestekjte un fuaz ombrochte. De Mana ut däm Waste sade dise wille Wäsent en, om de Duwe Droagasch to fange, dee de Sarazene fa Breef Droaga benuzte. Opp dise Wies kunne see de Kjrlichs Jeheemnise von äare Fiend utfinje.

Hundade onschuldiche Duwe worde opp dise Wies grausom en Stekja jeräte. En väle Nasta harscht Trua. Äwa aul em Launt wort truarichet Gurre jehieet, wiels de kjliene Duwe eensom wiere, one äare Muttasch, dee nich trigj kaume. De oame Vodasch haude Mieej, jenuach Fooda fa de Väajel to kjrie. Jieda wist, daut Vodasch nich väl doaräwa wiste, woo Maun sikj om Muttaloose Kjlienakjes kjemre sull, wan see nich jenuach Fadre toom Flieeje habe. Eenje von de bitsiche Junge, dee dän woame Buse von äare Mutta vemiste, storwe werkjlich em Nast.

Soo naum een grootet Trafe von Vodasch staut, om Rotschlääj to jäwe, waut jedone woare sull. Eenje von de elre

Muttasch wiere doa, dee opp de hechre Asta von de Beem saute un toohieede. Daut gaunze Teema wort besproake. Doa to bliewe bedied, von de Faulkje von de Kjriez Ritta en Stekja jeräte to woare. Doahäa wort beschlote, daut sarazenische Launt to velote un en een aundret Launt uttowaundre. Un werkjlich jinje meist aule junge un stoakjre Väajel met.

"Oba ditmol woa wie de woame Lenda velote un en dän kjeelen Nuade trakje," säd eena von de elre von de Voda Väajel, de aunschient de Chef von de Kompanie wia. "Doa striede sikj de Mensche veleicht nich, un doa jeft et kjeene Faulkje."

"Jeedenfauls," gurd de elste von de Mutta Väajel, "woare doa kjeene Ope senne."

Doabie plinkjt sikj aule aundre Mutta Duwe too aus wulle see saje: "Waut fa eene lange Erinnerung see haft!" Un werkjlich wia dise kolkopje oole Duw de elste en de gaunze Gruppe. See wia kjeen Droaga, oba see erinnad sikj doaraun, waut äare Ua Uagrootmutta äa äwa de goastriche Ope, dee de Eia von de Duwe oppfraute, vetalt haud.

"Uk kjeene Faulkje," schnaupt eene aundre zimlich oole Duwe Fru erut, dee aul sas Mol Eia jeläd haud. See haud sas Broode von junge Väajels to de Welt jebrocht, trock dee jiedat Mol rajcht opp un brocht an daut Flieeje bie. Nu, en äarem huagen Ella, must see, jrod aus see opp een weinich Ru hopt, one Famielje Sorje ooda Schwierichkjeite, dee Veautwuatunk fa twee Famieljes von junge Duwe äwanäme, en woone de Muttasch von Faulkje omjebrocht worde wiere. De oame Vodasch, dee nu Wätmana wiere, wiste nich väl äwa daut Hus hoole, daut wausche, auntrakje un putze von de Fadre von de Junge ooda doaräwa, daut Nast en Ordnunk to hoole. Doch kunne see de fule Junges schlone, wan needich, un de Kjap von de haslich heiwe, un see muake et goot.

De oole Breef Duw, dee sikj om daut Opptrakje von twee Mutta loose Famieljes

kjemre must, grumsaujd doaräwa un erkjläad to äaren Noba, daut see aul sas oppenaunda foljende Farjoa lang sas Kjinja Broode oppjetrocke haud. Äare Sied, haud see kjeene Lost mea opp Kjlienakjes, dee kjeene Klamotte aun haude un nich wiste, woo maun sikj auntrock ooda sikj rajcht benäme sull. See wudd daut Baste doone, waut see kunn, om Bäbes von aundre Lied optopausse. See hopt doch, daut, sooboolt äare Flichte wosse, de Flucht von de gaunze Jemeenschoft fuaz staut naum, un nich eenen Dach veschowe woare wudd.

Daut must Nachts senne, aus de schrakjliche Jäaja von de Loft schleepe ooda nich seene kunn, daut de Duwe en eenem Kjarpa waundre sulle. Daut utjesochte Launt wia Norweegen.

Aulsoo, muak de Jemeent eene lange Flucht, met väl Stellstone opp däm Wajch, om de Flichte von de Jugentliche, dee nich stoakj wiere, Ru to jenne. Daut gaunze Schwuarm rieekjt ut, om de Loft to vedunkle. See kaume to een Launt von Boaj un See un Wota Faults, von stormicha Wint un von Ies un Schnee, daut schwoa un foaken foll, maunchmol soogoa em Somma. See worde von de Enwonasch vom Launt, wua väle Mensche wonde, un meist aule en Hiesa ut Holt, rajcht Kjeenichlich oppjenome.

De framde Väajel bemoakjte Goawe von Jeträajd un Hei, dee aun de Schorsteena von de Schiene un Holthiesa jebunge wiere. Von dise funge de Duwe Noarunk, wan see hungriich wiere, un naume woamet Material fa dän Bu un daut Kjeede von äare Nasta met. Boolt wiere see en äarem nieen Kwatia sea jlekjlich, one Kjrieej ooda Ope ooda Faulkje, om äare Hushault Fierunk to stiere.

Doa wort väl jegurt, un et worde sea väle Nasta opp eenmol jebut. Dise worde boolt toiescht met schmocke bleiwe Eia un dan met schieprende Väajel jefelt, un jieda en de Duwe Welt wia jlekjlich, soo jlekjlich aus senne kunn.

Aus de Fee en Norweegen von de

Aunkunft von dit niee Voagel Oat en äarem Rikj hieede, un von däm gooden Benäme von de Junge un däm feinen Wäse von de Oole, wulle see dee seene un kunne et kaum erwachte, bat see eenen formellen Besuach muake.

Daut gauf eene Fee, dee väl em gaunzen Launt erom reisd un aule Nieickjeite hieed. See hieed too aun Schlätel Lajcha un äwa Schorsteens un oppem Moakjt Plauz, wua see daut Jeschwauz un dän Klautsch met hiere kunn. See haud emma de Uare op un aus see von de Duwe un äare wundavolle Wäaj un feine Maniere erfua, wull see fuaz seene, woo see utsage.

Aus dis Norecht Droaga faust stald, daut de Väajel kort beenich, oba sea stoakj wiere, sea groote Flichte haude un lange Strakje flieeje kunne, jinkj see fuaz loos un vetald Freya, de Fee Kjeenijin, wäm äa Ehemaun, Odin, een majchticha Kjeenich wia un aules wist. Freya velangd fuaz daut een poa Duwe, no äarem Hoff eenen Besuach moake sulle.

Doaderch kjrieech de Fee groote Harlichkeit un wia sea stolt. Een jieda haud bat nu jedocht, daut bloos de twee Rowe, dee dän Dach äwa derch de Welt flieeje un Nachts trigjkome, de Norecht erfoare kunne. Dit Poa von Weise Väajel saut jieden Owent opp de Schulla vom Fee Kjeenich, nodäm hee to Owent jejäte haud, un goode Laun haud. See fuschelde am em Ua un vetalde am aules Mäajliche un ver aulem de niee Norecht. Opp dise Wies lied hee to näakjst aules kjane, waut doatoo jehieed.

Doch, en disem Faul haude de Rowes nuscht äwa de Duwe jeliieet, wäarent de Fee an jefunge haud. Daut es de Grunt, wuarom see soo sea stolt wia. See prold soo äwa de Rowes, daut see sikj sea onaunjenäm muak un kaum Jeemaunt äa jleicht. Oba de Kjeenich velua de Beharschunk un nand de Rowes langsoma Tukse, Domme Kjap un aundre Nomes, bat Freya, siene Kjeenijin un Fru, am beruijd. Dan vespruake de Rowes, muntra

to senne un sikj von kjeene eensje Fee mea äwarausche lote.

Nu heet de Fee Kjeenijin, dee de Duwe no äaren Schnee Paulaust enloot, Freya. See wull daut see en äaren Dach, Friedach, kome sulle. Jiedat Mol, wan wie von disem Wäakje Dach råde, saj wie äaren Nome ut. Wan wie Medwäakj opp Enjlisch, ooda Woden Dach saje, saje wie dän Nome von äaren Maun, de Fee Kjeenich.

Freya, de Scheene, wia emma en witt jekjelet, un äare Vewaunte wiere met Hamelin besat. Äare Metze, äare Mauntels, de Rakj, un de Stremp wiere Schnee kalierich. Äare Skies bestunde ut de witte Boakje, un äare Skäts bestunde ut Selwa.

Daut wia äare Oppgow, sikj om de Leew Kontakte von junge Mensche to kjemre. See bung äare Ehe Knoppes, muak Hiesa un heet kjliene Bäbes en äare Wieeje Welkom un holp, an Nomes to jäwe. Aum Valentin Dach wia see emma sea beschaffticht, wiels see brocht de junge Mana un Frues daut Schriewe von Leew Zadels bie. Dan kjemmad see sikj doarom, daut Valentin Jreese jedroacht un

aun de Junges un Mäakjes jeschekjt worde.

En groote Freid, schekjt Freyda däm Kjeenich von de Duwe eene Enlodunk, wiels see soo feine Jast en äarem Rikj haud, un bat am, daut een Poa von siene groosoatiche Famielje aun eenem bestemden Dach äaren Hoff besieekje sulle. See vespruak an een goodet Owentkost, nich von Waulfesch ooda Robbe Fleesch ooda Fesch ooda Pilze ooda Moos, woo de Ran Tiere äte, oba bloos von Weit, Joascht, Jeträajd un Sot, aus de Duwe jleiche.

De Kjeenich von de Duwe, aus hee dise Enlodunk von Freya kjrieech, beroopt fuaz eenen Rot von Voda un Mutta Väajel. Aule freide sikj äwa dise lea. No langem Råde wort entjeschlote, daut twee witte Duwe jeschekjt woare sulle, wuabie de Foawteen von an de Loag aum baste likjend un de Fee en Norweegen aum meiste toosäde, wua les un Schnee aum lenjste opp däm Launt ligje bleef. Aulsoo muak sikj daut jlekjliche Poa, daut et Kjeenichrikj von de Duwe veträde sull, opp dän Wajch.

En de näakjste Jeschicht woa wie vetale, waut met an passieet es.

De Fee Kjeenijin un de Breef Duwe

Daut gauf Oaja em les Paulaust von Freya, de Fee Kjeenijin. Trotz äare Dusende Fee Deenst Määkjes un aul äa Rikjdom, ommääjlich to mäte, wia see onjlekklich.

Wuarom wia daut soo?

Daut wia jrod, aus de Duwe en dit Fee Launt vom Nuade kaume, daut de Kjeenijin Freya en Schwierichkjeite kaum. See vesocht jiedem to jefaulde. See wull, daut jiedat groote Määkje un jieda Jung, dee docht, daut hee een Maun wia, dän rajchten Valentin kjrieech, dee hee ooda see erwachte. Oba daut kunn nich senne, wiels Kjeenijin Freya nich en de Loag wia, see schwind jenuach ruttoschekje.

De Haupt Grunt doafää wia, daut Ran Tiere, dee dän Schläde von Santa Claus derch daut gaunze Launt un äwa de Schorsteens trocke, sikj wäade, aunjeschnalt to woare. See kundichte aun, daut see to meed wiere, om to deene, wiels Santa Claus an soo hoat jedräwe un äwaoabeit haud, un see nu eenen langen Urlaub habe wulle. Eenje von de Hersche entschuldichte sikj heeflich, oba de woara Grunt wia, daut see ful wiere. Aundre erkjläade daut see sikj vekjilt haude, wiels see en de les kjeele Nacht too lang opp de Husdääkja jewacht haude. Eenje von an wiere derch dän Ruak, dee von de Kamine oppstieech, meist vestekjt. Nich weiniche von de groote jehieenade Kjieedels gauwe bekaunt, daut see jenuach to doone haude, om de Späl Sache un Schmenjsels met sikj erom to droage un de Kjinja äare Strempp to felle. Butadäm jleewde see soowiesoo nich doaraun, Valentin Jreese to veschekje! Werkjlich wiere see eene Menj fule Tiere.

Aulsoo wia de Fee Kjeenijin Freya wuttich, un wist nich waut to doone wia. See haud een Loaga Hus voll Valentin Jreese, dee aule reed fa wachtende Jugentliche un Deenst Määkjes wiere. Doch woo sulle see dee aufleewre lote? Wää sull äa Breef Droaga senne?

Daut wia onjefää aum ieeschten Feebawoa aus see en soone Schwierichkeit wia, un Valentin Dach wudd boolt doa senne. Aus see oba hieed, daut een poa Duwe opp däm Wajch wiere, äa to besieekje, läd see äare Sorje biesied, om an to trafe un äaren Besuach freelich un jlekklich to moake.

Aus de schneewitte Vääjel bie Freya äa Hoff aunkaume, worde see von eene Grupp Fee Welkom jeheet, dee an aunjenäm unjahilde. See sunge Leeda un en äare Daunze deede de Nuad Lichta no. Dit es genau daut, waut Kjinja, dee to de School gone, aus 'Aurora borealis' betieekjne, un de Duwe wiere bejeistat.

Kjeenijin Freya fruach äare witt Flichte Frind, de Duwe, opp see opp äaren Hoff bliewe un emma bie äa läwe wudde? UK, wudde see reed senne, sikj aun äaren jlensende Woage jebunge to senne un et trakje, doamet see, wäärent see derch daut Launt ritt, de Valentin Jreese to dee scheene Määkjes un de junge Mana leewre kunn?

Dit fruach Freya, wiels see haud jehieet, daut dise Duwe, uk Breef Duwe jenant, met Bootschofte hundade von Miele flieeje kunne. Butadäm wia see aufjenstich opp Santa Claus un wull een väl bätren Foatich aus eenen Schläde habe, dee von Ran Tiere jetrocke wort. See kunn galoppiere, oba Vääjel kunne flieeje un schwinda foare. Butadäm wiere de Duwe fa eene Foararin scheena autoseene un benaume sikj saunfta, aus see uk senne sulle. See worde nie en schljachte Laun jerode aus de Ran Tiere, dee maunchmol sea jnerrich wiere.

Nu wiere de Duwe von äare weise, oole Ua Uagrootmutta jewoarnt worde, daut de Fee Kjeenijin Freya an genau dise Froag stale wudd. See haud an jerod, 'Jo' to saje un em Mäarchen Launt to bliewe. Doaräwa habe de witte Vääjel sikj selfst jeleeft, un see dochte, see sulle de Oppgow mäaje, veleewde junge Mensche to halpe.

Aus see äare Schnowels toopstalde, om to wiese, daut see eenich wiere, funge dee bie de Duwe to gurte, waut bedied, daut de Froage von Kjeenijin Freya met 'Jo' beantwuat wort. Dan stoltierte see opp äare roosa foawje Teee opp un dol un erom, aus opp see äare Majestät iere wulle, un äare Freid wiese.

De Kjeenijin von de Fee, Freya, haud eenen scheenen kjlienen Woage ut Selwa, hääjestalt von de Elfe, dee unja de leed läwde, wua see emma rikjlich kostboaret Metol habe, met äare Fia Owes un Tange un Homasch, dee to de Haunt sent.

Emma doano, met äare twee Duwe aum selwanen Foatich jebunge, goot belode met Valentin Jreese un met roosa un bleiwe Binjasch wort de Fairy Queen, Freya, äwa aul hanjetrocke, wua see han wull. Miere Valentin Jreese worde unja de Dää Schwale jeschowe, fa jlekjliche un wirdiche Määkjes un fa browe Junges, dee eene seete Brut vedeende. Oba aus see to de Hiesa kaume, en dee beese Junges läwde ooda dee groffe Maniere haude ooda von dee bekaunt wia, daut see to reiw wiere, ooda et gauf Määkjes, dee schljachte Laune haude, ooda dän Maun Liece vetald, haud Freya äa Spos. See rieekjte an hasliche Bilda, dee see ver Wutt oppschrie leet.

Hundade von Joare vejinje, wiels em Fee Launt jeft et kjeene Uare. Emma noch deed daut poa Duwe äare Oabeit tru, wiels see et jleichte. Derch äare Zaubarie behilt Kjeenijin Freya daut dise Duwe emma junk un stoakj bleewe, wiels see haud eene jeheeme Krauft, derch dee see, aus see selfst, niemols oolt worde.

Oba met de Tiet naum Kjeenijin Freya de Zaubarie auf un leet de beid witte Duwe, Duwe Droagasch woare, un säld an wada loos. Dan gurd un schnaubelte see aus aundre Väajel, läde Eia un trocke äare Junge opp un wiere doch goode Droagasch, stoakj un bäta aus je verhää.

Daut passieed en de Leew von äaren Hoat, daut Freya dise Väajel aus Jeschenkj no Belgien schekjt.

Wuarom un woo es daut passieet?

Nu, daut es lang hää, un nu läft nuscht mea, bloos veleicht een oola Wal ooda een Eelefaunt ooda een Florida-Alligator ooda eene leekj, dee kjeene Stemm haft, oba bloos met äare Bläda stell odme kaun. Wan de Wint weid, kunn daut de gaunze Jeschicht vetale. Doch aus de Fee et däm Jeschicht Schriewa too fuscheld, kaum et opp dise Wies Toostaunt.

De Kjeenijin von de Fee hieed, daut de Wikinger ooda Nuadmana, dee aun de Kust von Norweegen wonde, sea grausom jääjenäwa de Belgier jewast wiere. Dise groote Kjeedels roodade met äare Droake Boots äwa de stormiche Wale vom Atlantik nom Siede. Bie daut Launde aun daut Belgische Eewa, wua sikj vondoag de Städte Oostende, Zeebrugge, Gent un Brugge befinje, un soogoa em Bennalaunt, wua Brussel un Mons ligje, vehilde see sikj sea reiw. See brochte de Mensche om un vebrende äare Hiesa. See muake Sklowe ut de Mana un fieede de scheene Määkjes en daut koldet Nuadlaunt. Väle kjliene Bäbes un Kjinja vehungade, wiels see kjeene Vodasch ooda Muttasch mea haude.

Een Belgischet Määkje Nomes Yvonne vetald äare Jeschichte to eene von de Rowes, dee dän Dach äwa de gaunze Welt flieeje un Nachts trigjkome, om sikj opp de Schulre von Woden to sate. Oba de Kjeenich wia dan opp eene Jacht Jesalschoft, un de Rowes kunne nich wachte, bat hee trigjkaum. Soo vetalde see daut siene Fru, de Fee Kjeenijin Freya. See roopt fuaz daut Belgische Määkje ver Jerecht, doamet see vetale kunn, waut de grausome Nuadmana en äarem scheenen Launt jedone haude.

Aus daut jefangne Määkje ut däm Siede vom Launt kaum un dän Selwana Striet Woage sach, dee von schneewitte Duwe jetrocke wort, beschloot see sikj, wuano see em Nome von äa Launt un äa Volkj froage sull. Wan sikj de Kjeenijin entschuldicht, fa waut de Wikinger en äare Heimat jedone haude, wudd Yvonne äa

om eenen Jefaule bedde.

Kjeenijin Freya wia sea jeduldich, aus see de Jeschicht von de Grausomkjeit von de Nuadmana hieed. Aus Yvonne aules jesajcht haud, säd Freya: "Ekj hab lang jehieet, waut jun Volkj derch de grausome Nuadmana jeleit haft, un nu hab ekj waut, junt to jäwe, daut een Poat von daut Veluss von jun Launt trigj tole saul. Ekj sie secha, daut sikj Fee nich soo schljacht benäme wudde; oba dan kjenn wie Fee niemols saje, waut Mensche un besondasch reiwe Mana doone woare. Räd nu daut Wuat, un du woascht dan nich bloos diene ieejne Frieheit habe, sonda irjent waut, daut ekj ieejne doo."

Yvonne klautscht bezeibat de Henj un roopt: "De Breef Duwe un de selwana Striet Woage met eene kostboare Lod von Valentin Jreese."

Doabie sage sikj aule Fee, dee erom stunde, äwarauscht aun. Eenje wiere soo doll aus Fia.

"Daut jieriche Mäakje," säd eene. "See froacht too väl."

"Äare Uage sent jrata aus äare Taille! Ekj jleew, daut see dee koake un äte woat," säd eene aundre bietsch.

"O, wan see bloos om waut aundret jefroacht haud! Waut sell wie doone, om onse Valentin Jreese to de rajchte Lied to brinje?" fruach eene schlanke Fee, dee oolt utsach.

Eene von de Fee schiend sea vefieet to senne, aus see säd: "De Mana woare sechalich sea doll senne, un les Stekja opp ons schlakse."

Un eene aundre kjikjt diesta ut, aus see auntwad: "Un de Mäakjes woare Jesechta moake un Schnee Bauls opp ons schmiete."

Dise beid råde meist toop, wiels beid wiere sea schuchta.

Aundre Fee, groote un kjliene, muake sikj reed, äaren Oaja uttospräakje. De Fee mäaje niemols de Väastalunk hier, daut menschliche Wäsent jeemols kluaka sent aus see ooda see en jewesse Wies äwaliste.

De Fee Kjeenijin weifeld met de Haunt un roopt: "Blieft nu aule Stell! Ekj woa noch een Poa Duwe fa mienen Striet Woage kjrie; oba dise twee, un daut Belgische Mäakje saul fuaz to äaren Hus jeschekjt woare. Jehorch mie aula!"

Betracht wie nu daut Belgische Launt! Toom ieeschten Mol en de Jeschicht vom Launt haft de Wajchta opp de Wenj von de Borj en Oostende een Schepp kome jeseene, opp woont siene Flag nich een schwoata Rowe, sonda eene witte Duw oppjebilt wia. Un kjikjt doa han! Aus sikj daut Schepp nodad, sage see kjeene Schilda von Kjamfa aun de Sied, uk nich daut Licht von Schwieet ooda Spies un kjeene Schiltkjeeda ooda irjent waut, daut von Kjrich died. Enne Städ stunt een schmocket Mäakje opp däm Väarenj vom Schepp. See hilt eenen Klotje huach, en däm sikj twee schneewitte Duwe befunge.

En disem Moment roopt de Fru vom Wajchta opp de Waunt vonne Borg: "Kjikjt! Daut es entwäda onse Yvonne ooda een Enjel. Nä! Daut es onse Dochta!"

En disem Moment trock de Junkfru Yvonne de kjliene Däa vom Klotje biesied op un erut fluage de Väajel. Daut Poa hoof sikj freelich en de Loft un swäwd een poa Minnute lang. Entlich leete see sikj opp de Rigje Stang von Yvonne äa Hus dol. Äa Voda haud entweschen sien Hus wada oppjebut wäarent see em Nuadlaunt unjawäajes wia.

Daut Mäakje un de Duwe wiere nu werkjlich jlekjlich. Yvonne haud boolt eenen Leewhaba. Dee befriede sikj un see haude een niet Hus un een Goade met een Duwe Klotje en de Medd.

Aus de Wieej met eene seete kjliene Dochta schockeld, sach daut aum mieeschten aus äa Voda ut. Daut Duwe Klotje haud uk een Nast met vea bleiwe Eia. Un daut passieed meist jiedat Farjoa.

En weinje Joaren vemieede sikj de Duwe un funge em gaunzen Launt een Tus, von de Boakje un Kjiefa Beem en de Ardennen bat to de Wiede un Linde Beem entlank de Kanole vom Plaut Launt en

Flandern.

Benna weinje Joare endakjt daut Belgische Volkj de Väadeel un Krauft von dise schaftiche Väajel, dee soo reed wiere, goode Deenasch fa de Mensche to senne. Väle Junges un Mäakjes leete äare Vodasch en de Goades Duwe Klotjes oppstale, un doa worde de Famieljes von Breef Duwe oppjetrocke.

Daut wort fa Belgische Lied, en veschiedne Städe, de Jewanheit, sikj Leew un Frintschoft Botschofte to schekje ooda bitsiche Valentin Jreese aun de Been von Duwe to binje. En Fräd un Kjrlich worde de Breef Duwe to eenem von de bekaunteste Moakjmole vom Belgischen Läwe, un mank daut beleewste von aul Läwe Wäsent em Launt.

8. De wiet auf beriemda Ooste

Daut gauf eene jewesse Fee, dee sik jieren en Tia Forme vewaundelt. See deed dit, om äare Sproak un Wäaj un Idee to liere.

See heet Flaus Bloom, wiels see jieren sea denne, bleiwe Kjleeda druach. See wia en eene Stoakj ooda junge Koo vewaundelt un hieed wundavolle Berechte äwa een nieet Tia, daut boolt unja Mana un de aundre tome Wäsent läwe sull. Äare Nieschia wia soo groot, daut see et kaum erwache kunn, äaren Toostaunt von verhää wada to jewenne, om de aundre Fee von daut kome vom Framden vetale. Werkjlich beschloot dise Fee, de jeheeme Zaubarie to liere, met dee see sikj en de Jestault von de niee Kjreatua vewaundle kunn, wan emma see oppdukt.

Wie woare junt nu saje, waut Flaus Bloom jeliheet haud, nodäm see too jehieet haud, waut de Tiere un Mana un Frues to enaunda säde. See stald faust, daut de veschiedne Väajel un Tiere vom Hoff aufwakjslent aufjenstich, onjleewent ooda nieschierich opp dit wundaboare vea beenjet Wäsent wiere, daut sikj to äare Jesalschoft en Belgien aanschlute sull. Dan hieed see daut Jespräakj von Mana un Frues too un lieed de Jeschicht kjane.

Dis wundavolla Reisenda, opp vea Been, sull dän gaunzen Wajch ut Ägipten kome. Siene Väafoare haude lang en de Wiltnis von Afrika jeläft; un seit dusende Joare em Nil Dol wia et aus nutzboara Frint von Mensche bekaunt.

Werkjlich wia daut onbekaunde Tia, soowiet Maun et sikj väastale kunn, soo groosoatich, daut Wieed et nich rajcht beschriewe kunne.

Ieeschtens jehieed et to eene von de elste Famieljes en de Welt. Äwa de huage Jesalschoft, en dee see sikj bewäajd, gauf et kjeene Froag, daut et waut bäta wia. Butadäm wia et soo saunft un träd soo secha, daut Kjeeniche un Kjeenijine, Hare un Tauntes et emma utwäde, om doaropp to riede, besondasch bie groosoatiche

Jeläajenheite. Wan de Kjreatua Malkj Witt wia, aus foaken de Faul wia, wort see to soone Iea jehoole, un kost soo väl Jelt, om eene to kjeepe, daut äa Pries äwa Rubine lach. Werkjlich brukt Maun eenen jewaultichen Hupe Jeltstekja, om daut Baste von daut Staum to kjeepe.

Dit groosoatiche Tia wia von Mensche soo velangt, dee kjeenen von sienem Staum besaute, daut toop met Hiesa, Frues un aundre beleewde Sache aus wiewetvoll jeräakjent, wia et eene Sind, sikj too väl fa dän leejendom von eenem to säne. Om de Woarheit to saje, wia et besondasch vebode, en eent von de tieen Jeboote, dee, nodäm see disen Schauz opp vea Been jenant haude, säde: "Du saulst nich bejäare."

Natieedlich kunne sikj de Belgier un aundra Europäische Velkja von jane framde Tiet, dee noch nie eent von dise prachtvolle Malkjwitte Utgowe jeseene haude, doaräwa wundre un soogoa äwa de Idee lache, wiels aules, waut see jehieet haude, wia, daut et Tia eene Stemm haud un sien Jehia wia sea schoap. Ieescht aus see sage, woo eena dän Woage vom Vize Kjeenich trock ooda de Kutscha vom Khediven von Ägipten verut jinkj, kunne see daut jebot rajcht vestone: "Du saulst nich bejäare."

Aus see eenen Lief Wajchta von de harliche Kavallerie met äare Flage un äare jlensende Anziej jeseene haude, wundade see nich mea daut dit bemoakjeswieete Tia besondasch jenant wia, oppwool daut nich Pieet wia. Kaum foll äa Blekj opp daut prachtvolle Kjreatua, aus see eent wulle ooda eenen aus am. Reisende en Ägipten säde, daut hee fa orientalische Pracht stunt. Entwäda Kameele, noch Elefaunte, noch Antelope, noch Giraffe, noch Zebra ooda Tiejä Bäbes, dee von selwane Kjäde jefieet worde, kunne met am vejlikje.

Doch daut wia noch nich aules. Aus de Muttasch un Vodasch vom Belgischen

Launt hieede, woo tom, saunft un jeduldich dit leewenswieete Wäsent wia un woo hee nich träde ooda biete wudd un daut hee kjliene Junges un Määkjes opp sienem Rigje riede leet, un freelich doahan riede deed, un daut hee junge Lied mucht, wiere see fa aules too jlekjlich. See sände sikj no däm Dach von siene Aunkunft.

Doch uk doamet wia de Kataloo von de Frommheit von de historische Kjreatua noch nich to Enj. Fa de Foarmasch schiend hee entwäda een Wunda ooda een Väabilt to senne. Daut kost soo weinich am to behoole! Enne Städ "dee at sien Kopp auf," woo et von Kjiej un Pieed behaupt wort, ooda hee freschet Fleesch brukt, wuafäa de Hunt un Kaut julde, wudd dis wundavolla Veabeenja met soone beriemde Väafoare, dee en de oole Denkmols erwänt un aufjebilt worde, en eenem Kwoat läwe. Daut wort berecht, daut dise huach raussiche un goot ertrokne Kjreatua sikj een Owentkost ut Stroo, Sprie, Onkrut un aundre billiche Dinja muak, un dan met dän Kopp schwinge Dank to saje.

Werkjlich, dit orientalische Wunda wia een sea goodet Biespel fa jieriche Junges un Määkjes, dee emma mea wulle. Doaropphan schluage eenje Vodasch un Muttasch werkjlich vää, to siene lea een Fast to veraunstale, om äare Kjinja to opptrakje un een goodet Biespel to jäwe.

Daut wudd to lang diere, de gaunze Jeschicht von de grooten Verhop to vetale, dee soo en de Fee Welt aus uk en de menschliche Jesalschoft oppjeräacht wia. Wan wie et äwahaupt vesieekje sulle, sent wie secha, daut de Kjinja enschlope wudde, ver wie mea aus de Halft jeschaufft haude.

De junge Fee säde, see wulle disen veabeenja Ranfoara bloos met Striet Woages Welkom heete un wulle an onbedinjnt kjane liere. Werkjlich, unjahilde see sikj aus junge Frues äwa äaren les ooda Määkjes, dee aule poa Minnute 'scheen' saje.

Schlieslich beschloot Flaus Bloom, von de Kjeenijin von de Fee, de eeniche Erlaubnis to kjriee, de Zaubarie to hoole, sikj en dit wundaboaret Wäsent ut däm Ooste to vewaundle. Soogoa bloos aun Ägipten to denkje, bedied, Flaus Boom wilt ver Freid to moake. See zaubad Visione von aule groosoatichiche un harliche Dinja aus Piramide, Sphinx, Palme, Obeliske, Moses un daut Schelp, däm Nil, Kleopatra, Kameele, Monlicht un aules, waut de Fee jehieet haud.

Wudd de Fee Kjeenijin Flaus Boom äaren Wensch erfelle, soo to senne aus de wundavolle Schepfunk daut to Belgien kome sull?

De Auntwuat von de Kjeenijin, wort jeläst, nodäm see en eenem grooten Jerecht von de Fee, Rot jehieet haud von de kjlieekjste Rotjäwasch. Dee wia, "Dise Flaus Boom doaf sikj en de Jestault von de komende Ägiptische Kjreatua vewaundle." Dan kjikjt de Kjeenijin sea strenj, toieescht opp Flaus Boom un dan opp de gaunze Jesalschoft von de Fee, dee Zeije von äare Wieed senne sulle. Dan säd see noch, "wan see äare niee Natua nich mäaje sull, sull et äa nich erlaubt senne, jeemols wada eene Fee to woare. See mott een Joa lang eene veabeenje Kjreatua bliewe."

See runzeld furchtboa dän Stiern aus wull see Flaus Boom vefiere un see, wan mäajlich, von äarem Väasauz aufbrinje, oba secha om to wiese, daut see aules meend, waut see säd. "Wan see waut aundret senne well, mott Flaus Boom waut senne, daut dän Nome von de Kjreatua druach, un siene Laust droacht, oba sienen Kjarpa nich haft; un daut see fa emma en de Form bliewe saul, dee see jewält haft."

"Ekj stemm to," säd Flaus Bloom, oba met eene Oat Jesche, aus opp see erschrocke wia, aus see doaraun docht, waut äa Schekjsol senne kunn.

Doa vejinja noch Moonate, oba daut Oostliche Wunda wia nich jekome. Entlich, nodäm de Fee meist en eene narweese

Meed jerode wiere, aus see doaropp jewacht haude, de Kjreatua ut Afrika to seene, dee aule toiescht erstaune sull, kaum see soo groot aus daut Läwe aun.

Un kijkt, daut wia een Äsel!

Aus Flaus Boom dän Framden toom ieeschten Mol aankjikt, bewschwiemd see. Oba een poa Dreppe Deiw, dee äa em Jesecht jegote worde, brochte äa wada toom Läwe. Wan see daut Bilt vom Veabeenja, met de lange Uare, de zultriche Hoa, de korte Kaumhoa un däm blosen Zoagel, met bloos eenem Scholm aus eenem lang stieljen Pensel, to seene kjrieich, träd see entsat trigj. Dan schmeet see sikj to de Feet von de Fee Kjeenijin un schrieich hechst erboarmlich: "Es daut de Kjreatua von onse Dreem, von waut wie soo foaken jehieet habe? Met aul siene harliche Zeichnise un Väafoare, es et de Schaund von de Schepfunk. Mott ekj siene Form aunnäme? Veschoon mie, o Kjeenijin, un ekj woa dien Sklow senne."

"Nä," säd de Fee Kjeenijin. "Du motst daut Jesaz vom Mäarchen Launt folje, woo et em Rot faustjelajcht es. Ekj woa von die fa aundre leicht foadiche Fee een Väabilt moake. Daut es soo domm von die ooda aun aundra Wäsent to beaufgonste. Wan die et leet es, soo een Veabeenja to senne, wan et de rajchta Moment fa diene Frielotunk es, saj dän Flämischen Nome fa Äsel ut. Dan woascht du eene Sach ut Holt, oba nich daut läwendichet Wäsent selfst; un emma doano motst een Laust Droaga fa Mensche senne. Du woascht fa emma opp vea Been enne Offitz von een Kjenstla läwe, oba du kaunst nie wada eene Fee senne."

Oppwool Flaus Boom bettalich hield, un de Trone von äare scheene Uage aus Räjjen Dreppe rolde, jinkj de Zaubarie verwoaz. Soo aus derch Zaubarie wosse äare schmocke, roose Uare to lange un hoaje Dinja, soo groot aus Puda Hieena. Äa Mul vebreed sikj to de Breed von een Koo Mul, äare scheene witte Hut vewaundeld sikj en eene vezoddade Hut; un tolatst kjeem von hinje soo waut aus

een Strank met eenem Hoa Scholm.

Toiescht foll see von Kumma opp Henj un Kjneee. Oba aus see oppstunt, wia see opp vea Been! Om to wiese, woo volkome see sikj vewaundelt haud, klank ut äa Mul rut, waut de ajchta Äsel em Schienhoff fuaz aus stemliche Krauft erkjand. Hee spezt bezeibat de Uare un feeld sikj fuaz to Hus. Oba sooboolt de reiwe Foarmasch Jung daut Jereisch hieed, nand hee et schrie. Hee säd sienem Voda, daut et em Woolt eenen Äsel gauf, dee entwäda eene Distel ooda eenen Poatna foddad.

Doaropphan jreep Bavon, de Nome vom Jung, no eenem grootem Hupe Stenjel von stachelj Graus. Hee schmeet eenen Oarmvoll von de jreene Sache enenn, wua hee de niee Oat von eene Nachtigaul jehieet haud.

Un waut passieed?

Nu, daut Wäsent, daut, oba eene Stunde verhää, eene scheene Fee wia, wees, daut et Opptiet haud un sea hungrich wia. Daut muak nu daut Mul op un keiwd daut stachliche Dink opp, aus wia et sien gaunzet Läwe lank aun een soon Freestikj jewant jewast. Dan strakjt hee de Tung erut un schmakst met de Leppe, aus wudd hee daut nieet Äte jleiche, wull oba nu een poa Schauble.

Schlemma aus aules, jreep de Foarmasch Jung aum näakjsten Dach dän nieen Äsel, fieed am aun eenem Haulta un spaund daut Tia aun eenen Pluach aun. Jieden Dach brocht hee sien Team, daut vonne Sort met däm Nome 'Hose Uare' wia, opp daut Felt, om doamet to plieeje. Ooda hee fua en de Staut, om siene Jalmäare ooda Kool Kjap toom Moakjt to brinje. Jlejkliche Wies stald hee faust, daut de Roop vom Äsel fa jeduldiche hoade Oabeit, spoasome Noarunk un auljemeenet goodet Benäme aules wia, waut hee jehieet haud. De Kost fa daut Fooda fa beid Tiere wia äwarauschent jerinj. Eenje Lied erkjläade, daut et Beest met Kanienkje Uare em Winta hauptsechlich von Schiene Hoff Tun un däm Oostwint jefoodat wort.

Nu haud de Foarmasch Jung Jeschmak un tieekjend un mold jieren. Hee mold Bilda met Kjried aun de Schien Dää, un hee kultivieed siene Fäichkjeite vää, besondasch em Winta. Hee haud kjeen Jelt äwrich, om Pensel ooda Foaw to kjeepe, trock oba een poa Hoa ut däm Zoagel von de oame Kaut un muak eent, un drekjt de Foaw ut de Sauft von de Bäare. No un no räajd hee de Oppmoakjsomkjeit von eenen beriemden Kjenstla en Antwerp, dee aunboot, dän Jung en sien Hus to beschafte.

De Foarma wia äwa jlekjlich un fruach, opp hee sienen Lieblinkjs Äsel metnäme darf. De Erlaubnis wort jejäft, un kjikjt doa han! De Jung wäld dän, dee eene vewaundelde Fee wia. De Jung ritt met sienem lank Uarichen Tia en de groote Staut, un aus hee en de Wonunk vom Kjenstla aunkaum, schloot hee de Kjreatua en dän Staul en un jinkj to sienem Harn.

Nu passieed dit jrod to de Tiet, aus de Zaubarie jebroake wort, aus Flaus Bloom wada omendre kunn, nich to äare verhäaje Jestault, dee see nich kunn, oba bloos waut met däm Nome von een Äsel.

Nu gauf et aul eene haulwe Dutz Dinja, dee no däm lank Uarichen un nizlichet Tia benant wiere, soo aus eene Pomp, een Drieje Jestal un miere Jereetschoft, oba Flaus Boom sänd sikj doano, en goede

Jesalschoft to bliewe. See haud sikj doawääjen entscheet, woont see wäle wudd. Wäärent de Nacht wort de Baun jebroake un see naum äare duarhaufte Form en Holt un en eenem Omstend met vea Been aun, met Stefte, om een Bilt to hoole.

Aus aulsoo de Foarmasch Jung aum näakjsten Morje en dän Staul kaum, wia em Staul kjeen Äsel to seene, oba bloos eene scheene Mola Staffelei. Hee druach et en de Oabeitstow von sien Meista un läd sien Meistawoakj doaropp. De groota Mola wia sea froo. Aus de Foarmasch Jung met de Tiet derch hoade Oabeit selfst groot jeworde wia, stald hee de Bilda ut, dee hee jemolt haud. Väle rikje Frues un Hare, kaume en siene School, om siene Woakje to bewundre.

Soo habe de Kjenstla, de scheene Bilda un Petretts jemolt habe, fa äare Oabeide von Joahundade trigj eene Staffelei met däm Nome Flaus Boom jebrukt, dee opp Flämisch 'Ezel' ooda Kjliena Äsel bediet. Ooba see spruak nie een Wuat un äwatroff doamet en aule Städe soogoa daut leejenoatice. Oba waut von Äsop aus 'Schaund von de Schepfunk' aunjeseene wort, wort fa ontolboare Jennerazione von Mensche toom Droaga von de Scheenheit.

Daut Kautje Jeiko un äare Reise

Woo de Kaut toom ieeschten Mol no Belgien kaum, es nich bekaunt, oba von däm Kota, dee daut ieeschte Mol en Jaupaun wia es de Jeschicht voll un kloa. Daut jeft oba twee Jeschichte doafää, wiels doa sent twee Oate, wilt un tom.

Jaupaunische Huskaute habe kjeene Zoagels. Dise haude see nie ooda veluare see ver lange Tiet. Un nu habe de meiste von an kaum jenuach, om een Kanienkje em Jeschaft to brinje. Uk wan, en eene Jeburt von Kautjes een seldna lank Zoagelicha jebuare woat, kjemt daut Schoape Massa erut un de Zoagel Velenjrunk jeit auf. Kaute en Jaupaun motte aule enne Mood senne, om en eenem Hus met Mensche läwe.

Soolang aus de Jaupaunische Kota to Hus blift, siene Feet lekjt, un sien Jesecht met de Väare Poote rein moakt, un dise soo aus fa Wausch Koddasch un fa Haunt Dieekja brukt, jelt de Kjreatua aus aunstendich, un et jeft entwäda bie de Kaut noch bie de Mensche Famielje Probleme.

Daut gauf eene bestemde Kaut Nomes Jeiko (jä-ko), woont de Kyoto Utsproak von Geisha (gä-scha) es. Disen Nome haud see wiels see soo fäich un soo schmock wia un Nachts soo väl Musikj muak. Met Utnom von de Jaupaunische Kaute, dee ver lange Tiet opp de *Isle of Man* jereist sent, wia see daut ieeschte moderne Famielje Metjliet, daut em Utlaut läwe wull. Dan funge, nodäm waut äare Mutta, dee de Jeschichte von äare Kjniffe en Belgien vetald, äare Probleme aun.

Nu es daut aules soo jekome.

Daut kaum vää, daut eene nieschieriche Kautje daut en de Persimmon Street en Kyoto läwd, äare Grootmutta Kaut Nomes Guitar, wiels see uk soo Musikalisch wia, fruach, wan, woo un wuaron Kaute toom ieeschten Mol no Jaupaun kaume. Äa Wieet, een kjlienet Määkje Nomes Taka (ta-ka) ooda Faulkje,

de jieden Dach no de School jinkj, wia no Hus jekome un haud äa vetalt, daut en Jaupaun, daut eene Insel es un ut Insle besteit, et kjeene tome Kaute gauf, sonda bloos wilde. Wudd Ooma Guitar nu aules äwa äare Väafoare un äwa äare Taunte Jeiko vetale, dee no Europa jegone wia?

Aum Owent, nodäm de sas Kautjes jejäte haude, vesaumeld Ooma see om äa erom un vetald, woo Hustia Kaute om 1000 n. Chr. ut China no Jaupaun un aun dän Hoff vom Kjeisa jebrocht worde. See wiere Aunfanks sea groosoatice Wundasch. Doch aus see sikj vemieede, worde see selfst dan em Hus faustjehoole un Nachts aunjebunge. Eenje Lied hilde Kaute fa jefäadliche Tiere. "Wuaron, Ooma, Leewe?" fruach eene von de Kautjes. "Habe see aule Väajel oppjefräte?"

"Nä, ekj fläaj doatoo to denkje," säd Ooma, "daut see Nachts faustjehoole worde, ut Angst doavää daut see jestole woare kunne, wiels see worde emma noch aus sea wietvolle Tiere aunjeseene."

Hia bleef Ooma Guitar stone, daut heet, see hilt en äare Jeschicht lank jenuach en, om sikj daut Mul un Jesecht auftowesche, met de Väare Poote waut Kaute enne Städ Haunduak ooda selwjet deene.

Dan fua see fuat, un roopt Kichibei (Kee-chie-bä) aun, eenen Kota, de biesied an wond. Hee wia de Ofkot unja de Kaute vone Persimmon Street, en dee see läwde. See foddad am opp, ut däm Rejierunk Buak von Kaute Rajchte to läse. Hee bieejd sikj, spaund daut Uag rajcht un laus de foljende Veordnunk ut däm Joa 1602.

"Toieescht, selle de Schnuare fa de Kaute en Kyoto jeleest un de Kaute loosjelote woare.

"Tweedens, es et nich lenja erlaupt, Kaute to kjeepe ooda to vekjeepe. Wää dise Veordnunk äwatrett, saul met eene huage Jeltstrof bestroft woare."

De Kautjes wia et meist leet, daut äare Ooma disen Ofkot jeroopt haud; wiels hee funk eene lange Räd äwa de Kaute von China, Korea un Jaupaun aun, dee ut Jeschichte un Jesaz Bieekja zitieet worde. Hee vetald, woo de Kaute opp de Jaupaunisch Insle no un no eenen schljachten Roop kjrieeje, aus see sikj to Millione vemieede. Werkjlich worde aule mäajliche beese Jeschichte vetalt, Sprechwied oppjemoakt un onvolstendiche Utdrucks jebrukt. Om de gaunze Woarheit to saje, wiere eenje Kaute von dee soo väle, werkjlich schljacht. En de latste Joare wia et soogoa jeweenlich jeworde, Kaut Hut to brucke, om Banjos un Jitoare häatostale. Daut es de Grunt, wuaram de sinjende un daunzende Määkjjes ooda Geishas (Gay-Shas en Tokyo un Jei-Ko en Kyoto) jeweenlich 'Kaut' jenant woare, om Spos to habe.

Dan erkjläad hee, wuaram et opp jiedem Jaupaunischen Boot ooda Schepp eene Kaut gauf, woo Maun et jeweenlich em Howe sitt, un de Kota stakjt dän Kopp ut de Fenstre, om to seene, waut loos es. Natieedlich de Matroose jleiche eene dree foawje Kaut. Wiels oppwool, woo wie saje, eene Kaut näajen Läwes haft, denkje de Jaupaunische See Lied, daut Puss opp weinichstens dree haft. Hee fua soogoa fuat, to erkjläare, wuaram oole Jedichta soo foaken de Bleechsels von de Valerian Plaunt erwände, dit oba soo selden en de Niece Tiet. Daut wia aules soo, wiels kjeene Kaut en Jaupaun en jane Tiede wiere, oppwool nu soo väl.

Kichibei, de Ofkot, wull mea vetale, oba Ooma säd "ippai" (ip-pi) un died aun, daut hee jenuach jesajcht haud, un dankt am. De lange Räd von Kichibei wia soo aunstrenjent jeworde, daut eenje von de Kautjes enjeschlope wiere, ver hee mea aus de Halft von sien Läwe hinja sikj haud.

Schlieslich, aus hee opphieed un jinkj, docht Ooma, wia et Tiet, schlope to gone. Dise Kautjes wiere too junk, om Nachts

Bute to gone, aus erwosne Kaute.

"O, oba du hast vesproake, ons von onse Taunte Jeiko to vetale."

De Oat un Wies, woo aul dise Kautjes opp eenmol oppwachte, om tootohiere, wees, daut see boolt de läwhaufte Oat von Dach Reibasch, Nacht Schwoarmasch un Gause Musikaunte habe wudde. Ooda see wudde opp aundra Wies fa nechtlich Vewekjlunge jeieejent senne, genau soo aus äare Väafoare, un aules daut, one jeliheet to woare.

Nodäm de Lichta jelascht wiere un aule en eenem Rinkj saute, funk Ooma Guitar aun. Opp eenmol, schiend et, aus opp vieetieen kjliene runde Fia Bala enne Stow jlieede; wiels jiedat von de Kaut Uage haud sikj von eenem Schlitz ooda lange Reet to eenem runden Fensta jestrakjt. Werkjlich kunne sikj aule dietlich seene, soogoa em Dunkel.

"Nu, miene Grootkjinja," funk de oole Kaut Fru aun, "See weete, daut miene Dochta, äare Taunte Jeiko, oppwool en de Bleechsel Haupt Staut jebuare, wia daut Hustia von eene Belgische Fru; un daut beid en Kobe läwde, aus see en onsem Launt wiere. See sent ver eenem Joa doavon jesääjelt un no eene sas Wääkje Reis secha en äarem Tus en daut kjliene Darp Bingelhom en Limburg aunjekome. Oba, o wee." Un hia trock Ooma Guitar een Jaupaunischet Papia Tausche Duak ut unja äarem Kroage un hield ajchte Kaut Trone. Aus see daut sage, hielde aule Kautjes voll Metjefeel un eenje miaude erboarmlich.

Ooma Guitar wia von äare Jefeel soo äwawelticht, daut see nich wieda gone kunn. Soo, von nu aun vetal wie opp onse Oat un Wies, waut Puss Jeiko en Belgien wieda erfoare es un waut Ooma Guitar aum näakjsten Owent met de Kautjes to doone haud.

Wie doone dit, wiels om de Jaupaunisch Kautjes de gaunze Jeschichte vestentlich to moake un dee to jleiche, wudd et nootwendich senne, soo väl Eenselheite väatobrinje, daut et besondasch fa ons

Mensche, dee en Belgien jereist sent, ommaklich woare wudd.

Em oolen Jaupaun, wiere Mana met Schnurboats ooda Frues met Haube, ooda Lada Schoo ooda Steela, ooda soogoa Kjees, onbekaunt. Soogoa Koo Malkj, met Utnom von Kjalwa ooda sea oole Persoone, wia aus Jedrenkj ooda Noarunk Meddel onbekaunt. Erwosne Mensche hilde et fa beese, von de Koo Malkj auftonäme! Un kjeen Wunda! Wiels twee stoakje Mana, dee eene Stund lang Oabeide, kunne von de älende kjliene Kjiej von de Oat, dee see donmols haude, bloos een Kwoat kjree.

Hia es aulsoo de Jeschicht, kort vetalt, nodäm see ut däm Jaupaunisch Kaut Jesprääkj äwasat wort.

Aus äare Taunte Jeiko en Gingelhorn en Limburg aunkaum, brukt see eene Tiet, om sikj aun de framde Mensche un äare Wiese to jewane; un meist krakjt soo to de Kaute von de Nobaschoft. Aules sach soo seltsom ut, ruch un schmakjt soo seltsom.

De Sproak stieed äa sea, wiels see kunn Flämisch nich vestone, selfst wan Leewe kjliene Kjinja, en Holt Schoo, äare Henj utstrakjte un vesochte met saunfte Stemme, dän Kota Jeiko to äwaräde, no an to kome. Selfst wan see äaren Rigje glaut ooda äa dän Kopp riewe wulle, vefieed see sikj bie äarem Jesprääkj un rand wajch. Doch see säde bloos: "Komm, Pussy, komm häa!" Wan see Jeiko eene unja Tauss met waut wittet brochte, jinkj see nich doa han. Daut wia Koo Malkj, oba see wia bloos Mutta Malkj bekaunt un haud nie jeseene, waut ons Kjiej jieden Dach jäwe. Wan de Limburger et bloos jewist haude, driejet Fesch haud Jeiko jieda Tiet opp jeschmenjt.

Een Dach stald de Fru, äare Wieetsche, een Schatel Koo Malkj ver Jeiko, un aus äare ieejne Wieetsche äa opp Jaupaunisch aunroopt, rand see freelich un schnerrend, aus opp see sea jlekjlich wia. Oba see jinkj nich no de Moltiet dee fa äa too bereet wia. Dan dukt de Belgien äare Finja

en de Malkj un reef dee opp de Leppe von de Muschi, un fuaz kaum eene kjliene roode Tung erut, om see auftoleke. De Uage von june Taunte Jeiko funkelde. Dit wees, daut see waut Goodet entdakjt haud un et mucht. See lekjt de Koo Malkj opp, bat daut Schatel ladich wia un schiend doano froo, von däm mea to kjree. De Fru betieekjend dit aus "chichi" (chee-chee), waut Jaupaunisch fa daut es, waut wie 'Malkj' un de Flämisch 'Melk' nane.

Oba de Jeschichte Schriewa mott leida saje, daut Pussy Jeiko, en de Sach von Zoagels, nich goode Maniere noch eene seete Jesennunk wees. Wan Kaute een Jeboot habe: "Du saust nich bejäare," wia Pussy Jeiko eene schrakjliche Sindarin.

Jiedat Mol, wan sikj eene Kaut vom Launt nodad, kjikjt Jeiko aufgonstich opp äaren scheenen langen Zoagel. Dan wudd äare Uage ver Aufgonst jreen woare. See wudd opp de Belgien Kaut loosgone un äa Zoagel biete un met de Pote krauze.

Jeiko benaum sikj genau soo aus een aufjensticha Mensch ooda Jeemaunt, dee opp daut goode Utseene von eenen aundren aufjenstich es, ooda opp goode Kjleedunk ooda auljemeenet Woolstaunt. Soo wia see bie de Kaute von Limburg nie beleeft, un maunche knurde emma, wan see äa sage.

Nu wia et nich Jeiko äare Schult, daut de Natua see nich met eenem scheenen langen Zoagel besorcht haud. Wiels wäarent eene Jaupaunisch Kaut aule Knoakes en disem Poat haft, dee eene goot jebuarne Kautje ieejne sull, es daut, waut wie aus 'kaudale Utdänunk' betieekjne, ut irjent eenen Grunt nich entwekjelt un waust nich ut.

Aundretsieds, es et truarich to berechte, daut de Belgische Kaute nich soo heeflich wiere, woo see haude senne kunne. See sage jiedat Tia ut eenem framden Launt met Mestru aun. De schlemste un schljachste unja an, jiedat Mol wan see Jeiko sage, roopte "Halo, Korta, wua hast du dienen Zoagel jelote?"

Dit muak de Jaupaunische Kaut, dee sikj aul en eenem Toostaunt von narweese Vemeedheit befunk, soo eensom, daut see meist stoawe wull. See haud je kjeene Jesalschoft. Maunchmol, Nachts, kjikjt see toom Mon, docht aun äare Mutta un feeld sikj too truarich, om to läwe.

Een kortet Läwe haud Jeiko em Belgischen Launt, un een Morje wort see Doot oppjefunge. Daut wort en Jaupaun jedocht, daut de oame Kjreatua aun Heimwee jestorwe wia. Beesoatice Kaute, de Jeiko om äare Utlaut Reis beaufgonste, erkjläade en äarem Jeräd, daut et Stolt un Enbildunk wia, dee äa ombrochte. Oba jieda, dee de Kaut kjand, wia sikj secha, daut dise Pludamuls bloos opp Jeiko aufjenstich wiere. De Woarheit wia, daut Jeiko en eenen Aufnahme jerod, aus see utfunk, woo de aundre Kaute äa behandelde. Werkjlich wia see soo älent un wort schlieslich soo schwak, daut een Kaute Dokta erkjläad, de jerinjste

Oppräajunk wudd äa ombrinje.

De woare Woarheit es entlich erut jekome. Äare frintliche Wieetsche, de Fru, en de Hopninj, Jeiko opptomuntre, äare Narfen to stoakje, määjlichä Wies wada jesunt to moake, vesocht äare Opptiet met daut hiesje Scheenäte to proowe. Truarich to saje, daut wia aules faulschet Goode, wiels et jinkj toieescht to oame Pussy äare Näs un dan to äarem Vestaunt. De Fru haud toom Meddachäte Limburger Kjees oppjedescht! Oba Leida gauf daut Jeruch, ver see daut schmakjt, selbst wan see daut haud em Mul stääkje kunn, dän latsten Schock. De oame Heimwee-Kaut wia soo äwawelticht, daut see omfoll un sikj nie von de Lämunk von äare Näslajcha erhoold.

Soo sitt Maun en de Akj von eenen Belgischen Goade eenen kjlienen Hempel un doaräwa eenen Jedenksteen, opp däm bloos de Wied stone:

Jeiko Hic Jacet, R. I. P.

De vezaubade Wintmääl

Ver väle Joahundate trigj gauf et een poa Fee, dee eene groote Interesse doaraun haude, eene Famielje von Fobelhaufte Kjinja to habe, dee gaunz en de Loft läwde. De Voda heet Heet un de Mutta äa Nome wia Koud. Wan wie dise Nomes von daut Flämische äwasate wudde, kunn wie see vemutlich Heet un Kold nane. Schnorriche Nomes, nich woa?

Oba dan, wan wie aule Nomes von de Fee kjane, sull wie äwa väle von an lache, wiels see sea lostich sent.

Dis Fobelhaufte Voda un dise Fobelhaufte Mutta haude väle Kjinja, dee see toop Wenda nande; daut heet, wan wie de elste Form von Råde brucke, daut de Flame benutze. Opp onse Sproak woat dit to Winde. En veschiedne Deel von de Welt wort von dise Winde-Fee jesproake, nu äare Stalunk, aus reiw ooda saunft; ooda, lud ooda seet em Toon; ooda, woo see vesenjt ooda jefroare wiere. Oba aule Winde sent ut Heet un Kold jebuare, oba bloos vea wiere unja äare Nomes sea bekaunt.

Nu es et oba de Tiet, äwa de bezaubade Wintmääl to berechte, dee äaren Beroop toieescht toop met de Wind Fee aunfunk, unja däm Zephyrus aum leefsten un schmoksten wia. De aundre Wind Fee, Kjinja von Heet un Koud, wiere nich jrod aufgonstisch opp äaren goot ut seenenenden beleefsten Brooda Zephyrus ooda opp Flora, siene Fru. See wulle oba wiese, daut see uk waut fa de Mensche doone kunne, uk wan see an nich soone scheene Dinja aus Bloome ooda Frucht jäwe kunne. Aulsoo troffe sikj de dree, om to seene, waut jedone woare kunn.

Nu haud eena von de Weise unja de Mensche jesajcht, daut een Maun dree goode Dinja doone kunn, un weinichsten eent doavon sull hee doone, om een Kjint, eene Bloom, ooda een Buak to habe un to nane.

Aus dit to de aundre dree Wint Fee, Eurus, Boreas un Auster, jesajcht wort,

wiere see toieescht doljeschloage. See haude kjeene Kjinja, un Bloome kaum nich enne Froage, wiels Zephyrus un Flora aules doamet to doone haude. Waut daut von Bieekja schriewe aunjeit, daut jinkj et nich om de Fee, sonda bloos om Mana un Frues.

No langen Äwalaje stade see oba opp eenen Plon, met däm see de Mensche toop halpe kunne. Wan see kjeene schmocke Kjinja habe kunne, kunne see opp weinichste aundre Oabeit un Oaja spoare, wan see erwosse wiere. Met Halp von de Fee kunne see Sompe un Moaraste schwinda en leese un see en scheene Goades un Jeträajd Felda vewaundle, opp dee Bloome wosse un Noarunk oppjetrocke woare kunn. See sage, woo schwoa Mana to Oabeit haude, om to häwe, to pompe, to soage, opp to häwe, to schliepe un to wikjse. Wan et doarom jinkj, daut Launt to entwesre, Beem to faule, Hiesa to bue un Jeträajd to mole. Om Broot to bake, brukte de Mensche sechalich Halp. See entscheide sikj, daut et, oppwool Bloome goot wiere, Tiede gauf wan Broot un Kuake, Kecks un Jebaknis, Pudding un Wofle, Plauts un leedschocke bäta senne kunne.

See roopte de Elfe von de Miene un vom Woolt hää, om an to halpe, un aule toop bude see eene Mäl. Bute haud et lange Oarme un Säajel, benne Ausse, Räda, Ankawinj, Strenj, Reemschiewe un Schliep Steena.

Opp aundre Maschiene enjestalt, kunn de Mäl Jeträajd to Mäl fa Broot vewaundle, un Wota von eene Grow erut pompe, om rikjet Akalaunt to moake, biesied väle aundre Dinja. De Wint Fee freide sikj äwa äaren Erfolg un schenkte de Wintmääl toieescht to de Sarazene, dee see Joahundate lank brukte.

Oba soo wort de ieeschte Wintmääl benutz. Daut wort opp een Prom jesat un schwomm oppem Wota; doamet Mana et erom trakje kunne, om dän Wint entjäajen

to tråde, aus et weifeld. Kjeena haud donmols doaraun jedocht, et aun Launt to brinje ooda doarut een Hus to moake. No un no besochte de Kjriez Ritta ut de Nederland dän Ooste un lieede nieet Sot, Bloome, Frucht un Dinja to kjane, dee see noch nie verhää ooda Tus jeseene haude. See beobachte vewundat de Wintmä. See wirbelde met äare riesje Oarme erom un deed de Oabeit von eene Dutz Mana un Pieed.

Nu gauf et eenen kluaken Flame, Har Molenaar un Kjriez Ritta unja Godfrey de Bouillon. Tus wia hee Mola opp däm Launtgoot von sienen Harn jewast. Nodäm hee de Oabeits Wies von de Wintmä studieet haud, sad hee äare Deel opp een Schepp un brocht see no Hus.

Dan bud hee een Prom un stald siene Wintmä toop. Hee foljd däm Jebruck, see erom to schlape, je nodäm woo de Wint weid. Hee veankad et aun däm Schelde Fluss. Doa jieda sien Jeträajd billich derch Wint aus derch Pieed Stoakj kjrieen wull, haude de Belgische Mola boolt väle Kunde un vedeend schwind Jelt.

Oba een Dach stieech de Fluss to eene Äwaschwamunk opp un fäajd de Wintmä erauf un erut toom Mäa. Aufjelenkjt von sienem Velust un met de Oamoot, dee am em Jesecht gload, reet hee sikj ver Wutt de Hoa un truad dän gaunzen Dach un bat lot en de Nacht. Jäajen Morje foll hee en eenen schwoaren Schlop.

En sien Droom, dukt eene Belgische Wint Fee opp, bejleit von eenem Kabouter. Hee vefieed sikj aus hee eene strolende un selwane Kjreatua sach, dee soo hal aus een Stiern wia, un eenen kjlienen, stamjen Kjieedel, dee eene Schiew voll Homasch un Beitels en de Haunt hilt. Hee vegaut oba siene Sorj un lacht hoatlich un bejreest beid met eenem Schmustre.

"Wie freie ons, daut du jlekjlische schienst," säd de Jlensende to am, "wiels wie die seit langem halpe wulle un reed sent, to deene. Wie Fee von Hollaunt habe met Halp von onse goode Frind, de Kabouter, eene Idee fa eene bätre

Wintmä, dee entwäda de Sarazene ooda de Grieche bue kjenne. Wiels wie kjenne doone, waut see nich kjenne." Dan säde see, woo Maun eene Mäl bud, daut äare Jesecht jäajen dän Wint emma dreid, von wua dee uk blöse deed.

De Kabouter nekjt, aus wull hee "Jo" saje, un schmustad zimlich koomisch.

Oba Molenaar frinteld nochmol äwa disen Projekjt, daut soo meist ommäajlich schiend, ooda eene Zaubarie.

Ensjesaumt, met daut Veschiedenheit von een Stiern Mäakje un een Dwoaj Schmett, lacht de Mola wada un ditmol soo lud, daut hee oppwakjt.

Doch aus hee doaräwa nodocht, waut de strolende Fee to am jesajcht haud, beschloot hee daut to doone. Noch am selwjen Dach roopt hee een Schmied, Mierasch, Stow Lied un Maschieniste toop. Hee betold an huage Loons un drenjd opp dän Bu von eene Wintmä opp däm Launt. Jo, hee wull een Hus un eene Wintmä toop bue, dee miere Zwakje deene sull.

"Hee es een Domkopp, dis Kjieedel Molenaar es! De Idee, eene Wonunk un eene Mäl en eenem to moake, un et opp däm Launt to bue!" säd een Maun, de jleewd, aules äwa Wintmäle to weete.

"Habe de Fee am vezaubat?" fruach een aundra.

"De Wapasch habe sechalich sien Vestaunt vedreit," säd een dredda.

"Hee ritt een Kludde Pieet, daut es et, waut hee deit," spott een vieeda.

Dan klopte see aule toop met dän Tieekjen Finja opp de Stiern un spruake een Sprechwuat: "Hee haft eene Mäl em Kopp."

Oba Molenaar hilt aun. En weinja aus eenem Moonat haud hee een maklichet Baksteen Hus, dree Jeschoss huach, met eene Stow aus een Zellinda, dee derch de Medd raufrand un met Trape to de doaräwa ligjende Stockwoakj. Em ieeschten ooda leed Jeschoss befunk sikj siene Jeträajd Mäl met Mäl Steena un Beheltasch. Aum tweeden wiere vea Stowe fa siene Famielje. Aum dredden

befunk dan sikj sien Salon un sien Wausch Schaup; biesied eene Spälstow fa de Kjinja. Bowe wiere de Räda, Ausse un Säajels, met eene groote Väaleew, om dee erom, derch dee de Säajel jetrimt, jereft ooda toopjerolt woare kunne.

Daut wia soo goot aus een Schepp, un de Kjinja kunne runt om daut Mälhus spaziere. Dree Doag lank weifeld de Wint ut wastliche Rechtunk. Acht Stund aum Dach dreide sikj de Steena freelich, un de Mälama wort met Mäl jefelt.

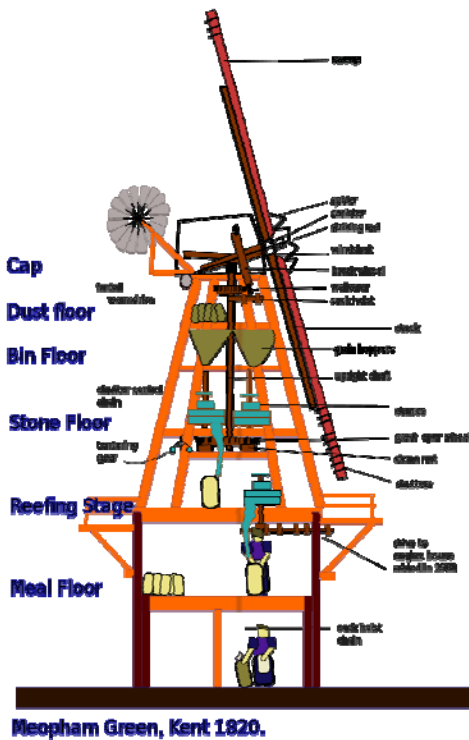
Dan endad sikj de Wint un wirbelt vom Nuade. "Nu woa wie seene, waut de oola Kjieedel met sienem Mälhus doone woat," säde de aufjenstische Spetta, aus see vebie jinje.

See haude dän Utfunk nich bemoakjt, von dän de Fee Molenaar vetalt haud. Opp de andre Sied vom Hus befunk sikj eene Tritz met dree lange Baulkjes, dee bat to de Spetz rieekjt. Daut haude see noch nie jeseene. Daut wia eene Kapp ooda een

bewäajlichet Bowa Poat.

Een poa Omkja von de Tritz un de gaunze Maschienarie, Säajel un aules andre, stunde däm Nuadwind jäajenäwa. Boolt wirbeld de lange, met Säajel Duak besade Oarme, met volle Jeschwindichkjeit erom, un aum freelichsten dreide sikj de Kjiess Steena, un daut Äte feld dän Mäl Ama.

Daut wudd eene too lange Jeschicht senne, to vetale, woo dise niee Oat von eene hollendsche Wintmäl kunn Holt soage, daut Wota ut Puddels un Sompe pompe, Fracht opphäwe, aufjeseene vom Jeträajd mole. En weiniche Jennerazione habe sikj daut saundjet Flanders un uk daut sompichet Hollaunt von Heide un Schlaum Lajcha to eenem riesjen Jebiet met scheene Bloome, wundascheene Goades un fruchtboare Foarme jewaundelt. De Wint Fee haude bloos eewich doaropp jewacht, Deenasch von Mensche to senne.

Wintmäl Maschienarie

Turk, Turban, Tulpe un Droake

Verhää gauf et oppe Welt sea väl Oate von Droake. Wää uk emma sikj de oole Bilda un Schmuck aunkjikjt, ooda de Jeschichte von ver lange Tiet last, kaun dit seene.

Et gauf schljachte un goode Droake. Eenje, woo deejansje, dee en China un Jaupaun läwde, haude kjeene Flichte, oba sea lange Zoagels. De Wyvern, ooda schottische Droake, haude twee Zoagels, woo de Belgischa Leiw, oba de Droake en de Turkei haude en Flichte, waut an aun Zoagel fäld.

Ver lange Tiet gauf et eenen Belgischa Kjriez Ritta, een Flame, dee eenen Droak von hechsten Aunseene kjane lied, dee dichtbie von Aleppo läwd, eene von de beriemde Prowins Städa von de Sarazene. Dit wia een Wota Droak Nomes Buccoleon (buc-co-le-on), dee dichtbie em Fluss läwd, oppwool hee maunchmol fluach, wan hee een Piknick moake ooda sikj met de Jesalschoft von Boajch Droake freie wull.

De Turkjscha Wota Droake wiere goode Frind von jane Fee, dee en de Wolkje läwde. See haud väl met daut faule von dän Plauz Rääjen un Stoakja Rääjen to doone, dee de Bloome wausse leete.

Sea väle Karawane fuare derch Aleppo. Dise brochte dän Tee, Aulfenbeen, Seid un Jewerz ut de wiet auf oostliche Lenda, en dän de Sonn oppjeit. Dise schekjte see von Aleppo opp däm See Wajch no Antwerp, eenem von de jratste See Howes von de Welt. De Kameele brukte natieedlich nich väl Rääjen Wota, wiels see drunke bloos onjefää eenmol de Wääkj waut. Aus see et oba deede, muake see et met äarem langen Hauls wada goot, endäm see daut Wota bat unje schmakjte. Daut heet fa onjefää sas Schoo. Trigjaun, wia et ferchtalich miesom, sas Schoo Hauls Weedoag to habe, wan see hooste muste. De goode Droake haude Metleet met de Kameele un wiere emma frintlich to an.

Daut wia needich, daut de Fluss Droake met de Boajch Droake un Wolkje Fee goot ut kaume, wiels one Rääjen wudd de Fluss utdreeje. Dan wudde de Droake, dee em Wota läwde, kjeenen Plauz mea habe, om aun Board to gone, sikj dol to lote ooda sikj to wausche, wiels de Fluss siene Bodwaun wia.

Dis Fluss Droak wia een frädliche Wäsent un mucht kjeenen Kjrich. Werkjlich wia et unja siene Metjeschepfa aus de hielenda Droak bekaunt, wiels et soo väl hield. Wan emma et eenen Kaumf tweschen de Belgische Kjriez Ritta un de Sarazene gauf, hield dis Droak groote Trone. Jiede Tron, likjend en Mauss un Menj eenem Ama Wota. Wuarom sulle Mana, docht de Droak, eenaunda striede un sikj to Doot hake, wiels de eena eenen Haulfmon opp siene Flag druach un de aundra een roodet Kjriez äwa sien Schilt Kjeet? No jiedem bloodajen Kaumf jinkj dis Fluss Droak äwa de Felda, opp denen de Mana ut Belgien begroft wiere, un leet eene Tron äwa jiedat Grauf faule. Dan wescht et sikj met eenem grooten Koppduak de Uage, wiels de Flame soo wiet von Tus jistorwe wiere.

Nu vewaundelt een Ama voll Trone Wota, dee opp jiede Graufstäd foll, dän saundjen un fruchtboaren Boddem, un doaropphan sprunk eene niee Bloom opp.

Dit Nieet en de Plauntewelt sach ut aus een Kuffel, daut aun däm Stiel jehoole woat. Daut stieech en de Loft opp en Sonnelicht, un wia sea rikj un välfeltich en de Foaw. Aule Foawe un Foaw Teene de aundre Knoppes un Blieechsels, dee en de Goades aum Eewa vom Fluss to seene wiere, schiende sikj en dise eene Bloom to vereene, aus wia aules Goode vom Dooden en de Licht von de Foaw wada toom Läwe erwakjt worde. Aun maunche Doag, aun dee aum tiedichen Morje daut Sonnelicht opp de Deiw Dreppe troff, dee opp dise Bloome lage, sach jiede aus eene Kroon ut, dee met kostboaren Schmuck

besat wia.

Nu een jewessa Belgischa Soldot, een Flame, wäm siene Heimat Staut Gent wia, un dee een Bloomehendla von Beroop wia, bemoakjt dise prachtvolle niee Bloom. Sien Nome wia Theophilus; oba see nande an bloos Taff. Von Aunfank aun haud hee Hopninj un leajiez, aus hee nom Ooste jinkj, nich em Kaumf von daut Kjriez omjebrocht woare, ooda daut hee nich aun Feeba ooda aun däm schrakjlichen Jeschwua daut see de "Aleppo-Knopf" nande, om eene Bloom ut däm Launt von de Turke met no Hus näme. Hee wist, daut aule kjliene Junges erwachte wudde, daut hee met Siejekuffels von de Sarazene no Hus kome wudd. De seltsome Bloom wudd uk wiese, wua hee jewast wia un woone Unjanämunge hee bestunt haud.

De Pilja no Jerusalem druage emma eene Jakob Muschel no Hus. Hee wull oba de Genters met waut scheenret äwarausche.

Waut jeft et scheenret aus de Jeista Bloom ooda daut Jedenkj Blieechsel, dee enstunt, wua de hielende Droak sienen Kumma jehaut haud? Werkjlich docht Taff doaraun, dee 'Droak Tron' to nane.

Oba aus hee aun dän schljachten Roop von de Droak en sienem Launt docht, befercht hee, daut aul Gent am utlache wudd un saje, de Trone von een Droak wiere nich bäta aus dee von eenen Krokodil. Butadäm wia de Idee vom hiele entwäda nich freelich, noch vetald see von dän Sieje vom Kjriez un de Kjriez Ritta. Waut sull dan een rajchta Nome fa de Bloom senne? Wäarent Taff äwa dise Froag nodocht, kjikjt hee erut un sach twee groote Turks, dee sikj striede. See nande sikj aule mäajliche schljachte Nomes. Schlieslich veflucht Maun sienen Fient un säd: "Muchst du en de näakjste Welt eenen Hoot droage!"

Un de aundra gauf trigj: "Mucht dien Turban en eenen Schwien Staul faule!"

Nu wiere dise Wieed met de Turke aus schrakjliche Eit. Daut wia fa Sarazene aus

fa de Turke Jesaz wiedrich, eenen Hoot to droage. Aule true Nofolja vom Profeet bedakje äare Kjap met eenem Turban, un jieda, dee sienen Kopp nich schizt, wort aus oppscheislicha Sinda aunjeseene. Dän Turban tweschen de Schwien to faule lote, es daut jratste Onjlekj.

Wan et een Fez es, daut heet eene runde, roode Metz met Toll opp de Bowa Sied, ooda säwentieen Meeta, ut wittem Musselin ooda rooden Damast ooda jreene Seid, dee om dän Kopp jewekjelt es, mott jieda Jung vom Profeet eenen Turban droage. Wan et nich jeweelich vepakt es, kaun een Maun aus 'Fula Kopp' betieekjent woare. Aule Oate von Aunerkjanunge un Aumte woare derch de Folde, Foawe ooda Metoode toom folde ooda omwekjle vom Turban jeteekjent. Ooda em Faul von Reinheit un Schlofheit eenatsied ooda Stoff un Schlopmetzichkjeit trigjaun, kjenne Wieed vom Lowe ooda Spetznome, un läaje un groffa Utdruck jebrukt woare.

De Troddel opp de Bowa Sied es de Jräp, aun däm de Jleewenda von de Enjels oppjehowe woat toom Paradies!

Aus Taff bemoakjt, de Veschiedenheit von de rikje Foawe un de Scheenheit von de Mood von de Sarazene äa Koppshmuck, beschloot hee, de niee Bloom dän Turban vom Turk to nane.

Nu daut Wuat doafäa es Tulipan ooda Tulpe, fa kort. Doaropphan saumeld Taff daut Sot von dise Turban Bloom un aus de Kjrich vebie wia, brocht hee see no Flandern un plaunt see en sienem Goade. Boolt haud hee eene Tulpe Foarm, un dan kaume Oppdrachs ut aule Rechtunge von Europa fa dise wundaboare Bloom.

De Frues intressieede sikj nich sea fa de Tulpe, wiels see nich soo goot sitt aus de Violette ooda Roose ooda seete Oafte ooda Honnich Doppelbäare, fa Corsage Strausse ooda om an en de Hoa to stääkje. Butadäm haud et en de Sproak von de Bloome entwäda Poesie, noch Bootschoft, noch daut heet, aus toom Biespel daut Steef Muttakje.

Em jaaen Poat, aus de junge Frues saje, 'veieede' de Mana de Tulpe waaen äare hale Foaw. Jieda Maun, dee een Kjriez Ritta jewast wia, plaunt et en sienen Goade, om am aun de Sarazene to erinre, dää äare Kjap hee em Kaumf aufjeschnäde haud. Ooda, om siene Säns un Nobasch von dän schrakjlichen Kjrieje to vetale, met dän hee sikj jetroffe un jekjamft haud.

Dit wia needich, wiels aule kjliene Junges enteischt wiere, wan äare Vodasch kjeenen Säbel, kjeenen Spies, kjeenen Schilt, kjeenen ajchten Turban, kjeen poa Turkjsche Kloffe, kjeenen Harems Duak ooda irjenteene aundre Siej Kuffel metjebrocht haude, om to wiese daut see werkjlich en dän Kjrich jewast wiere. Werkjlich erwachte eenje von an, daut äare Vodasch met eene Rieej von Turke Kjap aum Sodel trigj kjiere wudde.

Aulsoo worde de Tulpe eene 'Mana Bloom' jenant, un Taff wort rikj, endäm hee de Wartle vekoft. Dan kultivieed hee väle Sorte met niee Forme un Foawe. Daut must de Mood senne, dise to kjeepe, wiels jieda wull de niee Foawe un Teene, de Striepe un Flakje un de Flaume von de Foawe wiese un hopt, sienen Noba met de erstaunlich groote Blieechsels to schloage kjenne.

To eene Tiet schiend et, aus wia de gaunze Welt äwa Tulpe doll jeworde. Dusende von Dolasch worde fa eene eenselne Zippelwartel ooda soogoa fa eene Tulpe en Blieechsel betolt, dee en weiniche Stunde äare Blieechsel Bläda veliere wudd. Jieden Dach wia de Jelt Moakjt met Koopmana un Hendla äwafelt dee Zippelwartle un Plaunte kofte, one jeemols eene doavon to seene. De Priese worde von framde Moakjte derch Tieekjnunge aun de Wintmäle bekaunt jejäft. Eenje Mana haude Tulpe em Vestaunt. See vekofte aules, waut see haude, Steela, Desche, Bade, Jescherr un soogoa Kjeledunk, om Tulpe to kjeepe, root, jäl, bleiw ooda schwoat.

Oba weise Mana nande aul dit Wonsenn

un Spruake soogoa von 'Wint Haundel.' Boolt leet de Oppräajunk no un de Moakjt foll plaut aus een Schepp Säajel opp de Maust, wan nich jenuach Wint weifeld, om et to puste.

Daut gauf eenen aundren Flame, eenen trigj jekjieeden Kjriez Ritta, wäm sien Väanome Isaac wia, oba see nande am kort Nyken. Dis Maun wia von Beroop Tapa. Hee wia soo bekjemmat von kjliene Junges, dee am fruage, wuarom hee nich twee ooda dree Turke Kjap trigj jebrocht haud, daut hee aum Enj von sienen Spos wia, om äare Froage to beantwuate. Aulsoo vestuak Nyken sikj un beschloot, rikj to woare von däm, waut hee äwa Turbane jeliheet haud. Doa hee kjeenen Goade haud, kunn hee kjeene Bloome zichte, aulsoo beschloot hee, Tulpe ut Leem to moake un noch schwinda rikj to woare aus sien Noba Taff, dee een elra Betchla wia, wäarent Nyken eene Fru un dree Dajchta haud, dee aule sea jelunge wiere.

Aulsoo mischt Nyken sienen Leem, muak de Tapa Schiewe foadich, feld siene Palette met Foaw un dan muak hee sikj met siene 'vrouw un kinderen' aun de Oabeit; daut heet, siene Fru Bab un siene dree Dajchta, Beck, Beff un Jin. Dise scheene Määkjes wiere aule en de effentliche School goot utjebilt worde, waut aul donmols de Harlichkheit von Hollaunt wiere. See hilde aules bat toom Moakjt Dach jeheem.

Dan to de Äwarauschk von de gaunze Staut Gent, blieejd Nyken siene Vekoop Städ un Benkje opp aus een Bad ut Tulpe. Daut gauf siene dikje Fru, un siene dree blieejende Dajchta, dee hee siene Tulpe Blieechsels nand.

Toieescht jefroacht wia daut Turban-Jerecht, ooda "Turk's Head" toom Bake von Apel un Fleesch Plauz, un Kuake un Makaroni. Dit wort ut Steenwoa häajestalt.

Dan gauf et hoade, jlensende jejläsade Woa, en väle Forme un fa väle Zwakje, Tause, Schatels, Wose un Bloome

Hoolasch. Dise worde en de Form von de Bloom selfst jebrocht ooda met Tulpe von väle Foaw Teene utjepuzt, buta dee, de schwuat, jäl un root wiere, de Foawe vom Herzog von Brabant un de Belgische Flag.

Waut de junge Lied mea aus aules aundre freid, wia de Statu von eenen Sarazen. Dit wia eene Kopie von eenen ajchten Turk met eenem Turban opp däm Kopp. Siene Hoa wia schwuat un sien Jesecht dunkel. Sien Mul stunt wiet op, aus wull Jeemaunt eene Pell en sienen Hauls schmierte, dee hee schlucke sull, one see to kjeiwe.

Dit wort 'De Gaper' jenant un wia fuaz bie de Opptiekja beleeft, dee de Pelle muake un dee en Kjiste vekofte fa eenem huagen Pries.

Aum ieeschten Dach, haud Nyken un Bab äare gaunze Woa utvekoft, un de dree Määkjes, Beck, Beff un Jin haude aul en äare Jedanke de niee Kjeleda un Spetze Kroages utjewält, dee see kjeepe wulle. Boolt gauf et aulewääjes een 'Gaper' en jiede Opptäkj. Nee Medizien un seltsome ut seenende Buddels un Kjiste wiere opp de Stua Benkje to seene.

Daut gauf 'Saracen sechret Husmeddel fa Heena Uage,' 'Buccoleon Liniment,' 'Droak Elixir von Läwe,' 'Palestina Pelle,' 'Tulip Husmeddel,' 'Dusent-Joa-Läwe-Zieropp,' un hundat aundre Meddel.

Waut wia entweschen ut däm Aleppo Droake jeworde?

Daut passieed, waut de Fee un Boajch Droake verhää jesajcht haude; daut, sooboolt de Kjrigh vebie un Fräd jekome wia, de Uage von disen Droake utdreeje wudde. Dan, de Energie, dee soo lang aun Trone veschwendet wia, wudd disen Droake toom Reise aunräaje. Enne Städ, daut streeme von Trone wudd no benne gone, un plazlich worde de Schuppe vom Droak to Golt.

Daut passieed eenfach soo, un boolt wia Buccoleons Hoot eene Mauss goldne Scheepe.

To hiere, daut de Flame met de Turban Bloome un däm Turban soone Wunda

volbrocht haude, wort de Droak volla Bewundrunk un Aufgonst. Hee wull fuaz no Flandern flieeje un daut aules seene. Hee haud jeliheet, de Kjriez Ritta to mäaje, oba aus een Reisenda däm Droak wieda von däm Turk Kopp, ut Leem vetald, daut toom Koake jebrukt wort, un däm Gaper fa de Medizien Stua, lacht Buccoleon soo lud, daut de Lied en Aleppo dochte daut et jedonnat haud.

Oba leida fa dän Verot von Mana!

Daut gauf emma soo väl Aufgonst unja de Oabeitsvereins en Gent, daut et to Onru kaum. Dan roopte de Kjlinjasch daut Volkj opp, de Fierasch vom Opprua dol to schloage un aule toom Jerecht brinje.

Jrod to dise Tiet fluach Buccoleon, de Aleppo-Droak, opp Flandern opptoo, de Goltschmied von Gent wiere soo aufjenstich opp dän Bloomehendla Taff un uk opp dän Tapa Nyken. Aus see von de Flucht von Buccoleon hieede, stalde see Boageschitze opp de huage Torms, un dise schoote dän gooden Wota Droak von Aleppo.

De jieriche Goltschmiede wulle met Homasch un Beitels de Schal uthäwle un vekjeepe! See wulle schwind rikj woare, soo aus Taff un Nyken.

Dise beesa Mana wiere schrakjlich enteischt. Aus de Lied von däm hieede, waut see jedone haude, stormde see en de Torms enenn. Eenje von an stieeje de dreehundatsäwenunzastich Stoope enopp un kjlinjade de groote Kjlinjasch, wuabie see een schrakjlichet Jereisch muake.

Fuaz vesaumelde sikj aule Birja opp däm grooten Plauz, om to hiere, waut Taff un Nyken von disen gooden Droak to saje haude, un woo siene Trone äwa de Doode Kjriez Ritta en Tulpe vewaundelt worde wiere.

Daut wort eenstemmich beschlote, daut Buccoleon, de Droak, de hechste lea jejäft woare sull. Met Strenj un Reemschiewe un eenem stoakjen Jestault hoowe see een majchtichet Jerät opp dän Torm, wäarent de Schmiede dän iesanen Wadahon häastalde. Aun siene dree Punkte stalde

see dän tieen Schoo langen Aleppo Droake
opp. Nu, wan et om Droake jinkj, kunn
Gent sikj äwa Brussel un de Boringue
berieme.

Golt blitz en de Sonn, huach en de Loft,
dichtbie de Wolkje, wäarent sikj wiet unje,

de rikje Felda un Goades, voll Tulpe
Scheenheit un Rikjdom äwa Hollaunt ut
breede. Buccoleon, de Droak, dreid sikj
bowe erom, opp däm grooten Kjinjatorm,
to aule Winde dee weie.

De Roode Metze un de Jääjasch

Doa wia eenmol eene riesiche Kjreatua, daut em Launt von de Jefeete läwd, daut aus de Leiw von Hollaunt betieekjent wort. Daut wia soo groot aus de beid Lenda, Hollaunt un Belgien toop. Siene unja Jlieda un Hofte rieekjte dol bat en daut siedlichet Poat von de säwentien Prowinse un rude opp de huage Grunt Wenj von de Ardennen, wua opp de Felse jeweenlich eene Borj ooda een Schlott stunt. Aulsoo wort dit Poat von de leed, dän de Leiw met siene unjre Jlieda äwaspaund, Limburg jenant.

Aus daut majchtiche Tia oppstunt, om eene wilde Stalunk entonäme, stakjt et siene Näs soo wiet nom Nuaden un en de Rechtunk toom Pol, daut et meist jefruare wort. Soo nande see dit Launt Poat Frieslaunt; ooda, woo de Junges et emma en Frieslaunt jeschräwe habe! Nu es en Hollendisch un Flämisch de Leiw 'Leeuw.' Un doa wia de Hauptstaut Leeuwarden, ooda de Leiwe Staut vom Nuade.

Daut meddel Poat von dise Kjreatua, daut es, de Leiw von de Koat, lach tweschen Frankrij un Dietschlaunt. Om Plauz fa sienen langen Zoagel to finje, must Leeuw siene Spetz meist bat no Schottlaunt dreie, wäarent daut Wartle Enj un de oppjewepete Kjnekjs vom langen Zoagel Enjlaunt meist berieed. Daut muak Jesechta no Dietschlaunt, oba de Rigje wia en Rechtunk von de Britische Insle. Siene Uage wiere sea dichtbie, waut de Hollenda äare Eilaunde nane, un sienen jrinsendet Mul muak sikj dichtbie een Uat Nomes Leer op.

Wan dis Leiw doll wort un sikj aus eene riesje Kaut opprecht, kunn sien Brelle en Dänemark jehieet woare.

En disem Launt von säwentien Prowinse, daut ut Hollenda, Flame un Walon, gauf et uk feftich Uate, dee opp de eene ooda aundre Wies no däm Kjeenich von de Tiere benant wiere. Daut gauf Leiwe Borge, Leiwe Hempels, Leiwe Boaj, Leiwe Dam, Heele, Akje, Gause, Steena,

Winkjel, Dols un Spetze. Daut schiend, aus opp jiedat schmocket Uat en de Belgische, Hollendsche un Walonische Geografie een Leiw aus Nomesvada haud.

De Hollenda wiere oba nich bloos met eenem Geografischen Leiw tofräd. Uk wiere see nich froo, eenen Leiw to habe, dee bloos en eenem Atlas licht ooda dee em Fee Launt läft, ooda dän de Kjeenich un Odelmaun soo jieren habe, wan see am en de Flage Jesalschoft brucke. Daut heet, see sade daut Tia opp äare Flage, Stampels, un Tieekjens. Aum elsten en Europa es dis Belgischa Leiw. Von disen Flage Leiw, dee entwäda en Klotjes, ooda em Zirkus, uk nich en Afrika ooda Asien to seene wiere, gauf et aul too väle. See wiere jekroont ooda dobbel kjaipich, aus eene Kroon mea Vestaunt en dän Kopp stääkje kunn; ooda, aus wan twee Kjaipich von een Tia bäta aus eent wiere! Eenje von an haude soogoa twee Zoagels, oppwool nich kloa wia, waut een Leiw, nich mea aus eene Koo, met mea aus eenem Zoagel wull.

Butadäm, haude eenje von dise heraldische Tiere Zoagels ut Bloome. Ooda, de Zoagels haude sikj en de Medd toopjerolt ooda wiere bat toom Raunt jekjrieselt. Dise Leiws druage Kjäde, Schmuck ooda Bloome ooda stunde opp äare Hinja Been un hilde eenen Schilt, een Tieekjen ooda een flaumenda Aunjabott fa Bea, Beete, Wofle ooda Kuake.

Doa besied muste eenje aundra oppstone un met de Väapoote wakle, aus junge Hunj, dee no eenem Hunj Kuake fruage. Schlemma noch, eenje muste kjichre ooda jrense, aus wudde see goode Norecht von äare Muttasch ooda Junges en Afrika hiere. Ooda, daut wia aus see eene Koomische Bieloag läse wudde fa eene Sindach Zeitunk. Werkjlich, soone Leiws, buta en Steen ooda Holt, ooda en dän Dschungel von Asien un en de Stape von Afrika worde nie von Foaw ooda Kortun jehieet.

Nu wulle de Belgier eenen Leiw, de entwäda opp de Koat noch en de Heraldie ooda opp de Tieekjens von eenen Herzog, ooda en Steen ooda Holt ooda opp eenem Bilt to seene wia, sonda eenen läwendjen, dee knurre, biete un brelle kunn. Doch woo sull Maun eenen ajchten maunsoatichen Leiw fange, een ajchtet Tia met eenem grooten Boat un een grooten Kaumhoa? Bloos eena, de knurre un brelle un stone un sprinje kunn, un en de Loag senne, een Kaulf to fräte un siene Knoakes to plekje, ooda tien Punt Schop ooda Rintfleesch to eene Moltiet to schlucke, wudd de Rääkjnunk felle.

Biesied Frauze moake von Jesechta un daut eromwische vom Zoagel, daut opprechte von de Hinja Been un daut krauze met de vää Poote, must et eenen scholmjnen Zoagel habe, de weinichstens een Meeta lang wia. Nuscht aundret wudd de Belgier jefaule, dee sea stolt opp äaren Launt sent. See wulle eenen Leiw, dee de gaunze Schepfunk besieje wudd.

Nu gauf et twee Jäaja, dee em gaunzen Belgischen Rikj aus de brofste jelle. Eena wia een Flaum un spruak Hollendisch. De aundra wia een Walon, un siene Räd wia Fraunseesisch. Daut Jespräakj bie an wia äwa Jacht Tiere un woo maun dee jääjre kunn. Jlekjlichawies, vestunde de beid de Sproak vom aundren, wan see sikj äwa Leiws ooda aundre Teemasch unjahilde, daut met de Jacht to doone haude.

En dise oole Doag jachte see wilde Tiere met Spiese, ver see Jewääre ooda Pulwa, Kugle ooda Kanoone ensade. Un met äare Feile kunne see aule Boare, Borsche ooda Auerochse em Launt dolschlone. See haude aule määjlliche kjlandre Tiere jefange, aus Ree, Fosse, Kanienkjjes, Hose un Wäsel, biesied aule Oate von Wilde Ente, Gaunse un aundre Väajel, dee maun goot äte kunn.

Oba een Leiw! Selbst wan see no Afrika jinje, woo kunne see eenen utem Bosch oppe Stap locke, ooda opp am to gone, wan hee no een Wotaloch kaum? See wulle eenen läwendjen no Belgien brinje,

om am doa uttostale. Dan wudd daut Volkj weete, wää de woara Kjeenich von Tiere wia. Dan kunn de Kjenstla een Bilt Heiwe uk Bilda ooda Statue moake. See wudde dan en de Loag senne, dän unjascheet tweschen eenem enjebilda ooda Papia Leiw un däm ajchten Kjeenich vom Dschungel to liere un to wiese.

Dise beid Jääjasch troffe sikj aun eenem Uat Nomes Kabouter Boajch ooda däm Hempel von de Elfe ooda Fee, jenant Kabouters. De Belgische Fee, dee en Heele läwe, heete Roode Metze. Opp disem Hempel, daut dichtbie aum Darp Gelrode licht, kaun Maun eene Rieej kjliene Heele seene, en dee see ver lange Tiet jeläft habe. De beid Jäaja un de Elfe wiere goode Frind. Daut wort soogoa unja dän Foarmasch berecht, daut dise browe Kjieedels foaken de Klapers seene kunne, wan kjeena sonst see aunblekje kunn; wiels see haude jeweenlich schoape See Fäichkjeit.

Oppwool dise Jääjasch Väajel un Tiere ombrochte, om to äte, om äaren Fal to näme ooda om an vekjeepe, fa äa Läwes Unjahault, wiere see niemols grausom. Aulsoo muchte de kjliene Klaper de Jääjasch un spälde aun an ooda äare Faule niemols Schowanake ooda beese Stricha, oppwool de Kobolde foaken jemeene un onjetrockne Lied veojade. Dan nande dise wuttenda Lied dise Root Metze Ploage Schlingels, oba doafää kjemmde sikj de Klapers nich een Koppa.

Dise beid Jääjasch, dee äaren langen Marsch beendet haude, dee eena ut dän Ardennen un de aundra ut Campine, troffe sikj aum loten Nomeddach en Gelrode. Wiels see hungrich wiere, trocke see Worscht un Broot ut de Tausch. Dan saute see un aute bat toom Schemma.

"Ekj hop, wie woare de Klapers vondoag Owent seene," säd eena toom aundren. "Ekj froag mie, opp see woarschienlich rut kome."

"Ekj hool et fa woarschienlich," säd de aundra. "De kjliene Roode Metze späle hia sea foaken erom. Ekj hab see aul mol

jeseene. See habe emma een poa Hinjaleste to späle, un ekj mucht et, see to seene."

De Jäaja muste nich lang wachte, wiels kaum wiere de Schautes vom Owent jefolle, aus erut von de kjliene Heele opp däm Hempel gauf et eene lostichste Prozession von kjliene Lied von aule Foawe. Eenje haude jreene Jesechta un Henj un aundra bleiwe. Jieda druach een bitsich Latoarn, kaum soo groot aus een Jlieworm, soo daut see utsage aus eene Rieej von Jliewarm. See haude eene Oat Maschiere jemoakt, miere hundat Meeta lang. Jieda haude en sienem Jirtel eene kjliene Roll von irjent waut.

Een Klaber es onjefää haulf soo huach aus een Zollstock. Eenje von an wiere von bowe bat unje root, eenje jäl, eenje roosa un eenje bleiw. Daut gauf een poa witte un schwoate, oba aule haude entwäda jreene ooda bleiwe Henj un Jesechta met roode Metze opp däm Kopp.

Nodäm see toom Toobe erut jekome wiere, stalde see sikj boolt en twee lange, jääjen äwaje Rieeje, eene jääjen de aundre.

Dan funge see aun to daunze un to kapern. See stolpade Hauls äwa Kopp un trocke sikj jääjensiedich aune Näse, dee beid Jääjasch toom Lache brochte.

Oba zimlich boolt, met de väle Foawe von äare Kjarpa un hale Metze, un jreene Henj un roode Jesechta, muake see eene soone jemischte Teenunk un Foaw, daut de Jäaja noch schoapa äwa daut lostiche Aunblekj lachte. See kunne nich saje, woont waut wia. Derch de Vewerrunk worde dee bie de Mana soo vewirt, daut see unja eenem ajchten Bräajen Storm leede.

De näakjsta Spos em Program von de Roode Metze wia daut Veriete von de Papia Stekja, woont see en äaren Jirtel brochte. See muake uk kjliene Fagle ut doode Asta un Bläda. Dan, aus aules

foadich wia, stalde see sikj wada en twee Rieej, aus wulle twee Parteie seene, aus see de aundre en eenem Ruak Spell schloage kunne.

Jiede Roode Metz trock äa Latoarn erut un stekjt de kjliene Papia Roll un de Bläda aun. Dan vesocht hee, eenem Jääjna opp de aundre Sied daut Ruak em Jesecht to blose. De gaunze Tiet, hilde see äaren Lache un Jeschwauz opprecht, aus väle Ope.

Dise Klabers späde daut Spell, daut Ruakstock jenant wort. Aus daut Spell to de Halft vebie wia, wiere de Uage von de meiste voll von Ruak, soo daut kaum Jeemaunt seene kunn, wuahan see jinje. En äare Freid stolpade see äwa enaunda un muake een soo buntet Derchenaunda, daut de Jääjasch selbst soo vebleft wiere, daut see sikj fruage, opp see äwahaupt noch Vestaunt haude. Aus de Mana aun Rääjenboages dochte, fruage see sikj, auf Rääjenboages jeemols bedrunke wiere.

Schlieslich, aus aule meed wiere un de Spos noleet, säd de Generol von de Klabers auf un gauf bekaunt, woone Sied dän Siech jewonne haud. De Jreene Jesechta haude de Bleiwe besiecht.

Dan hoowe aule Klabers äare Latoarne opp un marschieede dän Hempel enopp un veschwunge en de kjliene Lajcha ooda Heele. "Heilja Christophorus, halp mie! Ekj hab et," säd de Flemischa Jäaja. "Wie woare no Afrika gone un daut Spell met dän Leiw späle. Wie woare an een Bräajen Storm von Foaw jäwe, un dan woa wie an fange, wan äare Kjar veert sent.

"Biem Heiljen Hubertus, jo," säd de Walon. "Komm doch! Well wie ons eene groote Sach doarut moake un nan wie et vetusche. Wie woare onse Leiw met Foaw, Toppe, un Pensle fange. Je jrata de Leiw, desto leichta woat hee jeteischt." Aus de Jääjasch schlope jinje, dreemde see von vetuschde Hiesa, Schepp, Leiws un Mana un von äare Reis no Afrika.

Rinaldo un sien Pieet Bayard

Daut gauf eenen Belgischen Har Nomes Aymon, dee en de Boaj eene Borj bud em boajen Poat von Belgien. Daut wia opp eene soo huage Spetz, daut et uk soo schiend, aus opp kjeen aundra aus een Odlä ooda Fee doarenn läwe kunn. Biesied siene browe Soldote met am en de Borj, wiere Aymon siene vea stoakje Säns doa, om am to halpe. Äare Nomes wiere Rinaldo, Allard, Guichard un Richard. See wiere de jratste bekjande Mana vom Launt. Rinaldo, de elsta, wia soo groot aus de jratsta Ries, wiels hee wia sastieen Schoo huach. Wan hee opp eenem Pieet ritt, must hee siene Been om dän Sodelknoop dreie, doamet siene Feet nich en dän Boddem groowe ooda sikj doahinja schlapte. Werkjlich wull kjeen Pieet unja am senne, un em Staul harscht emma Älent, wan emma et bekaunt wia Rinaldo riede ooda jääjre wull.

Oba daut Pieet Bayard muak et emma wada Spos, met sienem Harn em Sodel äwa daut Launt to rane. Jlekjlicha Wies haud dis lankbeenja Kjieedel eenen Fada Nomes Mangis, dee am doafäa beduad, daut hee soone lange Been haud un doahää jiedat Mol, wan hee een poa Stremp wull, eene groote Schusta Rääkjnunk betole must. Butadäm beduad Marquis de Pieed, opp däm Rinaldo riede must, un wull utfinje, woo et fa de domme Wäsent en de Stauls leichta jemoakt woare kunn.

Nu befunk sikj daut Schlott von Herzog Aymon en Egremont, een poa Miele von de beriemde Staut Liege. Sien Har hilt et fa soo stoakj, daut kjeene Armee, woo emma Brow see uk senne muchte, ooda met goode Inzheniere un jiede Menj Katapulte besorcht wiere, kunne et jeemols ennäme.

Aus Karl de Groota eene Schoa majchtiche Mana no Egremont schekjt un de Fiera sienen Trompeeta aunwees, toom Puat von Aymon to gone un doa siene Oppjäw to fodre, vehilt sikj de stolta

Herzog soo huachmootich aus uk frech. Hee läd dän Dume aun de Näs un wakeld met de vea Finjasch opp onheeflichste Wies to däm Trompeeta. Dan bat hee sienen Harn, Beete to äte un am nich mea to bekjemre, met sienem schnorrichen Jeschwauz äwa daut Oppjäwe. Hee haud Rintfleesch un Broot un Worscht un Howa un Hei, jenuach fa fief Joare. Butadäm intressieed hee sikj nich fa Karl dän Grooten un sienen gaunzen Wirt. Lot see gone un jääjen de Sarazene kjamfe, wan see wulle. Wäm kjemmad daut?

De Trompeeta kaum noch eenmol un wadhold siene Fodrunk, Herzog Aymon sull ut siene Borj kome un sikj ver Karl dän Grooten han kjneee, om Vezeiunk bedde, siene Haunt to kusse un vesprääkje, tru un jehuarsom to senne.

Oba de Herzog hieed nich heeflich to, sonda wia bloos noch frecha aus verhäa. Dit Mol wakeld hee nich bloos met dän Finja von siene rajchte Haunt tom Trompeeta, oba hee wakeld werkjlich. Daut heet, sooboolt de Trompeeta opphieed to blose, läd hee dän rajchten Dume aun de Näs un muak dan veachtlich met däm kjlienen Finja von de rajchte Haunt un däm Dume von de linkje Haunt eene besondere Dobbelt Bewääjunk von siene tien Finjasch, dee aule toop wakelde.

De Trompeeta, dee de Beharschunk velua äwa dän Herzog, dee huach bowe opp de Waunt stunt, wees am de Fust un jinkj flaument doll doavon. Hee berecht Karl däm Grooten, daut sien oppjeblosda Kjnajcht werkjlich to sienem Jesecht jewakelt haud.

Doaropphan befool Karl de Groota siene Armee, de Katapulte opp to trakje, un see schekjte eene Schoa von Steena en de Borj. See schleidade brennende Öl Bonsels enopp, wäarent de Boageschitze un Oarmbrostschitze de Torms un Wenj met Plauzräajen, Feile un iesane Bolte fääjde. Dit sull de Belogasch von de Staut Wenj

aufhoole, doamet see de Pioniere un Boajch Lied nich stiere kunne. Dise Mana befunge sikj wiet unje opp de unjaschte Sied vonne Borj un groowe unja daut Fondament, om de Wenj to unja growe un omtostelpe. See groowe de leed met äare Picks un Homasch wajch un schluage dan miere Stange Muawoakj wajch. Toieescht stette see de Wenj met schwoare Holt Stendasch ut Boomstam, bat aules foadich wia. Dan wudde see de Holt Stendasch aunstekje, un de gaunze Sied vom Schlott wudd erauf faule.

Dan wada, wort Aymon oppjefoddat sikj to erjåwe, oba doa kaum nuscht erut. Kaum wia daut Echo von de Trompeet veklunge, ea de Herzog bie sienem oolen Spell wada jeseene wort, daut heet, met de Henj un siene tieen Finjasch wakle to späle. En de Tweschentiet säd hee aule mäajliche freche Dinja un prold doamet, woo väle Faute Solt Rintfleesch hee en siene Koma un Buschel Howa en siene Beheltasch haud.

Oama oola Kjieedel, hee wist nich, daut et Fia unja de Grunt Wenj en dise Nacht aunjestekjt woare sull, daut dän jratsten Poat von sien Schlott un aul siene Loaga Hiesa un Stauls wudd en daut Dol wiet unje rauf faule lote.

Oba sien elsta Sän Rinaldo, dee lang beenja Kjieedel, haud uk eenen langen Hauls aus een Strank. Hee strakjt et ut un länd sikj met sienem Kjarpa wiet äwa de Mua. Hee kunn seene, waut kome wudd. Oba sien Voda, de Herzog, wull daut nich jleewe, daut eene Jefoa bestunt.

Aulsoo hold Rinaldo daut Pieet Bayard met dan oppjerienden Famielje Sodel un reed fa de Flucht. Hee schwua, dän Kjrigh opprecht to hoole, uk wan sien Voda Jefange jenome wort.

Jenau daut passieed dan. Sooboolt aus de Fient daut Fia aunjestekjt haud, bie Sonn Unjagank, stieech daut Ruak äwa de Steena Wenj opp un de oola Herzog vedrenjd hoatnakich de Väastalunk von eene werkjliche Jefoa.

Oba jåajen Meddanacht wia een

schrakjlicha Knaul to hiere, aus een Donna Schlach. Dan haud Maun oba jedocht, daut de Hinja Klaup von een Woage, soo groot aus een Rothus, erut jetrocke worde wia un eene Million Tiejels erutjeschmäte worde. De Wenj jleide rauf, de Torms folle en, un de Schiene, Loaga Hiesa, Soldote, Pieed un Kjrighs Machiene folle en eenem Melhupe nom Dol erauf.

Dan stormd de Armee von Karl de Groota met Schwieet un Spies enenn. De Herzog Aymon wort jefange jenome un no Aix-la-Chapelle jeschekjt.

Oba Rinaldo wia reed. Aus hee dän Trompeete Klank vom Fient hieed, jinkj hee toom Staul, opp de sechre Sied vom Schlott jelåaje, un fieed daut Pieed Bayard rut. Dan roopt hee siene dree Breeda aun siene Sied un foodad daut Tia ruich met eenem Howa Läpel, dän de Zauba, Maugis, am jejåft haud. Hee haud et nich ielich, wiels hee wist, waut kome wudd, wäärent de dree Breeda vewundat too kjikjte. Rinaldo haud eenen jeheemen Wajch derch dän Woolt em Senn.

Biem ieeschten Schluck Howa funk Bayard aun sikj to velenjre un to vejratre, wuabie siene Mot stendich toonaum. Daut true Tia, nodäm et siene Noarunk beendet haud, kjikjt opp un nekjt. Eenje saje, hee haud met de Uage jeblinzelt, aus opp et am Spos jemoakt haud, dän Fient toom Noa to hoole.

De vea Breeda sprunge dan opp Bayard sien Rigje un flichte aus de Wint doavon, one aun to hoole, bat daut Hoat vom Woolt Ardennen errieekjt wia.

Doa, en Montfort, met Blekj opp dan Ourthe Fluss, opp eenen von de hechste steenaje Uate, stalde see eene noch Stoakjre Borj opp, met eene dreefache Rieej von Wenj un Growes. De Borj Fastinj ooda Donjon stunt opp eene Spetz. Doa läwde see miere Joare onjestieet un hilde een wildet Läwe aus Jesazloose opp, äwa dee aule Belgische Kjinja jehieet habe. See sade sikj jåajen Karl de Groota, un woagde am to äare Fastinj to kome un an ennäme.

See bude eenen besondren Staul, dee lank jenuach wia, om daut Pieet Bayard gaunz to hoole, wan hee sikj utstrakje wull, entwäda to sienem ieejnen Vejnieceje ooda fa de Famielje von de Breeda, om eene Foat to unjanäme. See gauwe am jieden Dach een goodet Fooda met Howa un Hei, un de Boajch Kjwal gauf daut baste Wota. See muake fa am eenen nieen Sodel, de acht Schoo lank wia, doamet de vea Breeda makliche riede kunne, wan see am wada haustich oppstieje muste, om to entkome, ooda eene lange Freid Foat to unjanäme wulle.

Oba Karl de Groota, dee sikj entschloote haud, dise ommakliche Kjieedels loos to woare, kaum en de Ardennen met eene jratre Armee un väle Kjrachs Jeräte. No eene lange Beloagrunk naum hee de Borj jefange.

Wada wort daut wundavolle Pieet Bayard erutjebrocht un sien Rigje velenjat. Met däm Sodel, dee soo groot aus een Sofa wia, faustjeschnalt, sprunge de vea Breeda flinkj opp dän Rigje. Bayard wia soo schwind, daut see jiede Kjrachs Bolte un Feil entkaume, dee aun an vebie zischte, von de Schoap Schitze, dee en de Beem un tweschen de Steena jestalt wiere. Werkjlich schluach dit wundavollet Pieed en siene Flucht dän Wint. De vea Breeda hieede nie opp to galoppiere, bat see en de Gascoyne Jäajent unja de Harschoft von Kjeenich Yon aunjekome wiere. Hia träde see en sienen Deenst, om de Sarazene to vedriewe.

Oba oppwool see tru en de Armee von disen Kjeenich deende, dee väl siene Harlichkjeite lowd, erwees hee sikj aus Veroda. De vea Breeda äwagauf hee schlicht to Karl de Groota; oba to jejäfte Tiet brende see aula ut.

En dise Jeschicht jeit et weinja om de vea Mana aus om Bayard, daut beriemste Pieet von aule Pieed. Daut es jenuach to saje, daut de vea Breeda no dise Tiet sikj trande, dree, om mea Jefoa em Kjrach to sieekje, un de vieeda, om de Schräd un Fräd to Folje. Waut ut de dree, dee jinja

wiere, wort ons nich metjedeelt.

Äwa dän grooten Brooda Rinaldo woare oba väl Jeschichte vetalt, un dusende Gause, Hotels ooda Parks en Frankrikj, Italien un Belgien sent no am benant. Meed vom Kjrach, wort hee een Mench un beträd dän Kloosta von de Staut, en dee et no Kelnischet Wota duft. Hee haud väl Jeschekj em Bu von Borje un Schlotte jewäse, oba nu beschloot hee, eenen prachtvollen Dom opptobue, de prachtvolla wia aus Jieda aundra em Rein Launt. Soo wort hee eena von de ieeschte Architekthe von dit ädle Gotteshus, wäm siene twee prachtvolle Torms bloos no hundade Joare foadich jebrocht worde.

Vemutlich haud Rinaldo eene schlagchte Wutt, un dit Mol jerod hee aune Städ met een Striet äwa een Schachbrat met de Mierasch, un dise reiwe Kjieedels schmeete am en dän Rhein un leete am vesupe. Doch lota muak am de Papst to eenem Heiljen un sien Denkmol wort en de Staut Dortmund oppjestalt, wua de Dietsche väl Bea jäare un von wua see ut de dichtbie jeläajne Miene väl Kol growe.

Von de jinjre Breeda gauf de latsta, ver hee storf, Bayard eene goode Mot Howa un schluach am dan opp de Flanke, doamet hee Frie wort. Bayard träd doavon un trigj em Belgischen Launt un en dän Woolt von Ardennen. Doa wia Bayard, jlekjlich un frie, one Oabeit ooda Laust, dee hee droage must, de Frieheit vom wilden Pieet.

Entlich funge de Mana von Karl de Groota daut prachtvolle Tia un brochte et ver dän majchtichen Harscha, dee soo Bayard aunräd: "Du hast en de Vegoneheit foaken miene Plons omsonst to Nuscht jebrocht, oba nu deist du et nich mea."

Doaropphan befool Karl de Groota, daut een groota schwoara Steen, soo groot aus eene Lod von Hei, om sienen Hauls jebunge woare sull. Dan sull Bayard vom huagen Steen bie Dinant en dän Maas Fluss jedräwe woare; un woo jieda erwachte kunn, vesope woare.

Nu steit de huage Fels Spetz von Dinant, de Roche a Bayard jenant woat, aum Fluss Eewa. En siene Form es et aus een ooltmoodscha Zocka Hoot ooda eene riesje Papel ut de Lombard ooda eene Spetz Taun, dee en Steen vewaundelt wort. Dichtbie befinjt sikj de Steen vom Hempel. Tweschen beid verant eene beriemte Huage Gauss, soo daut de beid Mause een Natua Steen Puat to de vaa Uate von de beriemde un scheene Staut Dinant gauwe.

Dusende Mensche vesaumelde sikj, om daut wundaboare Aunblekj to seene, un erwachte daut Bejrafnis un een feichtet Grauf von een ädlet Tia, daut sechalich vesupe wudd. Eenje hielde dichtich, aus see eene soo groosoatiche Kjreatua veliere wudde. Bayard wia sechalich sienen Haren tru jeblawe un haud een bätret Schekjsol vedeent.

Oba enne Städ von Trua gauf et Vejnieeje. Enne Städ een Vesupe,

äwarauscht een Triumph de väle Beobachta. Fa eenen Moment wia daut browe Tia to seene, aus et en de Loft sprunk. Dan foll et met eenem jewaultichen plenjren em Maas Fluss.

Em näakjsten Moment oba haud hee de Lod aufjeschockelt un leet dän grooten Steen hinja sikj un schwomm äwa dän Fluss. Bayard träd ut däm Wota un schockeld daut Wota von siene Flanke auf. Dan wiead hee sikj opp de Hinja Been un schienboa säd dreemol: "Fang mie, wan du kaust," un rand em Woolt enenn.

Kjeen Wunda, daut de Belgische Kjinja jleewe, daut een soon Pieet onstoawlich es un noch emma läft. Hee rant, uk noch, derch dän Ardennen Woolt. Hee wieat jelääjentlich, lat sikj oba nie von Mana seene, wiels hee vertrut an nich.

Waut Kjeenich Arthur fa de walische Kjinja es, es Pieet Bayard fa de Kjinja en Belgien, wiels daut Fee Pieet Bayard woat nie stoawe.

De Hos funk aun to stampe un de Medizien to moake

De Belgischa Hos

Lang ver et em Belgischen Launt eenen Kjoakje Torm gauf ooda een Kjriez vaa jeschient wia en de Owent Loft, gauf et eene scheene Fee Nomes Eastre. See wia soo hal un scheen, daut Mana see betrachte aus de Fru vom oppstieenden Licht em Morje Greiwe, wua aa Paulaut en de Loft opp jestalt wort. Soo nande see de Eastre, ooda dan Ooste, no daut Poat vom Himmel un de Welt, von dam de Sonn toom ieeschten Mol jieden Dach oppkjemt, un von wua ver Dusende Joare soo val Dinja von dam leewen oolen Mutta Kontinent Asien jekome sent!

Nu, opp aare ieeschte von aare daajliche Reise ut dam Ooste, brocht Kjeenijin Eastre daut Belgische Volkj, woont see sea aunjedone wia, een besondret Jeschenkj. Daut haundelt sikj nich om Golt ooda Parle ooda Bloome, oba bloos om vea Met Jlieda von de Gnoage Tiere Famielje ooda de Gnoagasch. Daut heet, see brocht een poa Kanienkje un een poa Hose. Dise lank Uariche Wasent seene sikj sea anlich, jehiere oba to veschiedne Oate aun. See leet an loos opp dam Launt un leet an frie rane. See vemieede sikj bootl, soo daut et en onjefaa eenem Joahundat Millione von beid Famieljes gauf.

Wuahan Maun uk jinkj, wudd hee Harn un Fru Bunny un aare Kjinja seene. Auf et bowe en de Hempels wia ooda em huage Poat vom Walonischen Launt, wua de Boakje un Kjiefe wausse un de Hiesa ut Steen sent, ooda unje em Flaemischen Plaut Launt, wua de Linde un Wiede un vale Hiesa ut Holt ooda Boakj, doa wiere de Hose Famieljes, un val von an.

De meiste von dise Kruse Wasent benaume sikj goot un vehilde sikj rajcht mild. De Kjinja muchte see, un haude Kanienkjes leed Heele, wua de Scholm Zoagels lawde; ooda see hilde see en Stauls ooda opne Kjiste aus Hus Tiere. De kjliene Lied wiere bezeibat, see soo wieekj un locka to finje. Aare lange Uare deende

aus Jrap, aun dee see leicht oppjehowe un erom jedroacht woare kunne. De Hose kwitschte nich, beete nich un trade nich, oppwool see sikj maunchmol wrunge un sikj groosoatich bewaajde. De Junges un Maakjes gauwe aare Hus Tiere seltsome Nomes aus Molly Cotton-tail, Har Buzz-Fuzz, Monsieur Schneebaul ooda Har Puda Puff em Winta; un em Somma Boakj Gnoaga ooda Hops Hupsa ooda Dree Leppe. Dit rud opp de Idee, daut de Boware Oppdakjunk vom Mul ut twee Deel enne Stad eenem bestunt.

Kjeena wist ooda kunn jeemols saje, wuarom Har Bunny ooda Fru Bunny eene jespoolde Bowalepp haude. Aule bemoakjte oba, daut soo aus de kjliene aus uk de groote Hose de selwje Oat von Mul Bedakjunk haud. Dit wia sea dietlich to seene; wiels Bute wan see schleepe, aute de schmocke Wasent entwada ooda keiwde waut; un soo schiende see de meiste Tiet to gnaubre ooda to gnoage. Dit wia oba lang ver de Doag vom Chicle, aus soogoa Mensche un eenje heefliche Mensche aaren Mul aus dee von veabeenjet Volkj haundle leete.

Oba nodam de Belgier Kjoakje jebut haude, un dan Nome von de Kjeenijin fa een grootet Fast jenome haude, daut staut naum, aus de Bloome ut wiere, un Eia val wiere, wort jesajcht, wuarom et wia. Dit wia de Jeschicht: ver lange Tiet, aus de Mon noch junk wia, lawd em Himmel Launt vonne Selwane Lichta, eene schmocke Fee, met een Hos daut see donmols Prins Bunny nand, wiels hee sea schmock wia. Hee kjikjt foaken to de Mon opp, dee aus een runda Spieejel aum Himmel honk. Doa stald hee sikj vaa, sach hee sien ieejnet Jesecht. Soo wia et daut hee awazeicht wia, daut hee soo goot aun to seene wia aus aa.

Hee wull soo sea Kjaste, daut hee doll no aa wort. Besondasch em Moaz wort hee wilt oppjeracht, wiels en jane Doag lang trigj kaum en disem Moonat daut

oole Joa to Enj un funk daut niee aun. Meist to de selwje Tiet funk de leed doaraun to denkje, äaren scheenet niee Bloome Kjeet aun to trakje. Daut dieed nich lang, bat en Wastliche Lenda de Almanach jewakjselt wort, soo daut de Niejoasch Dach soo kaum aus nu, em Jaunewoa, un soomet de Blieechsel Tiet meist bat en dän Somma enenn velacht wort.

Prins Bunny jleicht met de Fee enne Mon spaziere gone, un schlieslich must see siene Stricha looswoare, daut heet, hee nekjt äa, om eene Auntwuat to kjree, daut hee en äaren jlensenden Paulaut kome kunn.

Oba kaum wia hee doa, aus see am vezaubad un am doatoo brocht, soo schwoa aus een Deena to oabeide. See gauf am eenje Sache, dee väl Saunt en sikj haude, un sikj aus een Stoff fa schiere benaume. Dan leet see am daut hale Jesecht vonne Mon wikjse; soo daut see, aus see et voll un Rund opp de leed dreid, dän gaunzen Himmel met äare Strole äwaschwame kunn. Derch äaren Licht opp de leed kunne Mana soogoä om Meddanacht seene, to läse, un oole Frues en Schottlaunt kunne om näajen Ua Notle enfädme.

Nodäm Prins Bunny äa Jesecht opp dise Wies opp jepuzt un doobie jeholpe haud, äare Scheenheit too to näme, docht hee, siene Jeleefte wudd am wada en een menschlichet Wäsent vewaundle un sikj met am Kjaste.

Oba see hia! Waut uk emma äare Oppsecht jewast wia, see wort krank un roopt eenen von de beriemda Hakjse Meista aun, dee de Dokta vonne Himmel Welt wia. Hee feeld äaren Puls, läd siene Haunt opp äaren Stiern un leet äa äaren schmocken Mul opmoake, om äare Tung to seene. Dan entschloot hee, daut nuscht von äare schrakjliche Stierunk äa wada heile un jesunt moake kunn, buta däm Läwes Elixier. Dit wort hauptsechlich ut däm jekwoatschten Blaut vom Kassia-Boom toopjesat, un de Medizien must

foaken jejäft woare. Werkjlich wudd Nuscht aundret doone, aus daut een Maun toom Planeet Venus gone wudd om eenen jungen Kassia-Boom to hole, dee doa wosse, un en daut Mon Launt veplaunte. Dan muste dusende Joare lang, aus de Mensche opp de leed de Tiet moakje, de Kassia Bläda en eenem Topp met eenem Molstock jestaumt woare, un von de Saufft must daut Läwes Elixier häajestalt woare.

Un natieedlich kunn kjeena disen wundavollen Boom hole, buta Prins Bunny. Hee wudde et dan uk plaunte motte, de Bläda plekje un staumpe, bat de wundaboare Flissichkjeit rand. De Mon Fru dreid sikj to Bunny, nand am Prins, sad äaren seetsten Schmusta opp, un säd, "Du woascht froo senne, disen Deenst to doone, wiels du mie soo sea goot best. Aulsoo ran nu un doo daut aules schwind."

Prins Bunny muak de Reis un trock dän Boom von de Wartle ut. Aus hee trig wia em Mon Launt, plaunt hee et, plekjt de Bläda un funk aun dee to staumpe, om de Medizien häatostale. Von Tiet to Tiet wort daut Elixier häajestalt un de Mon Kjeenijin drunk et un wort jesunt, oba Bunny must wieda moake. Väle Millione von Mensche opp de leed, aus see sage, woo beschaffticht un tru hee bie siene Oppgow wia, bewundade siene Hangow. See bemoakjte uk, daut hee sikj von eenem Friea to eenem Opptäkja jewaundelt haud. Dan säde de Mensche: "Woo hee äa leewe mott!" Un soo maunche true Junkfrues seifste un hopte, daut see eenen soon lieden schoftliche Friea un eenen soo truen Ehepoatna haude.

Oba wäarent dise gaunze Tiet gauf et fa de Fee Kjeenijin kjeene Tiet; wiels de Mon licht niemols em Schaute es aus de leed, un et jeft kjeene Nacht em Mon Launt. Soo bemoakjt see kaum sien Fäle, entwäda opp siene Reis un opp siene Oabeit, waut am soo schrakjlich meed muak. De Zaubarie von de Fee lach opp am, un hee must no däm Kalenda, dän de Mensche opp de leed benuzte, bie siene Oabeit bliewe.

No dusende Joare von Staumpe metem Molstock un de Kassia Bläda äwarieekje, feeld Prins Bunny sikj zimlich secha, daut de Mon Kjeenijin am nu aus äa Ehemaun aun näme wudd. Oba see, nu jesunt un munta, roopt am han to sikj un säd: "Nu, doa de Belgier Kjoakje habe, mucht ekj, daut du en äarem Launt erauf jeist un an eene Bootschoft äwa brinjst. Du saust et derch de Kjeenijin vom Ooste, de Fee, Eastre, oppstale."

Un dit wia daut Wuat, daut de Mon Kjeenijin to de Mensche schekjt: "Jieda Dach, see jie Mensche mie em Himmel stoawe, oba ekj kom emma wada to läwe. Soo sell jie stoawe, oba wada läwe. Daut es miene Norecht fa junt. Mucht jie jlekjlich senne, wan jie doaraun denkje."

Oba Prins Bunny wort root von Wutt. Hee duld nu dree Beschwoade. De Mon Kjeenijin haud am soo lang behoole fa äare Oabeit; see wudd am nu nich en siene verhäaje menschliche Form entlote; un see wudd am nich Kjaste un siene Fru senne. En schljachte Jemietsoat gauf hee däm Belgischen Volkj opp dise Wies siene Botschoft.

"Wan ekj stoaw un nich mea läw, soo saul et uk met junt oame Mensche senne."

Leida jleewde de Lied aule, waut Bunny säd, un see truade lang, oba Prins Bunny lacht un kjichad bloos äwa daut Onheil, daut hee aunjerecht haud.

Aus hee em Mon Launt trigj kjieed, fruach am de Kjeenijin, waut hee to an jesajcht ooda jedone haud, wiels see hieed de Lied hiele. Dan auntwad hee onveschämt un prold, daut hee de Mensche hinjret Licht jefieet haud, dee Hose foaken schljacht behandelde. Hee docht ea, daut de Kjeenijin von siene Kluakheit beendrukt senne wudd, un daut see am nu Kjaste wudd.

Oba de Fru vonne Mon wia sea doll opp am un velua äare selfst Beharschunk. Aus see een Biel dichtbie sach, met däm Prins Bunny de Asta vom Kassia-Boom aufjehakt haud, hoof see et huach un schmeet et no am. De Schnied troff Bunny

aun de Bowalepp un kort dee fa emma. Prins Bunny jinkj toiescht to aule Doktasch, dee em Mon Launt läwde, un to de Stierns, un schlieslich to aule, dee donmols opp de leed läwde. Kjeena kunn am halpe de Retz en siene Bowalepp tooschlute. Un aule Hose worde aus hee.

Oba wiels Prins Bunny soo schljacht jewast wia, wia daut kjeen Grunt, wuaron aule Hose un Kanienkjes fa siene Onjetrockenheit bestroft woare sulle.

Soo daut ajchte Hoskje, daut opp vea Been hupst, toop met de Eia wort aus Simbool fa Oostre aunjenome, un de heete Kuake, dee aum verhäajen Dach jebakt un met däm Kjriez jetieekjent woare, worde biem Oosta Freestikj oppjedescht. Von dise haud jiedat Kjint eent, oba et heet nich Hos, sonda bloos Brootje, ooda 'Heetet Kjriez Brootje.'

Oba daut wia noch nich aules. Nich jiede Famielje kunn sikj heete Brootjes ooda soogoa Oosta Eia leiste. Daut gauf eenje oame Foarmasch, de väle Moonate krank jewast wiere. See wiere nich en de Loag Jelt to vedeene, un wiere sea truarich, aus de Oosta Dach noda kaum, wiels see kunne entwäda Brootje noch Eia fa äare Kjinja kjeepe.

Doa et oba Mana vom Gloowe wiere un äare kjliene Lied sea leewde, foddade see an opp, een Nast to bue un toom gooden Voda em Himmel to bäde, dee soo aus de Sonn un uk de Mon muak, un uk de leed un de Bloome. Aulsoo jinje de kjliene Kjinja en dise Nacht tiedich em Bad. See wiere soo bemieecht, Morje opp to stone, daut see sikj nich ut trocke, oba bloos met aunjetrokne Kjeleeda unja de Dakj kroope. Opp dise Wies funk äare Mutta an tiedich aum Morje Schemma un em ieeschten Licht. See schleepe faust un wiere schweet jebot, wiels de Nacht onjeweentlich woam wia.

See wakjt an opp, wosch äare Jesechta un leet an en dän Staul gone, om to seene, opp sikj waut en däm Nast befunk, daut see jemoakt haude. Haunt en Haunt hupste see toiescht, dan rande see loos

un erriekjte aule jemeensom de Staul Dää. Dise trocke see em Haunt omdreie op.

Waut fa een Aunblekj! Doa saut een grootet Kanienkje opp siene Hofte un bewäajd siene Väapoote opp un dol, aus wull hee lache, om see Welkom to heete un äare Freid to deele. Aunschient wia dis Hose soo jlekjlich aus een Kanienkje ooda Hos. Doa em Nast lage dree Eia.

Nu freie sikj väle Lied en Belgien to

jleewe, daut dis vekomna Kjieedel em Staul kjeen aundra aus Prins Bunny wia, dee siene Onjetrockenheit leet wia, un om Erlaubnis jebedd haud, fa eene Nacht opp de leed to kome. Dit wia to de Tiet vom ieeschten Vollmon no däm Farjoasch Dach-Nacht-Jlikj aum 21. Moaz.

Oba woo hee een Oosta Freestikj to bereede kaun, es eene Froage, dee bat vondoag kjeen Mensch beantwuade kaun.